

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ

ผู้วิจัย : จิราวรรณ มีมาก **ปริญญา :** ค.ม. (สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน)

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผศ.ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ผศ.ดร.ชมพูนุท เมฆเมืองทอง อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2559

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ ด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพ (E1/E2) ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 2) ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 13) เปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 36 คน โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 ตำบลบ้านเปิด อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น เขต 25 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC 2) แบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำ จำนวน 5 ชุด 3) แบบวัดความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ จำนวน 30 ข้อ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานใช้ T - Test (Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ ด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 87.78/87.59 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ ด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

มีค่าเท่ากับ 0.7970 แสดงว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 79.70 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ มีความสามารถด้านการเขียนสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะในระดับมาก (\bar{X} = 4.25, S.D. = 0.54)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

TITLE : Implementing CIRC and Practice Materials To Improve Thai Writing of the Seventh Graders.

AUTHOR : JirawanMeemak **DEGREE:** M.Ed. (Curriculum and Instruction)

ADVISORS : Asst. Prof. Dr.Prasopsuk Rittidet Major Advisor

Asst. Prof. Dr.Chomphunut Mekmuangthong Co-Advisor

RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY,2016

ABSTRACT

Four main research objective are determined. The first objective is to develop learning activities and improve Thai writing of seventh grade students by using CIRC with efficiency criteria standard 80/80. The second is finding Effectiveness Index of CIRC to learning activities regarding Thai writing to find out. The third is compare to Thai writhing of seventh grade students before and after applying CIRC. The last is to analyze seventh grade student's satisfaction to the learning experiment. The sample in the experiment was 36 seventh grade students enrolled in Kaennakhon Witthayalai School 2 in Khonkaen , Thailand. The sample was selected by using purposive random sampling technique. For the implementation, CIRC adapted curriculum, Thai writing tests and learning satisfaction questionnaire were used in the experiment.

The results revealed that 1) Implementing CIRC and Practice Materials To Improve Thai Writing of the Seventh Graders powerful 87.78 / 87.59, which is higher than the set criteria 2) Index effectiveness of Implementing CIRC and Practice Materials To Improve Thai Writing of the Seventh Graders is equal to 0.7970, indicating that the student has the knowledge increased 79.70 percent 3) Thai writing score before and after the experiment stated that the average post-test score was higher than Those pre-test score with the significance level at 0.05 4) The students were satisfied Implementing CIRC and Practice Materials To Improve Thai Writing level (\bar{X} = 4.25, S.D. = 0.54)

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชมพูนุท เมฆเมืองทอง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
อาจารย์ ดร.สมปอง ศรีกัลยา ผู้แทนบัณฑิต และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรัตน์ จุมปาแฝด
ผู้ทรงคุณวุฒิ

ขอขอบพระคุณอาจารย์อติธา เล็กวานิชย์อาจารย์พยงค์ มุลวาปีอาจารย์สุพัฒนา อาภา
รัตน์ อาจารย์สุวรรณณี บุญบรรลุ อาจารย์นภาพร เคนคำภา ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้กรุณาให้ความ
กรุณาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย แนะนำติชม เพื่อให้ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง
สมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ คณะครู นักเรียน โรงเรียนมิตรภาพ จังหวัดมหาสารคาม คณะครู
นักเรียนโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อให้วิทยานิพนธ์
นี้มีความสมบูรณ์

อนึ่ง จึงขอขอบความดีทั้งหมดนี้ให้แก่บรรพชนอาจารย์ ที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาจนทำ
ให้สามารถสร้างวิทยานิพนธ์จนประสบผลสำเร็จ และขอขอบพระคุณบิดา มารดา และผู้มี
พระคุณทุกท่านที่ให้การสนับสนุน เป็นแรงผลักดันให้ผู้วิจัยทำงานจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

จิราวรรณ มีมาก

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้แบบประเมินคุณภาพ
และผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การเขียนสะกดคำมาตราแม่กด เวลา 2 ชั่วโมง

สอนวันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2558ปีการศึกษา 2558

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระสำคัญ

มาตราตัวสะกดเป็นความรู้พื้นฐานในการเรียนรู้ภาษาไทยให้ถูกต้องตามอักขรวิธีทำให้เกิดการสร้างคำใหม่ในภาษา เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มาตราแม่กด คือ คำที่ประสมกับสระต่าง ๆ มี ด เป็นตัวสะกดตรงมาตรา และมีพยัญชนะตัวอื่นที่อ่านออกเสียงเหมือนด สะกด ได้แก่ จ ฉ ช ซ ฌ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ถ ฑ ศ ษ ศ เป็นตัวสะกดไม่ตรงมาตรา อาจเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ตัวสะกดแม่กด

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถจำแนกคำในบทเรียนได้(K)
2. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำในบทเรียนได้(P)
3. นักเรียนสามารถนำคำในบทเรียนไปใช้ได้ถูกต้องและเหมาะสม(A)

สาระการเรียนรู้

การเขียนสะกดคำในมาตราแม่กดได้แก่ ปรารธนาบริบทอุตสาหกรรมมัธยมศึกษา
โทรทัศน์สุภายิตวิเศษณ์พหูพจน์กาชาด

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม

1.1 ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยคละความสามารถ กำหนดสัดส่วนแก่กลาง-อ่อน เป็น 1:2:1 เมื่อได้กลุ่มแล้วให้แต่ละกลุ่มเลือกประธาน รองประธาน และเลขานุการกลุ่มตั้งชื่อกลุ่มของตนเอง

1.2 ครูแนะนำวิธีการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม ฝึกทักษะและวิธีการทำงานกลุ่มและสร้างแรงจูงใจในการร่วมมือกันเรียนรู้ ร่วมกันอ่านคำศัพท์ที่ครูกำหนดให้ คือ ฝึกอ่านออกเสียง ฝึกหาความหมายของคำ ทำความเข้าใจและสรุปความรู้ ครูอธิบายความหมายของการอ่าน ความสัมพันธ์ของการอ่าน และการเขียนสะกดคำ วิธีการวัดและประเมินผล การคิดคะแนนกลุ่ม

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

2.1 ครูทบทวนความรู้เรื่องการอ่าน การเขียนสะกดคำ และคำมาตราแม่กดจากใบความรู้

2.2 ครูนำเสนอบทเรียนโดยการสอนคำศัพท์มาตราแม่กด โดยแสดงบัตรคำให้นักเรียนได้เห็นรูปคำ ได้แก่คำว่า ปรารธนาบริบทอุตสาหกรรมมัธยมศึกษาโทรทัศน์สุภายิตวิเศษณ์พหูพจน์กาชาด

2.3 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงและช่วยกันบอกความหมายของคำโดยสังเขปและการนำไปใช้

2.4 ครูให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ที่ครูสอนอีกครั้ง ช่วยกันวิเคราะห์ส่วนประกอบของคำ และสะกดคำ จนนคล่อง ฝึกเขียนคำเหล่านี้ ตามคำบอกของครู โดยไม่เห็นรูปคำ

ขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรมกลุ่ม

3.1 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำใบงานที่ 1.1 เรื่องรู้คำ รู้ความหมาย หาความหมายของคำมาตราแม่กด โดยใช้พจนานุกรม จับคู่กันภายในกลุ่ม ผลัดกันอ่านคำเหล่านี้ น้อย่างถูกต้องและชัดเจน

3.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอ่านคำ มาตราแม่กดอีกครั้ง ช่วยกันสังเกตรูปคำนี้ๆ และวิเคราะห์ส่วนประกอบของคำและสะกดคำจนคล่อง แล้วจับคู่กันฝึกเขียนคำจากแบบฝึก ด้านทักษะการเขียนสะกดคำ จนเขียนได้ถูกต้องทุกคำ

ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผลและมอบรางวัล

4.1 นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยไม่มีการช่วยเหลือกัน

4.2 ครูตรวจให้คะแนน บันทึกผลการทดสอบของสมาชิกในแต่ละกลุ่ม และคิดคะแนนการทำงานของกลุ่ม

4.3 นำคะแนนของกลุ่มมาประเมินผลสัมฤทธิ์ และมอบรางวัลกลุ่มที่ทำได้ดีคะแนนสูงสุด 2 อันดับแรก โดยกำหนดรางวัลไว้ รางวัล คือ รางวัลกลุ่มยอดเยี่ยม และรางวัลกลุ่มเก่งมาก

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. พจนานุกรม
3. แบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำ
4. ใบความรู้ที่ 1 เรื่องการอ่าน
5. ใบความรู้ที่ 2 เรื่องการเขียนสะกดคำ
6. ใบความรู้ที่ 3 เรื่องมาตราแม่กด
7. ใบงานที่ 1.1 เรื่องรู้คำ รู้ความหมาย

การวัดและประเมินผล

1. วิธีวัดผลและประเมินผล

- 1.1 ตรวจแบบทดสอบย่อย
- 1.2 ตรวจใบงานที่ 1.1
- 1.3 ตรวจและสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

2. เครื่องมือวัดผลและประเมินผล

- 2.1 แบบทดสอบย่อย
- 2.2 ใบงานที่ 1.1
- 2.3 แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

3. เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

3.1 การประเมินผลแบบทดสอบย่อย ต้องผ่านเกณฑ์การประเมินเกินร้อยละ80

3.2 การประเมินจากแบบตรวจใบงาน ต้องผ่านเกณฑ์การประเมินเกินร้อยละ80

3.3 การประเมินผลจากการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ต้องผ่านเกณฑ์การประเมินเกินร้อยละ 80

กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....
.....
.....

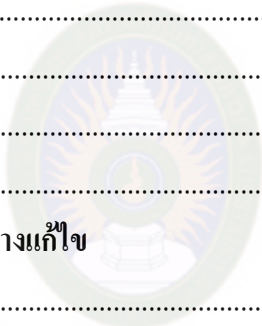
2. ปัญหาและอุปสรรค

.....
.....
.....
.....

3. ข้อเสนอแนะ/ แนวทางแก้ไข

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้สอน
(.....)
...../...../.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ใบความรู้ที่ 1

เรื่อง การอ่าน

การอ่านออกเสียง

การอ่านออกเสียง คือ การอ่านให้มีเสียงดัง เป็นการอ่านเพื่อส่งสาร เช่น อ่านให้ผู้อื่นฟัง อ่านเพื่อฝึกการอ่านออกเสียง อ่านข่าวทางสถานีวิทยุกระจายเสียง เป็นต้น เมื่ออ่านออกเสียงต้องคำนึงอยู่เสมอว่า ถ้าอ่านให้ผู้อื่นฟัง ก็ต้องคำนึงถึงผู้ฟังด้วย เช่น เมื่อเป็นการอ่านในห้องเรียน ผู้ฟังคือ ครู และเพื่อน ๆ เป็นการอ่านเพื่อความรู้อาจต้องการความชัดเจน และถูกต้องมากที่สุด ถ้าเป็นการอ่านผ่านสื่อ เช่น อ่านนิทานเพื่อบันทึกลงแถบบันทึกเสียงให้เพื่อน ๆ ที่มีความพิการทางสายตา ก็ต้องอ่านเป็นธรรมชาติเหมือนกำลังเล่าเรื่องให้เพื่อนฟังเสียงดังฟังชัด ใช้น้ำเสียงที่เหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน อ่านให้ได้อารมณ์ตามตัวละคร

ใบความรู้ที่ 2

เรื่อง การเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำเป็นความสามารถในการประสมพยัญชนะ สระ
วรรณยุกต์ ตัวสะกดให้เป็นคำถูกต้องตามหลักภาษาและตรงตามพจนานุกรมและ
เนื่องจากความสามารถในการเขียนสะกดคำเป็นส่วนหนึ่งของทักษะการเขียนที่จะ
นำไปสู่การเขียนในการเรียนวิชาภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการฝึก
ทักษะการเขียนสะกดคำ ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการประสม
คำ รู้หลักเกณฑ์ทางภาษาและสามารถออกเสียงคำนั้นๆ ได้อย่างถูกต้อง โดยเขียน
จากง่ายไปหายากและต้องรู้ความหมายของคำ อ่านออกเสียงถูกต้อง มีหลักในการ
เทียบคำ สะกดคำ และแจกลูก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ใบความรู้อู๋ 3

เรื่อง มาตราแม่กด

มาตราแม่ กด เป็นคำที่มี“ค” สะกดหรือคำที่มีพยัญชนะ“ค” ประสมข้าง
หลังพยางค์ในแม่กดกา

การอ่านสะกดคำและแจกลูกคำที่มี“ค” สะกด จัดอยู่ในมาตราแม่กดและ
ยังมีพยัญชนะตัวอื่นทำหน้าที่เหมือนช ค ” สะกดได้แก่จขช

กฎสังเกตอักษรขส

เช่น	ปรารถนา	อ่านว่า	ปราด-ตะ-หนา
	บริบท	อ่านว่า	บอ-ริ-บค
	อุตสาหกรรม	อ่านว่า	อุต- ส่า
	ทัศน	อ่านว่า	ทัต-สะ-นะ
	มัธยม	อ่านว่า	มัด-ทะ-ยัด
	โทรทัศน์	อ่านว่า	โท-ระ-ทัต
	สุภายิต	อ่านว่า	สุ-พา-สิต
	วิเศษณ์	อ่านว่า	วิ-เสด
	พหูพจน์อ่านว่า	พะ-หู-พค	
	กาชาด	อ่านว่า	กา-ชาด

ชื่อกลุ่ม.....

ใบงานที่ 1.1

เรื่อง รู้คำ รู้ความหมาย

คำชี้แจง : สมาชิกภายในกลุ่มช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์มาตราแม่กด และ นำคำศัพท์เหล่านี้ มาแต่งประโยค

คำ..... มัธยัสถ์..... ความหมาย.....

คำ..... สุภามิต..... ความหมาย.....

คำ..... วิเศษณ์..... ความหมาย.....

คำ..... ทรรศนะ..... ความหมาย.....

คำ..... บริบท..... ความหมาย.....

คำ..... พหูพจน์..... ความหมาย.....

คำ..... ประรณนา..... ความหมาย.....

คำ..... กษาค..... ความหมาย.....

คำ..... โทรทัศน์..... ความหมาย.....

คำ..... อดสำห..... ความหมาย.....

นำคำศัพท์ที่หาความหมายแล้วมาแต่งประโยค โดยให้มีส่วนขยายให้เห็นภาพชัดเจน

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

ร่วมด้วยช่วยกันหาคำตอบนะคะ

เฉลยใบงานที่ 1.1

เรื่อง รู้คำ รู้ความหมาย

คำชี้แจง : สมาชิกภายในกลุ่มช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์มาตราแม่กด และนำคำศัพท์เหล่านี้ มาแต่งประโยค

คำ... มัธยัสถ์ความหมาย ...ไม่ฟุ่มเฟือย ไม่สุรุ่ยสุร่าย

คำ... สุภานิตความหมาย ...คติที่เป็นคำสอนมาแต่โบราณ

คำ... วิเศษณ์ความหมาย ...เป็นคำที่ช่วยขยายคำต่างๆ

คำ... ทรรศนะความหมาย ...ความคิดเห็นต่อสิ่งต่างๆ

คำ... บริบท... ความหมาย... คำหรือข้อความแวดล้อมเพื่อให้เข้าใจความหมาย

คำ... พหูพจน์... ความหมาย... กล่าวถึงมากกว่า 1 อย่าง

คำ... บรรณานา... ความหมายความต้องการ... ความประสงค์ความอยากได้

คำ... ทาชาด... ความหมาย... เครื่องหมายรูปกากบาทสีแดงคาดบนพื้นที่ขาว

คำ... โทรทัศน์ความหมาย... เครื่องใช้ไฟฟ้าที่ถ่ายทอดเสียงและภาพ

คำ... อุตสาห์ความหมาย... ความเพียรพยายาม ความขยัน

นำคำศัพท์ที่หาความหมายแล้วมาแต่งประโยค โดยให้มีส่วนขยายให้เห็นภาพชัดเจน

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

หมายเหตุ คำตอบอยู่ในคู่มือพินิจของครู

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
สรุปผลการทดสอบ

จากการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC
ประกอบแบบฝึกทักษะ

กลุ่ม	คะแนนที่ได้จากการ ทดสอบ	คะแนนกลุ่ม
กลุ่มที่..... ชื่อกลุ่ม		
1. ชื่อ (เก่ง)		
2. ชื่อ (กลาง)		
3. ชื่อ (กลาง)		
4. ชื่อ (อ่อน)		
รวมคะแนน		
เฉลี่ย		
กลุ่มที่..... ชื่อกลุ่ม		
1. ชื่อ (เก่ง)		
2. ชื่อ (กลาง)		
3. ชื่อ (กลาง)		
4. ชื่อ (อ่อน)		
รวมคะแนน		
เฉลี่ย		
กลุ่มที่..... ชื่อกลุ่ม		
1. ชื่อ (เก่ง)		
2. ชื่อ (กลาง)		
3. ชื่อ (กลาง)		
4. ชื่อ (อ่อน)		
รวมคะแนน		
เฉลี่ย		

กลุ่ม	คะแนนที่ได้จากการทดสอบ	คะแนนกลุ่ม
1. ชื่อ (อ่อน)		
รวมคะแนน		
กลุ่มที่.....ชื่อกลุ่ม		
1. ชื่อ (เก่ง)		
2. ชื่อ (กลาง)		
3. ชื่อ (กลาง)		
4. ชื่อ (อ่อน)		
รวมคะแนน		
เฉลี่ย		
กลุ่มที่.....ชื่อกลุ่ม		
1. ชื่อ (เก่ง)		
2. ชื่อ (กลาง)		
3. ชื่อ (กลาง)		
4. ชื่อ (อ่อน)		
รวมคะแนน		
เฉลี่ย		
กลุ่มที่.....ชื่อกลุ่ม		
1. ชื่อ (เก่ง)		
2. ชื่อ (กลาง)		
3. ชื่อ (กลาง)		
4. ชื่อ (อ่อน)		
รวมคะแนน		
เฉลี่ย		

แบบทดสอบท้ายแผน

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบชุดนี้มีทั้งหมด 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
2. เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียง 1 ข้อ แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (x) ลงใน

กระดาษคำตอบ

1. คำในข้อใดมีตัวสะกดมาตรา แม่กค
 - ก. ประรณนา
 - ข. คุณค่า
 - ค. ทัพพี
 - ง. ยีราฟ
2. ข้อใดอ่านออกเสียงถูกต้อง
 - ก. บาป อ่านว่า บาด
 - ข. ทรรชนะ อ่านว่า ทัด-สะ-นะ
 - ค. สามัคคี อ่านว่า สา-มັค-คี
 - ง. แมลงสาบ อ่านว่า มะ-แลง-สาบ
3. ข้อใดเป็นตัวสะกดของคำว่า บริบ... อ่านว่า บอ-ริ-บด
 - ก. ด
 - ข. ท
 - ค. ถ
 - ง. ฎ
4. ข้อใดเขียนตัวสะกดถูกต้อง
 - ก. วิปริท
 - ข. ปลาวาน
 - ค. อุตส่าห์
 - ง. อาวุด
5. คำในข้อใดมีตัวสะกดอยู่ในมาตราเดียวกับคำว่า “เสด็จ”
 - ก. ทรรชนะ
 - ข. ประเมิน
 - ค. เวลา
 - ง. สรรเสริญ
6. “โทรทัศน์” มีตัวสะกดในมาตราใด
 - ก. แม่กค
 - ข. แม่กบ
 - ค. แม่กง
 - ง. แม่กด
7. คำในข้อใดมีตัวสะกดต่างจากคำว่า “ตำรวจ”
 - ก. วิเศษณ์
 - ข. กาชาด
 - ค. ตะบบ
 - ง. มัชย์สถ์
8. “ปลาหมอตายเพราะปาก” เป็น.....ที่ยังใช้
อยู่จนถึงปัจจุบัน
 - ก. สำนวน
 - ข. นิทาน
 - ค. สุภาษิต
 - ง. คำพังเพย
9. ข้อใดเป็นตัวสะกดของคำว่า “ภาษา.....” อ่านว่า กา-ชาด
 - ก. ด
 - ข. ตี
 - ค. ต
 - ง. ส
10. “พหูพจน์” มีตัวสะกดในมาตราใด
 - ก. แม่กค
 - ข. แม่กบ
 - ค. แม่กง
 - ง. แม่กด

เฉลยแบบทดสอบท้ายแผน

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบชุดนี้มีทั้งหมด 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน
2. เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียง 1 ข้อ แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (x) ลงใน

กระดาษคำตอบ

1. คำในข้อใดมีตัวสะกดมาตรา แม่กค
 - ก. ปราธนา
 - ข. คุณค่า
 - ค. ทัพพี
 - ง. ยีราฟ
2. ข้อใดอ่านออกเสียงถูกต้อง
 - ก. บาป อ่านว่า บาด
 - ข. ทรรสนะ อ่านว่า ทัด-สะ-นะ
 - ค. สามัคคี อ่านว่า สา-มัค-คี
 - ง. แมลงสาบ อ่านว่า มะ-แลง-สาบ
3. ข้อใดเป็นตัวสะกดของคำว่า บริบ...
 - ก. ค
 - ข. ท
 - ค. ถ
 - ง. ฎ
4. ข้อใดเขียนตัวสะกดถูกต้อง
 - ก. วิปริท
 - ข. ปลาวาน
 - ค. อุตสำห์
 - ง. อาวุด
5. คำในข้อใดมีตัวสะกดอยู่ในมาตราเดียวกับคำว่า “เสด็จ”
 - ก. ทรรสนะ
 - ข. ประเมิน
 - ค. เวลา
 - ง. สรรเสริญ
6. “ โทรทัศน์ ” มีตัวสะกดในมาตราใด
 - ก. แม่กก
 - ข. แม่กบ
 - ค. แม่กง
 - ง. แม่กค
7. คำในข้อใดมีตัวสะกดต่างจากคำว่า “ตำรวจ”
 - ก. วิเศษณ์
 - ข. กาชาด
 - ค. ตะขบ
 - ง. มัธยมี่
8. “ปลาหมอตายเพราะปาก” เป็น.....ที่ยังใช้อยู่จนถึงปัจจุบัน
 - ก. สำนวน
 - ข. นิทาน
 - ค. สุภาษิต
 - ง. คำพังเพย
9. ข้อใดเป็นตัวสะกดของคำว่า “ กษา..... ” อ่านว่า กา-ชาด
 - ก. ด
 - ข. ตี
 - ค. ต
 - ง. ส
10. “พหูพจน์” มีตัวสะกดในมาตราใด
 - ก. แม่กก
 - ข. แม่กบ
 - ค. แม่กง
 - ง. แม่กค

**แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ โดยผู้เชี่ยวชาญ**

.....

คำชี้แจง

1. แบบประเมินนี้เป็นแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

2. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมี 5 ระดับ

เหมาะสมมากที่สุด	ทำเครื่องหมายช่องหมายเลข 5
เหมาะสมมาก	ทำเครื่องหมายช่องหมายเลข 4
เหมาะสมปานกลาง	ทำเครื่องหมายช่องหมายเลข 3
เหมาะสมน้อย	ทำเครื่องหมายช่องหมายเลข 2
เหมาะสมน้อยที่สุด	ทำเครื่องหมายช่องหมายเลข 1

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
สาระการเรียนรู้					
1. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
2. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
3. จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม					
กระบวนการเรียนรู้					
1. กิจกรรมตอบสนองจุดประสงค์การเรียนรู้					
2. กิจกรรมครอบคลุมสาระการเรียนรู้					
3. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสม					
4. เนื้อหาในกิจกรรมมีความทันต่อเหตุการณ์					
5. กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มและกล้า แสดงออก					
6. กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ					
7. กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม					
8. กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนเรียนรู้และปฏิบัติอย่างมีขั้นตอน					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
สื่อการเรียนการสอน					
1. สอดคล้องกับกิจกรรมและเนื้อหา					
2. ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างสร้างสรรค์					
3. ช่วยให้นักเรียนเห็นสิ่งที่กำลังเรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรม					
4. เชื่อมโยงสิ่งที่ใกล้ตัวให้เข้ามาสู่การเรียนรู้ของนักเรียน					
การวัดและการประเมินผล					
1. การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
2. การประเมินผลครอบคลุมทั้งกระบวนการและผลงาน					
3. การประเมินผลครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะ					
4. ประเมินพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนตามสภาพจริง					
5. ระบุเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจน					

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

ตารางที่ 13 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การพัฒนาความสามารถด้านการเขียน
สะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	เฉลี่ย \bar{X}	
สาระการเรียนรู้								
1. สาระสำคัญสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4	3	5	5	4	21	4.20	มาก
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	3	5	4	4	20	4.00	มาก
3. จุดประสงค์การเรียนรู้ ครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม	4	4	5	5	4	22	4.40	มาก
เฉลี่ย	4.00	3.33	5.00	4.66	4.00	20.99	4.19	มาก
กระบวนการเรียนรู้								
1. กิจกรรมตอบสนองจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
2. กิจกรรมครอบคลุมสาระการ เรียนรู้	5	4	5	4	5	23	4.60	มากที่สุด
3. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม เหมาะสม	5	3	4	5	5	22	4.40	มาก
4. เนื้อหาในกิจกรรมมีความทันต่อ เหตุการณ์	4	4	4	5	4	21	4.20	มาก
5. กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนมี ส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มและกล้า แสดงออก	4	4	3	4	4	19	3.80	มาก
6. กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนมี ความรับผิดชอบ	3	4	4	5	4	20	4.00	มาก
7. กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนได้ ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	4	4	4	4	4	20	4.00	มาก
8. กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียน เรียนรู้และปฏิบัติอย่างมีชิ้นต่อ	5	3	4	4	4	20	4.00	มาก
เฉลี่ย	4.38	3.75	4.13	4.50	4.38	21.14	4.23	มาก

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	เฉลี่ย \bar{X}	
สื่อการเรียนการสอน								
1. สอดคล้องกับกิจกรรมและ เนื้อหา	5	3	4	5	5	22	4.40	มาก
2. ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ด้วยตนเองอย่างสร้างสรรค์	4	4	4	4	4	20	4.00	มาก
3. ช่วยให้นักเรียนเห็นสิ่งที่กำลัง เรียนรู้ว่าเป็นรูปธรรม	4	4	4	4	4	20	4.00	มาก
4. เชื่อมโยงสิ่งที่ใกล้ตัวให้เข้ามาสู่ การเรียนรู้ของนักเรียน	4	4	4	5	3	20	4.00	มาก
เฉลี่ย	4.25	3.75	4.00	4.50	4.00	20.50	4.10	มาก
การวัดและการประเมินผล								
1. การวัดและการประเมินผล สอดคล้องกับจุดประสงค์การ เรียนรู้	4	4	5	4	4	21	4.20	มาก
2. การประเมินผลครอบคลุมทั้ง กระบวนการและผลงาน	4	4	5	4	4	21	4.20	มาก
3. การประเมินผลครอบคลุมด้าน ความรู้ ทักษะ	4	3	5	4	4	20	4.00	มาก
4. ประเมินพฤติกรรมการแสดง ออกของนักเรียนตามสภาพจริง	4	4	4	5	4	21	4.20	มาก
5. ระบุเกณฑ์การประเมินผลที่ ชัดเจน	4	4	4	5	4	21	4.20	มาก
เฉลี่ย	4.00	3.80	4.60	4.40	4.00	20.80	4.16	มาก
โดยรวมเฉลี่ย	4.16	3.65	4.43	4.51	4.10	20.85	4.17	มาก

ตารางที่ 14 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การพัฒนาความสามารถด้านการเขียน
 สอดคล้องกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 เทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	เฉลี่ย \bar{X}	
สาระการเรียนรู้								
1. สาระสำคัญสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	4	22	4.40	มาก
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	3	5	4	4	20	4.00	มาก
3. จุดประสงค์การเรียนรู้ ครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม	4	4	5	5	4	22	4.40	มาก
เฉลี่ย	4.00	3.67	5.00	4.67	4.00	21.33	4.26	มาก
กระบวนการเรียนรู้								
1. กิจกรรมตอบสนองจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
2. กิจกรรมครอบคลุมสาระการ เรียนรู้	5	4	5	4	5	23	4.60	มากที่สุด
3. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม เหมาะสม	5	4	4	5	5	23	4.60	มาก
4. เนื้อหาในกิจกรรมมีความทัน ต่อเหตุการณ์	4	4	4	5	4	21	4.20	มาก
5. กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนมี ส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มและกล้า แสดงออก	4	4	3	4	4	19	3.80	มาก
6. กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนมี ความรับผิดชอบ	3	3	4	5	4	19	3.80	มาก
7. กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนได้ ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	4	3	4	4	4	19	3.80	มาก
8. กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียน เรียนรู้และปฏิบัติอย่างมีขั้นตอน	5	4	4	4	4	21	4.20	มาก
เฉลี่ย	4.37	3.75	4.12	4.54	4.37	21.12	4.24	มาก
สื่อการเรียนการสอน								

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	เฉลี่ย \bar{X}	
1. สอดคล้องกับกิจกรรมและ เนื้อหา	5	4	4	5	5	23	4.60	มาก
2. ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ด้วยตนเองอย่างสร้างสรรค์	4	4	4	4	4	20	4.00	มาก
3. ช่วยให้นักเรียนเห็นสิ่งที่กำลัง เรียนรู้ว่าเป็นรูปธรรม	4	4	4	4	4	20	4.00	มาก
4. เชื่อมโยงสิ่งที่ใกล้ตัวให้เข้ามาสู่ การเรียนรู้ของนักเรียน	4	4	4	5	3	20	4.00	มาก
เฉลี่ย	4.25	4.00	4.00	4.50	4.00	20.75	4.15	มาก
การวัดและการประเมินผล								
1. การวัดและการประเมินผล สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	4	4	21	4.20	มาก
2. การประเมินผลครอบคลุม ทั้งกระบวนการและผลงาน.	4	4	5	4	4	21	4.20	มาก
3. การประเมินผลครอบคลุม ด้านความรู้ ทักษะ	4	3	5	4	4	20	4.00	มาก
4. ประเมินพฤติกรรม แสดงออกของนักเรียนตาม สภาพจริง	4	3	4	5	4	21	4.20	มาก
5. ระบุเกณฑ์การประเมินผล ที่ชัดเจน	4	4	4	5	4	21	4.20	มาก
เฉลี่ย	4.00	3.60	4.60	4.40	4.00	20.60	4.12	มาก
โดยรวมเฉลี่ย	4.15	3.75	4.43	4.52	4.11	20.96	4.19	มาก

ตารางที่ 15 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การพัฒนาความสามารถด้านการเขียน
 สอดคล้องกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 เทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	เฉลี่ย \bar{X}	
สาระการเรียนรู้								
1. สาระสำคัญสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	4	22	4.40	มาก
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	4	5	4	4	21	4.20	มาก
3. จุดประสงค์การเรียนรู้ ครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม	4	4	5	5	4	22	4.40	มาก
เฉลี่ย	4.00	4.00	5.00	4.66	4.00	21.66	4.33	มาก
กระบวนการเรียนรู้								
1. กิจกรรมตอบสนอง จุดประสงค์การเรียนรู้	5	3	5	5	5	23	4.60	มากที่สุด
2. กิจกรรมครอบคลุมสาระการ เรียนรู้	5	4	5	4	5	23	4.60	มากที่สุด
3. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม เหมาะสม	5	4	4	5	5	23	4.60	มากที่สุด
4. เนื้อหาในกิจกรรมมีความทัน ต่อเหตุการณ์	4	4	4	5	4	21	4.20	มาก
5. กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนมี ส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มและ กล้าแสดงออก	4	4	3	4	4	19	3.80	มาก
6. กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนมี ความรับผิดชอบ	3	4	4	5	4	20	4.00	มาก
7. กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียน ได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	4	4	4	4	4	20	4.00	มาก
8. กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียน เรียนรู้และปฏิบัติอย่างมี ขั้นตอน	5	4	4	4	4	21	4.20	มาก
เฉลี่ย	4.37	3.87	4.12	4.50	4.37	21.23	4.25	มาก

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							ระดับความเหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	เฉลี่ย \bar{X}	
สื่อการเรียนการสอน								
1. สอดคล้องกับกิจกรรมและเนื้อหา	5	3	4	5	5	22	4.40	มาก
2. ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างสร้างสรรค์	4	4	4	4	4	20	4.00	มาก
3. ช่วยให้นักเรียนเห็นสิ่งที่กำลังเรียนรู้ว่าเป็นรูปธรรม	4	4	4	4	4	20	4.00	มาก
4. เชื่อมโยงสิ่งที่ใกล้ตัวให้เข้ามาสู่การเรียนรู้ของนักเรียน	4	3	4	5	4	20	4.00	มาก
เฉลี่ย	4.25	3.50	4.00	4.50	4.25	20.50	4.10	มาก
การวัดและการประเมินผล								
1. การวัดและการประเมินผล สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	4	22	4.40	มาก
2. การประเมินผลครอบคลุมทั้งกระบวนการและผลงาน	4	4	5	4	4	21	4.20	มาก
3. การประเมินผลครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะ	4	4	5	4	4	21	4.20	มาก
1. ประเมินพฤติกรรม การแสดงออกของนักเรียนตามสภาพจริง	4	4	4	5	4	21	4.20	มาก
2. ระบุเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจน	4	4	4	5	4	21	4.20	มาก
เฉลี่ย	4.00	4.00	4.60	4.60	4.00	21.20	4.24	มาก
โดยรวมเฉลี่ย	4.15	3.84	4.43	4.56	4.15	21.13	4.23	มาก

ตารางที่ 16 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การพัฒนาความสามารถด้านการเขียน
 สอดคล้องกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 เทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	เฉลี่ย \bar{X}	
สาระการเรียนรู้								
1. สาระสำคัญสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	4	22	4.40	มาก
2. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้อง กับสาระการเรียนรู้	4	4	5	4	4	20	4.20	มาก
3. จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุม ด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม	4	4	5	5	4	22	4.40	มาก
เฉลี่ย	4.00	4.00	5.00	4.66	4.00	21.66	4.33	มาก
กระบวนการเรียนรู้								
1. กิจกรรมตอบสนองจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	5	5	5	5	24	5.00	มากที่สุด
2. กิจกรรมครอบคลุมสาระการ เรียนรู้	5	4	5	4	5	23	4.60	มากที่สุด
3. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม เหมาะสม	5	5	4	5	5	22	4.80	มากที่สุด
4. เนื้อหาในกิจกรรมมีความทันต่อ เหตุการณ์	4	3	4	5	4	20	4.00	มาก
5. กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนมี ส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มและกล้า แสดงออก	4	4	3	4	4	19	3.80	มาก
6. กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนมี ความรับผิดชอบ	3	4	4	5	4	20	4.00	มาก
7. กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนได้ ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	4	4	4	4	4	20	4.00	มาก
8. กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียน เรียนรู้และปฏิบัติอย่างมีขั้นตอน	5	3	4	4	4	20	4.00	มาก
เฉลี่ย	4.37	4.00	4.12	4.50	4.37	21.37	4.27	มาก
สื่อการเรียนการสอน								
1. สอดคล้องกับกิจกรรมและเนื้อหา	5	4	4	5	5	23	4.60	มากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							ระดับความเหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	เฉลี่ย \bar{X}	
2. ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างสร้างสรรค์	4	4	4	4	4	20	4.00	มาก
3. ช่วยให้นักเรียนเห็นสิ่งที่กำลังเรียนรู้ว่าเป็นรูปธรรม	4	3	4	4	4	19	3.80	มาก
4. เชื่อมโยงสิ่งที่ใกล้ตัวให้เข้ามาสู่การเรียนรู้ของนักเรียน	4	4	4	5	4	21	4.20	มาก
เฉลี่ย	4.25	3.75	4.00	4.50	4.25	20.75	4.15	มาก
การวัดและการประเมินผล								
1.การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	4	22	4.40	มาก
2. การประเมินผลครอบคลุมทั้งกระบวนการและผลงาน	4	4	5	4	4	21	4.20	มาก
3. การประเมินผลครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะ	4	3	5	4	4	20	4.00	มาก
4. ประเมินพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนตามสภาพจริง	4	3	4	5	4	20	4.00	มาก
5. ระบุเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจน	4	4	4	5	4	21	4.20	มาก
เฉลี่ย	4.00	3.60	4.60	4.60	4.00	20.80	4.16	มาก
โดยรวมเฉลี่ย	4.15	3.83	4.43	4.56	4.15	21.12	4.22	มาก

ตารางที่ 17 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การพัฒนาความสามารถด้านการเขียน
 สอดคล้องกับของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 เทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	เฉลี่ย \bar{X}	
สาระการเรียนรู้								
1. สาระสำคัญสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	5	23	4.60	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับ สาระการเรียนรู้	4	4	5	4	4	21	4.20	มาก
3. จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุม ด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม	4	5	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.00	4.33	5.00	4.66	4.33	22.32	4.46	มาก
กระบวนการเรียนรู้								
1. กิจกรรมตอบสนองจุดประสงค์การ เรียนรู้	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
2. กิจกรรมครอบคลุมสาระการเรียนรู้	5	4	5	4	5	23	4.60	มากที่สุด
3. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม เหมาะสม	5	5	4	5	5	24	4.80	มาก
4. เนื้อหาในกิจกรรมมีความทันต่อ เหตุการณ์	4	3	4	5	5	21	4.20	มาก
5. กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วน ร่วมในกิจกรรมกลุ่มและกล้า แสดงออก	4	4	3	4	4	19	3.80	มาก
6. กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนมีความ รับผิดชอบ	3	4	4	5	4	20	4.00	มาก
7. กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนได้ศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติม	4	3	4	4	4	19	3.80	มาก
8. กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนเรียนรู้ และปฏิบัติอย่างมีขั้นตอน	5	3	4	4	4	20	4.00	มาก
เฉลี่ย	4.37	3.75	4.12	4.50	4.50	21.25	4.25	มาก
สื่อการเรียนการสอน								
1. สอดคล้องกับกิจกรรมและ เนื้อหา	5	4	4	5	5	23	4.60	มาก

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							ระดับความเหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	เฉลี่ย \bar{X}	
2. ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างสร้างสรรค์	4	4	4	4	4	20	4.00	มาก
3. ช่วยให้นักเรียนเห็นสิ่งที่กำลังเรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรม	4	3	4	4	4	19	3.80	มาก
4. เชื่อมโยงสิ่งที่ใกล้ตัวให้เข้ามามีการเรียนรู้ของนักเรียน	4	4	4	5	4	21	4.20	มาก
เฉลี่ย	4.25	3.75	4.00	4.50	4.25	20.75	4.15	มาก
การวัดและการประเมินผล								
1. การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	5	23	4.60	มากที่สุด
2. การประเมินผลครอบคลุมทั้งกระบวนการและผลงาน	4	4	5	4	4	21	4.20	มาก
3. การประเมินผลครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะ	4	3	5	4	4	20	4.00	มาก
4. ประเมินพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนตามสภาพจริง	4	3	4	5	4	20	4.00	มาก
5. ระบุเกณฑ์การประเมินผลที่ชัดเจน	4	4	4	5	4	21	4.20	มาก
เฉลี่ย	4.00	3.60	4.60	4.60	4.20	21.00	4.20	มาก
โดยรวมเฉลี่ย	4.15	3.85	4.43	4.56	4.32	21.33	4.22	มาก

ภาคผนวก ข

แบบฝึกทักษะแบบประเมินแบบคุณภาพของแบบฝึกทักษะ
ผลการประเมินแบบฝึกทักษะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

**แบบวัดความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**

.....
คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย × ในช่อง ก ข ค ง ที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว ลงใน
กระดาษคำตอบ

1. คำในข้อใดมีตัวสะกดมาตรา แม่กด	6. คำในข้อใดมีตัวสะกดต่างจากคำว่า “ตำรวจ”
ก. พหูพจน์	ก. <u>ปราร</u> ณนาข. โทร <u>ท</u> ศน์
ข. คุณ <u>ค่า</u>	ค. <u>ตะข</u> บง. ก <u>า</u> ชา <u>ด</u>
ค. ทั <u>พ</u> พี	
ง. ยี <u>รา</u> ฟ	
2. ข้อใดเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง	7. ข้อใดมีตัวสะกดอยู่ในมาตราเดียวกับคำว่า “ปรารณนา”
ก. บา <u>ป</u> อ่านว่าบาด	ก. ม <u>ั</u> ธ <u>ย</u> <u>ศ</u> ถ <u>์</u> <u>ข</u> พร <u>ห</u> ม
ข. ม <u>ั</u> ธ <u>ย</u> <u>ศ</u> ถ <u>์</u> อ่านว่า ม <u>ัด</u> - <u>ทะ</u> - <u>ย</u> ด	ค. ส <u>ม</u> <u>ค</u> ร <u>ง</u> <u>ข</u> น <u>า</u> น
ค. ส <u>า</u> ม <u>ั</u> ค <u>ค</u> ิ อ่านว่า <u>สา</u> - <u>ม</u> ัด- <u>ค</u> ิ	
ง. แ <u>ม</u> ล <u>ง</u> <u>ส</u> า <u>บ</u> อ่านว่า <u>มะ</u> - <u>แล</u> ง- <u>ส</u> า <u>บ</u>	
3. ข้อใดเป็นตัวสะกดของคำว่า สุภาษี.....	8. ข้อใดมีตัวสะกดต่างจากข้ออื่น
อ่านว่า <u>สุ</u> - <u>พา</u> - <u>ส</u> ี <u>ด</u>	ก. วิ <u>เศ</u> ษ <u>ณ</u> ์ ข. ก <u>า</u> ช <u>า</u> ด
ก. <u>ส</u>	ค. ม <u>ั</u> ธ <u>ย</u> <u>ศ</u> ถ <u>์</u> ง. <u>บ</u> ว <u>ร</u>
ข. <u>ศ</u>	
ค. <u>ด</u>	
ง. <u>ต</u>	
4. “นักเรียนไปทัศนศึกษาที่สวนสัตว์และเข้าชมการแสดงของ.....” จงเติมคำในช่องว่าง	9. ข้อใดไม่ได้สะกดด้วยมาตราแม่กด
ก. ปลา <u>ว</u> า <u>พ</u> ข. ปลา <u>ว</u> า <u>น</u>	ก. อุ <u>ฐ</u> ข. วิ <u>ป</u> ริ <u>ท</u>
ค. นก <u>พ</u> ิ <u>ร</u> า <u>ฟ</u> ง. ยี <u>ร</u> า <u>ฟ</u>	ค. ส <u>ง</u> <u>ส</u> า <u>ร</u> ง. <u>ค</u> ร <u>ุ</u> ท
5. “ฉัน.....ช่วยเหลือเขาทุกอย่าง แต่เขาก็ไม่เห็นความดีของฉันเลย” จงเติมคำในช่องว่างให้ถูกต้อง	10. ข้อใดเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง
ก. อุ <u>ด</u> <u>ส</u> า ข. อุ <u>ด</u> <u>ส</u> ่า <u>ห</u> ์	ก. จ <u>ร</u> ว <u>ด</u> ข. ส <u>ม</u> ุ <u>ท</u> ร
ค. พ <u>ะ</u> ย <u>า</u> ย <u>า</u> ม ง. อุ <u>ด</u> <u>ส</u> ่า <u>ห</u> ์	ค. ส <u>มา</u> ด <u>ง</u> . <u>ป</u> ร <u>ะ</u> เส <u>ร</u> ิ <u>ฐ</u>

11. ข้อใดเป็นตัวสะกดของคำว่า“พิกู”
อ่านว่า พิ- กูน
ก. ถ ข. ตี
ค. ณ ง. ศ
12. “สัญญาณ” มีตัวสะกดในมาตราใด
ก. แม่กก ข. แม่กบ
ค. แม่กง ง. แม่กน
13. ข้อใดมีตัวสะกดต่างจากข้ออื่น
ก. อุฐ
ข. ไวยากรณ์
ค. ชูคชิต
ง. ครุฑ
14. ข้อใดเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง
ก. พรรณนา อ่านว่า พัน- นา
ข. สัปดาห์ อ่านว่า สัป- ดา
ค. สัญญาณ อ่านว่า สัน- ยาน
ง. พญานาค อ่านว่า พะ- ยา- นาก
15. ข้อใดอยู่ในมาตราแม่กนทั้งหมด
ก. อาจารย์ สัญจร
ข. พรรณนา อนุญาติ
ค. สรรหา เกษตรกร
ง. อุทาน บริบท
16. คำในข้อใดอ่านออกเสียงตัวสะกดมาตรา
แม่กนทั้งหมด
ก. กฏ กานดา ข. กาล ระเบียบ
ค. สัญจร เผ่าพันธุ์ ง. คั่นคว่ำ บทบาท
17. ท่านเป็น.....สอนอยู่ที่มหาวิทยาลัยแห่ง
หนึ่งในกรุงเทพมหานคร
ก.อาจารย์ ข. อาจารย์
ค. อาจารย์ยิ่ง อาจารย์
18. เธอพูดน้อยมาก เหมือนกล้วยดอก.....
จะร่วง
ก. ชบาข. พิกุน
ค. ลีลาวดีง. พิกุล
19. “ในการเดินทาง.....บนท้องถนน เรา
จะต้องสังเกต.....ไฟจราจรให้ดีเพื่อ
ความปลอดภัย” เต็มคำในช่องว่างให้ถูกต้อง
ก. สัญญาณ สัญจร
ข. สัญลักษ์ณ์ สัญญาณ
ค. สัญจร สัญญาณ
ง. สันจอน สัญญาณ
20. เมื่อเราตกใจ เรามักจะ.....ด้วยคำพูดที่
แตกต่างกันออกไป
ก. อุทาร์ ข. อุทาด
ค. อุทร ง. อุทาน
21. “ชื่อจังหวัดหนึ่งในประเทศไทยอยู่ทาง
ภาคกลาง
ก. นาราทิวาสข. แม่สอด
ค. สุพรรณบุรีง. หนองบัวลำภู
22.ครั้ง นี้ รุนแรงมาก บ้านเรือน
เสียหายนับร้อยหลังคาเรือน
ก. อุบัติเหตุข. เหตุการณ์
ค. ปราบฏการณ์ง. อุบัติภัย

23. ข้อใดออกเสียงไม่ถูกต้อง
 ก. สตางค์ อ่านว่า สะ-ตาง
 ข. มหรสพ อ่านว่า มะ-หอ-ระ-สบ
 ค. อุบัติภัย อ่านว่า อุ-บัค-พัย
 ง. นิทรศการ อ่านว่า นิ-ทัต-สะ-กาน
24. ส้วมที่ถูก.....ย่อมไม่แพร่กระจายเชื้อโรค
 ก. สุขลักษณะ
 ข. สุขอนามัย
 ค. ทำความสะอาด
 ง. ดูแล
25. การเลือกตั้งในปัจจุบันจัดอยู่ในระบอบ..
 ก. ประชาชน ข. ประชาชาติ
 ค. ประชาธิปไตย ง. สังคมนิยม
26. คำในข้อใดเขียนได้ถูกต้อง
 ก. เหตุการณ์ข. สรรพสินค้า
 ค. อุบัติเหตุข. อุบัติภัย
27. คำว่า “พด-จะ-นา-นุ-กรม” ข้อใดเขียน
 ถูกต้อง
 ก. พตจนานุกรมข. พตจนานุกรม
 ค. พทจนานุกรมข. พจนานุกรม
28. ข้อใดเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง
 ก. สูญหาย อ่านว่า สูร – หาย
 ข. มหรสพ อ่านว่า มะ-หอ-สบ
 ค. อุบัติภัย อ่านว่าอุ-บัค-พัย
 ง. นิทรศการ อ่านว่า นิ-ทัต-สะ-กาน
29. ข้อใดเขียนไม่ถูกต้อง
 ก. สุขลักษณะข. ประชาธิปไตย
 ค. สุขภาพข. สตางค์
28. ข้อใดเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง
 ก. สูญหาย อ่านว่า สูร – หาย
 ข. มหรสพ อ่านว่า มะ-หอ-สบ
 ค. อุบัติภัย อ่านว่าอุ-บัค-พัย
 ง. นิทรศการ อ่านว่า นิ-ทัต-สะ-กาน
30.เป็นหนังสือที่รวบรวมคำศัพท์
 ไว้มากที่สุด
 ก. พจนานุกรม ข. พจนานุกรม
 ค. พทจนานุกรมข. พจนานุกรม
31. ข้อใดเป็นคำไวพจน์กับคำว่า“ยินยอม”
 ก. อนุญาตข. ซาด
 ค. จัน ข. กภาพ
32. ข้อใดไม่มีคำไวพจน์
 ก. เด็กคนนี้รู้กาลเทศะ
 ข. นกบินขวกไขว่
 ค. เขาใช้ชีวิตอย่างสมณะ
 ง. ชายคนนั้นใส่เสื้อสีขาว
33. ข้อใดไม่มีคำไวพจน์
 ก. เด็กคนนี้รู้กาลเทศะ
 ข. นกบินขวกไขว่
 ค. เขาใช้ชีวิตอย่างสมณะ
 ง. ชายคนนั้นใส่เสื้อสีขาว

34. ข้อใดเป็นคำไวพจน์กับคำว่า“กสิกรรม”
- ก. คุณชายไปทำบุญที่วัดทุกวัน
ข. พ่อของชาติเป็นเกษตรกร
ค. อากาศเป็นพิษชีวิตจะสั้น
ง. แม่ทำกส้วยฉาบอร่อยมาก
35. ข้อใดเขียนถูกต้อง
- ก. สันติภาพข. ภาพเวลา
ค. พิสมัยง. สูณหาย
36. ข้อใดเขียนสะกดคำถูกต้อง
- ก. สันติภาพ สะกดว่า สัน-พาว
ข. ภาพเวลาสะกดว่า การ-เว-ลา
ค. พิสมัยสะกดว่า พิศ-หมัย
ง. สูณหายสะกดว่า สูน-หาย
37. คำไวพจน์ในข้อใดเขียนถูกต้อง
- ก. สันติภาพ ข. ภาพเวลา
ค. พิสมัย ง. สูณหาย
38. ชายคนนี้เป็นคน..... เขาใช้ชีวิตเรียบง่ายไม่ฟุ่มเฟือย
- ก. สมถะ ข. สะมถะ
ค. สมฐะ ง. สะมะถะ
39. นกบิน.....รอบๆต้นไม้ใหญ่
- ก. ขะวักไขวข. ขวักไขว้
ค. ฉะหวัดเฉวียนง. ชวัดเชวียน
40. คำในข้อใดเขียนถูกต้อง
- ก. สันนิคฐาน ข. พิสมัย
ค. เกษตกรง. ภาพเวลา
41. ข้อใดใช้ตัวการ์นต์ได้ถูกต้อง
- ก. พฤติการณัษ. พระราชวงค์
ค. วรรณศิลป์ง. พระมหากษัตริ์
42. ข้อใดเขียนถูกต้อง
- ก. ไปรษณียั.ข. มัธยัตถ์
ค. สร้างสรรคั้ง. หิมพาน
43. คำใดมีตัวการ์นต์ต่างจากคำอื่น
- ก. ไปรษณีย.....
ข. พระมหากษัตริ.....
ค. สร้างสรร.....
ง. หิมพาน.....
44. ข้อใดเขียนผิด
- ก. วรรณศิลป์ ข. นัยนัตา
ค. พฤติการณั ง. สัมภาษณ์
45. คำในข้อใดเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง
- ก. สัมภาษณ์ อ่านว่า สัม-พาด
ข. พฤติการณั อ่านว่า พริต-ติ-กาน
ค. วรรณศิลป์ อ่านว่า วัน-นะ-สิน
ง. ไปรษณียั อ่านว่า ไป-สะ-นี
46. ทศกัณท์เป็นตัวละครหนึ่งในวรรณคดีเรื่อง.....
- ก. พระอภัยมณี ข. รามเกียรติ์
ค. ขุนช้าง ขุนแผน ง. สามก๊ก
47. ฐิดาจะส่งจดหมายไปต่างจังหวัด ฐิดาจะต้องไปติดต่อกี่.....
- ก. สายการบิน ข. รถโดยสาร
ค. ไปรษณียัง. ไปรษณีย

48. คำในข้อใดสะกดได้ถูกต้อง

- ก. หิมพานต์
- ข. นัยต์ตา
- ค. สร้างสรร
- ง. วรรณศิลป์

50. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเป็น

.....ในราชวงศ์จักรี

- ก. พระมหากษัตริย์
- ข. พระมหากษัตริย์
- ค. พระมหากษัตริย์
- ง. พระมหากษัตริย์

49. อานนท์เป็นคน.....ไม่ใช่เงินสุรุษสุร่าย

- ก. มัธยมสี่
- ข. มัธยมสี่
- ค. มัธยมสี่
- ง. มัธยมสี่

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบวัดความสามารถกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 โดยใช้
 กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคCIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ
 คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่า แบบวัดความสามารถแต่ละข้อต่อไปนี้ วัดตรงตามจุดประสงค์การ
 เรียนรู้ที่ระบุไว้หรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่าน โดยเขียนเครื่องหมาย√ ลงในช่อง
 คะแนนการพิจารณาตามความคิดเห็นของท่าน

เขียน √ ในช่อง +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบนั้น วัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้

เขียน √ ในช่อง 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบนั้น วัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้

เขียน √ ในช่อง -1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบนั้น ไม่ได้วัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ข้อที่	จุดประสงค์	ข้อสอบ	คะแนนความเห็น		
			+1	0	-1
1.	นักเรียนสามารถจำแนก คำในบทเรียนได้	คำในข้อใดมีตัวสะกดมาตรา แม่ก ก. พหูพจน์ ข. คุณค่า ค. ทัพพีง ยีราฟ			
2.	นักเรียนสามารถอ่านและ เขียนสะกดคำใน บทเรียนได้	ข้อใดเขียนสะกดคำถูกต้อง ก. บาป อ่านว่า บาด ข. มัธยัสถ์ อ่านว่า มัด - ทะ - ยัด ค. สามัคคี อ่านว่า สา - มัด - คี ง. แมลงสาบ อ่านว่า มะ - แลง - สาบ			
3.	นักเรียนสามารถอ่านและ เขียนสะกดคำใน บทเรียนได้	ข้อใดเป็นตัวสะกดของคำว่า สุภาว..... อ่าน ว่า สุ - พว - ลิด ก. ส ข. ศ ค. ด ง. ต			
4.	นักเรียนสามารถนำคำใ บทเรียนไปใช้ได้ถูกต้อง และเหมาะสม	“นักเรียนไปทัศนศึกษาที่สวนสัตว์และเข้าชม การแสดงของ.....” จงเติมคำในช่องว่าง ก. ปลาวาฬ. ปลาวาน ค. นกพิราฟ. ยีราฟ			
5.	นักเรียนสามารถนำคำใ บทเรียนไปใช้ได้ถูกต้อง และเหมาะสม	“ฉัน.....ช่วยเหลือเขาทุกอย่าง แต่เขาก็ไม่ เห็นความดีของฉันเลย” จงเติมคำในช่องว่าง ให้ถูกต้อง ก. อุตสา ข. อุตสาห์ ค. พะยายม ง. อุตสาห์			

ข้อที่	จุดประสงค์	ข้อสอบ	คะแนนความเห็น		
			+1	0	-1
6.	นักเรียนสามารถจำแนกคำในบทเรียนได้	คำในข้อใดมีตัวสะกดต่างจากคำว่า“ตำรวจ” ก. <u>ปราร</u> ณา ข. โท <u>ร</u> ทัศน์ ค. ตะ <u>บ</u> บ ง. ก <u>า</u> ชาด			
7.	นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำในบทเรียนได้	ข้อใดมีตัวสะกดอยู่ในมาตราเดียวกับคำว่า“ปรารณา” ก. มั <u>ร</u> ยัส <u>ถ</u> ข พรหม ค. ส <u>ม</u> ัคร <u>ง</u> . ขน <u>า</u> น			
8.	นักเรียนสามารถจำแนกคำในบทเรียนได้	ข้อใดมีตัวสะกดต่างจากข้ออื่น. ก. วิ <u>เศ</u> ณ <u>ิ</u> ข. ก <u>า</u> ชา <u>ด</u> ค. มั <u>ร</u> ย <u>ส</u> ถ <u>ข</u> ง. บ <u>ว</u> ร			
9.	นักเรียนสามารถจำแนกคำในบทเรียนได้	ข้อใดไม่ได้สะกดด้วยมาตราแม่ <u>ก</u> ก. อ <u>ู</u> ฐ ข. วิ <u>ป</u> ริ <u>ท</u> ค. ส <u>ง</u> ส <u>า</u> ร ง. ค <u>ร</u> ุ <u>ท</u>			
10.	นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำในบทเรียนได้	ข้อใดเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง. ก. จ <u>ร</u> ว <u>ด</u> ข. ส <u>ม</u> ุ <u>ท</u> ร ค. ส <u>มา</u> ด <u>ง</u> . ป <u>ระ</u> เส <u>ร</u> วิ <u>ฐ</u>			
11.	นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำในบทเรียนได้	ข้อใดเป็นตัวสะกดของคำว่า“พิ <u>ก</u> ุ” อ่านว่า พิ- <u>ก</u> ุ <u>น</u> ก. <u>ถ</u> ข. <u>ติ</u> ค. <u>ณ</u> ง. <u>ศ</u>			
12.	นักเรียนสามารถจำแนกคำในบทเรียนได้	“สั <u>ญ</u> ญา <u>ณ</u> ” มีตัวสะกดในมาตราใด ก. แม่ <u>ก</u> ข. แม่ <u>ข</u> ค. แม่ <u>ง</u> ง. แม่ <u>น</u>			
13.	นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำในบทเรียนได้	ข้อใดมีตัวสะกดต่างจากข้ออื่น. ก. อ <u>ู</u> ฐ <u>ข</u> . ไ <u>ว</u> ยา <u>ก</u> ร <u>ณ</u> ค. ช <u>ู</u> ด <u>ข</u> ิ <u>ด</u> ง. ค <u>ร</u> ุ <u>ท</u>			

ข้อที่	จุดประสงค์	ข้อสอบ	คะแนนความเห็น		
			+1	0	-1
14.	นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำในบทเรียนได้	ข้อใดเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง ก. พรรณนา อ่านว่า พัน-นา ข. สัปดาห์ อ่านว่า สัป-ดา ค. สัญญาณ อ่านว่า สัน-ยาน ง. พญานาค อ่านว่า พะ-ยา-นาก			
15.	นักเรียนสามารถจำแนกคำในบทเรียนได้	ข้อใดอยู่ในมาตราแม่กนทั้งหมด ก. อาจารย์ สัญจร ข. พรรณนา อนุญาต ค. สรรหา เกษตรกร ง. อุทาน บริบท			
16.	นักเรียนสามารถจำแนกคำในบทเรียนได้	คำในข้อใดอ่านออกเสียงตัวสะกดมาตราแม่กนทั้งหมด ก. กฎ กานดาข. กาล ระเบียบ ค. สัญจร เผ่าพันธุ์ คั่นคว่ำ บทบาท			
17.	นักเรียนสามารถนำคำในบทเรียนไปใช้ได้ถูกต้องและเหมาะสม	ท่านเป็น.....สอนอยู่ที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ในกรุงเทพมหานคร ก.อาจารย์ ข. อาจารย์ ค. อาจารย์ยิ่ง อาจารย์			
18.	นักเรียนสามารถนำคำในบทเรียนไปใช้ได้ถูกต้องและเหมาะสม	เธอพูดน้อยมาก เหมือนกล้วยดอก.....จะร่วง ก. ขบา ข. พิกุน ค. ลีลาวดี ง. พิกุล			
19.	นักเรียนสามารถนำคำในบทเรียนไปใช้ได้ถูกต้องและเหมาะสม	“ในการเดินทาง.....บนท้องถนนเราจะต้องสังเกต.....ไฟจราจรให้ดีเพื่อความปลอดภัย” เติมคำในช่องว่างให้ถูกต้อง ก. สัญยาม สัญจร ข. สัญลักษณ์ สัญญาณ ค. สัญจร สัญญาณ ง. สันจอน สัญญาณ			

ข้อที่	จุดประสงค์	ข้อสอบ	คะแนนความเห็น		
			+1	0	-1
20.	นักเรียนสามารถนำคำไ บทเรียนไปใช้ได้ถูกต้อง และเหมาะสม	เมื่อเราตกใจ เรามักจะ.....ด้วยคำพุดพิ แตกต่างกันออกไป ก. อุทาร ข. อุทาล ค. อุทร ง. อุทาน			
21.	นักเรียนสามารถนำคำไ บทเรียนไปใช้ได้ถูกต้อง และเหมาะสม	“ชื่อจังหวัดหนึ่งในประเทศไทยอยู่ทางภาค กลาง ก. นาราธิวาสข. แม่สอด ค. สุพรรณบุรีง. หนองบัวลำภู			
22.	นักเรียนสามารถนำคำไ บทเรียนไปใช้ได้ถูกต้อง และเหมาะสมครั้งนี้รุนแรงมาก บ้านเรือนเสียหาย นับร้อยหลังคาเรือน ก. อุบัติเหตุ ข. เหตุการณ์ ค. ปรากฏการณ์ง. อุบัติภัย			
23.	นักเรียนสามารถอ่านและ เขียนสะกดคำใน บทเรียนได้	ข้อใดออกเสียงไม่ถูกต้อง ก. สดางค์ อ่านว่า สะ-ตาง ข. มหรสพ อ่านว่า มะ-หอ-ระ-สพ ค. อุบัติภัย อ่านว่า อุ-บัค-พิย ง. นิทรศการ อ่านว่า นิ-ทัค-สะ-กาน			
24.	นักเรียนสามารถนำคำไ บทเรียนไปใช้ได้ถูกต้อง และเหมาะสม	ส่วนที่ถูก.....ย่อมไม่แพร่กระจายเชื้อโรค ก. สุขลักษณะข. สุขอนามัย ค. ทำความสะอาดง. ดูแล			
25.	นักเรียนสามารถนำคำไ บทเรียนไปใช้ได้ถูกต้อง และเหมาะสม	การเลือกตั้งในปัจจุบันจัดอยู่ในระบอบ..... ก. ประชาชน ข. ประชาชาติ ค. ประชาธิปไตย ง. สังคมนิยม			
26.	นักเรียนสามารถจำแนก คำในบทเรียนได้	คำในข้อใดเขียนได้ถูกต้อง ก. เหตุการณ์ข. สรรพสินค้า ค. อุบัติเหตุ ง. อุบัติภัย			
27.	นักเรียนสามารถอ่านและ เขียนสะกดคำใน บทเรียนได้	คำว่า“พด-จะ-นา-นุ-กรม”ข้อใดเขียนถูกต้อง ก. พดจนานุกรมข. พดจนานุกรม ค. พทจนานุกรมง. พจนานุกรม			

ข้อที่	จุดประสงค์	ข้อสอบ	คะแนนความเห็น		
			+1	0	-1
28.	นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำในบทเรียนได้	ข้อใดเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ก. สูญหาย อ่านว่า สูร – หาย ข. มหรสพ อ่านว่า มะ-หือ-สพ ค. อุบัติภัย อ่านว่า อุ-บัค-พิย ง. นิทรศการ อ่านว่า นิ-หัด-สะ-กาน			
29.	นักเรียนสามารถจำแนกคำในบทเรียนได้	ข้อใดเขียนไม่ถูกต้อง ก. สุกัลยณะข. ประชาธิปไตย ค. สุขภาพง. สตางค์			
30.	นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำในบทเรียนได้	ข้อใดเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ก. สูญหาย อ่านว่า สูร – หาย ข. มหรสพ อ่านว่า มะ-หือ-สพ ค. อุบัติภัย อ่านว่า อุ-บัค-พิย ง. นิทรศการ อ่านว่า นิ-หัด-สะ-กาน			
31.	นักเรียนสามารถนำคำในบทเรียนไปใช้ได้ถูกต้องและเหมาะสมเป็นหนังสือที่รวบรวมคำศัพท์ไว้มากที่สุด ก. พจนานุกรมข. พจนานุกรม ค. พทจนานุกรมง. พจนานุกรม			
32.	นักเรียนสามารถจำแนกคำในบทเรียนได้	ข้อใดเป็นคำไวพจน์กับคำว่า“ยินยอม” ก. อนุญาต ข. ชาด ค. จัน ง. กภาพ			
33.	นักเรียนสามารถจำแนกคำในบทเรียนได้	ข้อใดไม่มีคำไวพจน์ ก. เด็กคนนี้รู้กาลเทศะ ข. นกบินขวกไขว่ ค. เขาใช้ชีวิตอย่างสมณะ ง. ชายคนนั้นใส่เสื้อสีขาว			
34.	นักเรียนสามารถจำแนกคำในบทเรียนได้	ข้อใดเป็นคำไวพจน์กับคำว่า“กลีกรรรม” ก. คุณชายไปทำบุญที่วัดทุกวัน ข. พ่อของชาติเป็นเกษตรกร ค. อากาศเป็นพิษชีวิตจะสั้น ง. แม่ทำก๋วยเตี๋ยวอร่อยมาก			

ข้อที่	จุดประสงค์	ข้อสอบ	คะแนนความเห็น		
			+1	0	-1
35.	นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำในบทเรียนได้	ข้อใดเขียนถูกต้อง ก. สันติภาพ ข. ภาพเวลา ค. พิสมย์ ง. สุธนหาย			
36.	นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำในบทเรียนได้	ข้อใดเขียนสะกดคำถูกต้อง ก. สันติภาพ สะกดว่า สัน-พาบ ข. ภาพเวลาสะกดว่า การ-เว-ลา ค. พิสมย์สะกดว่า พิศ-หมัย ง. สุธนหายสะกดว่า สุน-หาย			
37.	นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำในบทเรียนได้	คำไวพจน์ในข้อใดเขียนถูกต้อง ก. สันติภาพ ข. ภาพเวลา ค. พิสมย์ ง. สุธนหาย			
38.	นักเรียนสามารถนำคำไปบทเรียนไปใช้ได้ถูกต้องและเหมาะสม	ชายคนนี้เป็นคน..... เขาใช้ชีวิตเรียบง่าย ไม่ฟุ่มเฟือย ก. สมถะ ข. สะมะถะ ค. สมฐานะ ง. สะมะถะ			
39.	นักเรียนสามารถนำคำไปบทเรียนไปใช้ได้ถูกต้องและเหมาะสม	นกบิน.....รอบๆต้นไม้ใหญ่ ก. จะวกไขวข. ขวกไขว้ ค. ฉะหวัดเฉวียนง. ขวัดเชวียน			
40.	นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำในบทเรียนได้	คำในข้อใดเขียนถูกต้อง ก. สันนิคฐานข. พิสมย์ ค. เกษตกรง. ภาพเวลา			
41.	นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำในบทเรียนได้	ข้อใดใช้ตัวการ์นต์ได้ถูกต้อง ก. พฤติการณ์ข. พระราชวงค์ ค. วรรณศิลป์ง. พระมหากษัตริ์			
42.	นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำในบทเรียนได้	ข้อใดเขียนถูกต้อง ก. ไพรณีย์. ข. มัธยัตถ์ ค. สร้างสรรคัง. หิมพาน			
43.	นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำในบทเรียนได้	คำใดมีตัวการ์นต์ต่างจากคำอื่น ก. ไพรณีย์.....ข. พระมหากษัตริ..... ค. สร้างสรร.....ง. หิมพาน.....			

ข้อที่	จุดประสงค์	ข้อสอบ	คะแนนความเห็น		
			+1	0	-1
44.	นักเรียนสามารถจำแนกคำในบทเรียนได้	ข้อใดเขียนผิด ก. วรรณศิลป์ ข. นัยน์ตา ค. พุทธิการณ์ ง. สัมภาษณ์			
45.	นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำในบทเรียนได้	คำในข้อใดเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง ก. สัมภาษณ์ อ่านว่า ส่า-พาด ข. พุทธิการณ์ อ่านว่า พริต-ติ-กาน ค. วรรณศิลป์ อ่านว่า วัน-นะ-สิน ง. ไพรณีย์ อ่านว่า ไป-สะ-ณี			
46.	นักเรียนสามารถนำคำในบทเรียนไปใช้ได้ถูกต้องและเหมาะสม	ทศกัณฑ์เป็นตัวละครหนึ่งในวรรณคดีเรื่อง... ก. พระอภัยมณี ข. รามเกียรติ์ ค. ขุนช้าง ขุนแผน ง. สามก๊ก			
47.	นักเรียนสามารถนำคำในบทเรียนไปใช้ได้ถูกต้องและเหมาะสม	ธิดาจะส่งจดหมายไปต่างจังหวัด ธิดาจะต้องไปติดต่อที่..... ก. สายการบินข. รถโดยสาร ค. ไพรณีย์ ง. ไพรณี			
48.	นักเรียนสามารถจำแนกคำในบทเรียนได้	คำในข้อใดสะกดได้ถูกต้อง ก. หิมพานต์ข. นัยน์ตา ค. สร้างสรรง. วรรณศิลป์			
49.	นักเรียนสามารถนำคำในบทเรียนไปใช้ได้ถูกต้องและเหมาะสม	อานนท์เป็นคน.....ไม่ใช่เงินสุรุษสุร่าย ก. มัธยัสถ์ ข มัธยัตถ์ ค. มัตถยัสถ์ ง มัตถะยัสถ์			
50.	นักเรียนสามารถนำคำในบทเรียนไปใช้ได้ถูกต้องและเหมาะสม	พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเป็น....ในราชวงศ์จักรี ก. พระมหากษัตริ์ ข. พระมหากษัตริย์ ค. พระมหากษัตริย์ ง. พระมหากษัตริย์			

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างแบบวัดความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ กับจุดประสงค์การเรียนรู้

แบบวัดความสามารถ ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	0	0	+1	+1	0	2	0.40	ใช้ไม่ได้
3	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	-1	+1	+1	+1	5	0.60	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	+1	0	+1	+1	0	3	0.60	ใช้ได้
9	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
10	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
16	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
21	0	0	+1	+1	0	3	0.40	ใช้ไม่ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
26	0	-1	+1	+1	+1	2	0.40	ใช้ไม่ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

แบบวัดความสามารถ ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
29	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
31	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
36	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
38	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
41	+1	-1	+1	+1	+1	3	0.60	ใช้ได้
42	+1	-1	+1	+1	+1	3	0.60	ใช้ได้
43	0	-1	+1	+1	+1	2	0.40	ใช้ไม่ได้
44	+1	0	+1	+1	0	3	0.60	ใช้ได้
45	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
46	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
47	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
48	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
49	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
50	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัด
ความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ

ข้อที่	ค่าความยากง่าย	อำนาจจำแนก	แปลผลคุณภาพของข้อสอบทดสอบ
1	0.29	0.86	ใช้ได้
2	0.46	0.66	ใช้ได้
3	0.69	0.38	ใช้ได้
4	0.54	0.55	ใช้ได้
5	0.31	0.83	ใช้ได้
6	0.66	0.41	ใช้ได้
7	0.34	0.79	ใช้ได้
8	0.49	0.62	ใช้ได้
9	0.31	0.83	ใช้ได้
10	0.31	0.83	ใช้ได้
11	0.49	0.62	ใช้ได้
12	0.74	0.31	ใช้ได้
13	0.51	0.59	ใช้ได้
14	0.23	0.73	ใช้ได้
15	0.69	0.38	ใช้ได้
16	0.54	0.55	ใช้ได้
17	0.49	0.62	ใช้ได้
18	0.29	0.86	ใช้ได้
19	0.60	0.48	ใช้ได้
20	0.46	0.66	ใช้ได้
21	0.51	0.59	ใช้ได้
22	0.26	0.90	ใช้ได้
23	0.46	0.45	ใช้ได้
24	0.54	0.35	ใช้ได้
25	0.57	0.52	ใช้ได้
26	0.63	0.25	ใช้ได้
27	0.29	0.86	ใช้ได้
28	0.49	0.62	ใช้ได้
29	0.31	0.83	ใช้ได้
30	0.77	0.28	ใช้ได้

ค่าความเที่ยงตรงที่ จับเท่ากับ 0.97

**แบบวัดความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**

.....
คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย × ในช่อง ก ข ค ง ที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียวลงใน
กระดาษคำตอบ

1. คำในข้อใดมีตัวสะกดมาตรา แม่กด ก. พหูพจน์ ข. คุณค่า ค. ท้าพี ง. ยีราฟ	6. ข้อใดไม่ได้สะกดด้วยมาตราแม่กด ก. อุฐ ข. วิปริท ค. สงสาร ง. ครูฑ
2. ข้อใดเป็นตัวสะกดของคำว่า สุภาษี..... อ่านว่า สุ – พา – สิด ก. ส ข. ศ ค. ด ง. ต	7. ข้อใดเป็นตัวสะกดของคำว่า“พิฏ” อ่านว่า พิ- ฎน ก. ล ข. ตี ค. ณ ง. ส
3. ข้อใดเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง ก. จรวด ข. สมุทร ค. สมาดง. ประเสริฐ	8. “สัญญาณ” มีตัวสะกดในมาตราใด ก. แม่กก ข. แม่กบ ค. แม่กง ง. แม่กน
<p>4. “ฉัน.....ช่วยเหลือเขาทุกอย่าง แต่เขาก็ไม่
เห็นความดีของฉันเลย” จงเติมคำในช่องว่าง
ให้ถูกต้อง</p> <p>ก.อุตสา ข.อุตสาห์</p> <p>ค. พะยายม ง. อุดสาห์</p>	9. ข้อใดเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง ก. พรรณนา อ่านว่า พัน – นา ข. สัปดาห์ อ่านว่า สับ – ดา ค. สัญญาณ อ่านว่า สัน – ขาน ง. พญานาค อ่านว่า พะ – ยา – นาก
<p>5. ข้อใดมีตัวสะกดอยู่ในมาตราเดียวกับคำว่า
“ปรารธนา”</p> <p>ก. มัธยัสถ์ขพรหม</p> <p>ค. สม่ัครง ขนาน</p>	10. ข้อใดอยู่ในมาตราแม่กนทั้งหมด ก. อาจารย์ สัจจร ข. พรรณนา อนุญาติ ค. สรรหา เกษตรกร ง. อุทาน บริบท

11. เธอพูดน้อยมาก เหมือนกล้วยดอก.....จะ
ร่วง
ก. ชบา ข. พิณ
ค. ลีลาวดี ง. พิณ
12. “ในการเดินทาง.....บนท้องถนน เรา
จะต้องสังเกต.....ไปพิจารณาให้ดีเพื่อความ
ปลอดภัย” เติมคำในช่องว่างให้ถูกต้อง
ก. สัญญาณ สัญจร
ข. สัญลักษณ์ สัญญาณ
ค. สัญจร สัญญาณ
ง. สันจอน สัญญาณ
13.ครั้งนี้นี้รุนแรงมาก บ้านเรือน
เสียหายนับร้อยหลังคาเรือน
ก. อุบัติเหตุ
ข. เหตุการณ์
ค. ปรากฏการณ์
ง. อุบัติภัย
14. ข้อใดออกเสียงไม่ถูกต้อง
ก. อุบัติภัย อ่านว่า อุ-บัค-ภัย
ข. มหรรสพ อ่านว่า มะ-หออ-ระ-สพ
ค. สดางค์ อ่านว่า สะ-ตาง
ง. นิทรศการ อ่านว่า นิ-ทัต-สะ-กาน
15. การเลือกตั้งในปัจจุบันจัดอยู่ในระบอบ
.....
ก. ประชาชน ข. ประชาชาติ
ค. ประชาธิปไตย ง. สังคมนิยม
16. คำในข้อใดเขียนถูกต้อง
ก. เหตุการณ์
ข. สรรพสินค้า
ค. อุบัติเหตุ
ง. อุบัติภัย
17. ข้อใดเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง
ก. สูญหาย อ่านว่า สูร-หาย
ข. มหรรสพ อ่านว่า มะ-หออ-สพ
ค. อุบัติภัย อ่านว่า อุ-บัค-ภัย
ง. นิทรศการ อ่านว่า นิ-ทัต-สะ-กาน
18. ข้อใดเขียนไม่ถูกต้อง
ก. สุกลักษณะ
ข. ประชาธิปไตย
ค. สุขภาพ
ง. สดางค์
19. ข้อใดเป็นคำไวพจน์กับคำว่า“กลี
กรรม”
ก. คุณชายไปทำบุญที่วัดทุกวัน
ข. พ่อของชาติเป็นเกษตรกร
ค. อากาศเป็นพิษชีวิตจะสั้น
ง. แม่ทำกล้วยฉาบอร่อยมาก
20. ข้อใดเขียนถูกต้อง
ก. สันติภาพ
ข. กภาพเวลา
ค. พิสมัย
ง. สูญหาย

21. ข้อใดเขียนสะกดคำถูกต้อง
 ก. สันติภาพ สะกดว่า สัน-พาบ
 ข. กาพเวลาสะกดว่า การ-เว-ลา
 ค. พิสมัยสะกดว่า พิค-หมัย
 ง. สุนหายสะกดว่า สุน-หาย
22. ชายคนนี้เป็นคน..... เขาใช้ชีวิตเรียบง่าย
 ไม่ฟุ่มเฟือย
 ก. สมถะ ข. สมณะ
 ค. สมณะ ง. สมณะ
23. นกบิน.....รอบๆต้นไม้ใหญ่
 ก. ขวักไขว่
 ข. ขวักไขว่
 ค. ระหวัดเฉวียน
 ง. ชวัดเฉวียน
24. คำในข้อใดเขียนถูกต้อง
 ก. สันนิฐานข. พิสมัย
 ค. เกษตกรง. กาพเวลา
25. ทศกัณฑ์เป็นตัวละครหนึ่งในวรรณคดี
 เรื่องใด
 ก. พระอภัยมณี ข. รามเกียรติ์
 ค. ขุนช้าง ขุนแผน ง. สามก๊ก
26. ธิดาจะส่งจดหมายไปต่างจังหวัด ธิดา
 จะต้องไปติดต่อกี่.....
 ก. สายการบินข. รถโดยสาร
 ค. ไปรษณีย์ง. ไปรษณีย์
27. อานนที่เป็นคน.....ไม่ใช่เงินสุรุษสุร่าย
 ก. มัชยัสถ์
 ข. มัชยัตถ์
 ค. มัตถยัสถ์
 ง. มัตถยัสถ์
28. คำในข้อใดเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง
 ก. สัมภาษณ์ อ่านว่า สัม-พาด
 ข. พฤติการณ์ อ่านว่า พรีด-ติ-กาน
 ค. วรรณศิลป์ อ่านว่า วัน-นะ-สิน
 ง. ไปรษณีย์ อ่านว่า ไป-สะ-นิ
29. ข้อใดใช้ตัวการ์นต์ได้ถูกต้อง
 ก. พฤติการณ์
 ข. พระราชวงศ์
 ค. วรรณศิลป์
 ง. พระมหากษัตริ์
30. ข้อใดเขียนถูกต้อง
 ก. ไปรษณีย์.
 ข. มัชยัตถ์
 ค. สร้างสรรค์
 ง. หิมพาน

เฉลยแบบวัดความสามารถ

กิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการเขียนคำศัพท์ยากภาษาไทย
โดยใช้เกมภาษาประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

-
1. ก	11. ง	21. ง
2. ง	12. ค	22. ก
3. ค	13. ง	23. ข
4. ข	14. ก	24. ข
5. ก	15. ค	25. ข
6. ค	16. ข	26. ค
7. ก	17. ง	27. ก
8. ง	18. ก	28. ง
9. ก	19. ข	29. ก
10. ก	20. ค	30. ง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ค

แบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำแบบประเมินคุณภาพของแบบฝึก
ทักษะและผลการประเมินแบบฝึกทักษะ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำ
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 ชุดที่ 1 เรื่อง มาตราแม่กกด

ชื่อสกุล.....
 เลขที่.....ชื่อกลุ่ม.....
 โรงเรียน.....

จัดทำโดย นางสาวจิราวรรณ มีมาก

นักศึกษาศรีปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน(แผนวิชาชีพครู)

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คำนำ

จากหนังสือภาษาไทย วิวิธภาษา ซึ่งตรงตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 รวมถึงแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำของนักเรียน ให้มีโอกาสดูฝึกฝน ประเมินผลการเรียนด้วยตนเอง มีความเข้าใจถูกต้องและจดจำการเขียนคำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำเรื่องมาตราแม่กดมีทั้งหมด ๖ กิจกรรม โดยขอบข่ายของเนื้อหาและกิจกรรมที่นำมาจัดทำแบบฝึกทักษะนี้ได้จากการ วิเคราะห์สภาพปัญหาความบกพร่องในด้านการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1

จิราวรรณ มีมาก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

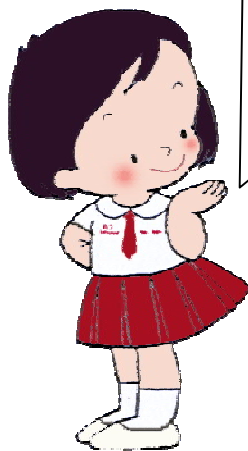
คำชี้แจงสำหรับนักเรียน
 ในการทำแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำ
 ชุดที่ 1 เรื่อง มาตราแม่ กด

คำแนะนำในการฝึกเขียนสะกดคำ

แบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราแม่กดจัดทำขึ้นเพื่อช่วยเหลือนักเรียนให้เขียนคำศัพท์ยากได้อย่างถูกต้องซึ่งมี กิจกรรมนักเรียนจะต้องปฏิบัติตามวิธีการทำแบบฝึกทักษะอย่างเคร่งครัดจึงจะทำให้มีความรู้ความเข้าใจและสามารถเขียนคำศัพท์ยากได้ดีขึ้น

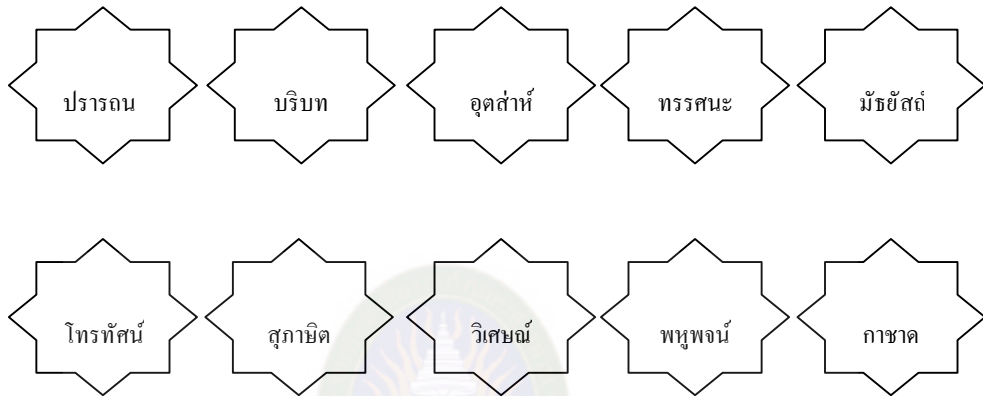
วิธีทำแบบฝึกทักษะ

1. อ่านคำชี้แจงหรือคำอธิบายวิธีการทำแบบฝึกทักษะแต่ละชุดก่อนลงมือทำ
2. นักเรียนสามารถเขียนคำตอบตามคำชี้แจงหรือคำอธิบายลงในชุดแบบฝึกได้เลยโดยเริ่มทำจากกิจกรรมที่ 1 ก่อน
3. หากสงสัยกิจกรรมใดหรือชุดใดให้สอบถามขอคำแนะนำจากครูผู้สอน
4. ให้นักเรียนทำด้วยความตั้งใจและเชื่อมั่นจึงจะทำให้เขียนสะกดคำได้ถูกต้องแม่นยำ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการฝึกการเขียนสะกดคำ นักเรียนต้องปฏิบัติตามคำสั่งให้ถูกต้องทำแบบฝึกแต่ละชุดให้ครบทุกกิจกรรม จะทำให้นักเรียนมีทักษะในการเขียนสะกดคำและสามารถนำคำเหล่านี้ไปใช้ในการพัฒนาทักษะทางภาษาและทักษะอื่นๆ ได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง จงหาคำศัพท์มาตราแม่กด ที่มีความสัมพันธ์กับข้อความและเขียนลงในช่องว่างที่กำหนดให้

1. ความเพียรพยายาม ความขยัน _____
2. เครื่องใช้ไฟฟ้าที่ถ่ายทอดเสียงและภาพ _____
3. เครื่องหมายรูปกากบาทสีแดงบนพื้นสีขาว _____
4. ความต้องการ ความประสงค์ความอยากได้ _____
5. กล่าวถึงมากกว่า 1 อย่าง _____
6. คำหรือข้อความแวดล้อมเพื่อให้เข้าใจความหมาย _____
7. ความคิดเห็นต่อสิ่งต่างๆ _____
8. เป็นคำที่ช่วยขยายคำต่างๆ _____
9. คติที่เป็นคำ สอนมาแต่โบราณ _____
10. ไม่ฟูมเฟือย ไม่สุรุ่ยสุร่าย _____

กิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง จงบอกพยางค์ของคำและนำมาเติมในช่องว่างให้ถูกต้อง

ปรารถนา _____ พยางค์	โทรทัศน์ _____ พยางค์
บริบท _____ พยางค์	ศุภายิต _____ พยางค์
อุตสาหกรรม _____ พยางค์	วิเศษณ์ _____ พยางค์
มรรยาท _____ พยางค์	พหูพจน์ _____ พยางค์
มัชฌิม _____ พยางค์	กาชาด _____ พยางค์

ริดาเป็นคน _____ ไม่ใช่เงินสุล่ยสุร้าย เธอชอบดูรายการ _____ เพื่อให้
ทันต่อเหตุการณ์ในปัจจุบัน เธอ _____ อ่านหนังสือพิมพ์ทุกวันและผลที่ได้คือเธอมี
ความรู้รอบตัวมากกว่าเพื่อนในห้อง เธอไม่ได้มีอะไรที่ _____ กว่าใคร เธอ
ให้ _____ ที่ดีว่า คนเราจะต้องมองดูทุกอย่างรอบๆตัว เพราะมันคือความรู้ที่จะ
นำไปใช้ในอนาคต พ่อกับแม่ของเธอไม่ได้บังคับให้ทำเลย ท่านเพียง _____ ให้
เป็นคนดี เธอเข้าเรียนที่โรงเรียนใกล้บ้าน เพราะเห็นว่าโรงเรียนนี้มี _____ ที่ดี เธอ
ชอบเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง จำนวนที่เป็นเอกพจน์และ _____ เธอสามารถ
ปรับตัวกับเพื่อนใหม่และสถานที่ใหม่ได้รวดเร็ว ดัง _____ ที่ว่า “เข้าเมืองตาหลิว
ต้องหลิวตาตาม” และในอีก 2 วันข้างหน้าหน้าเธอกับครอบครัวตั้งใจว่าจะไปที่ยงงานที่
จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี

กิจกรรมที่ 3

คำชี้แจง จงเติมตัวอักษรลงในช่องว่างให้สัมพันธ์กับข้อความทางขวามือ

1.	ก		ช	า		รูปกากบาทสีแดงบนพื้นสีขาว
มีสองสิ่งขึ้นไป
เป็นคำที่ช่วยขยายคำอื่นๆ
คำสอนที่มีมาแต่โบราณ
มีทั้งภาพและเสียง
ประหัด อดออม
ความคิดเห็นต่อสิ่งต่างๆ
ความเพียรพยายาม
สิ่งแวดล้อม
ความต้องการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง	
2.		หุ	พ	จ			
3.	วิ		ศ		ณ์		
4.	สุ		า	ยิ			
5.	โ	ท		ทั	ณ์		
6.	ม้		ยั	ส	ถ์		
7.	ท			ศ	นะ		
8.	อุ		สั	า			
9.	บ	ริ			ท		
10.	ป		า	ร	ถ		

กิจกรรมที่ 4

คำชี้แจง จงเขียนคำศัพท์จากความหมายและคำใบ้ที่กำหนดไว้

มี 3 พยางค์ ขึ้นต้น
ด้วย ป ลงท้ายด้วย า
หมายถึง ความ
ต้องการ

มี 2 พยางค์ ขึ้นต้น
ด้วย ก ลงท้ายด้วย ด
หมายถึง กากบาท
แดงบนพื้นสีขาว

มี 3 พยางค์ ขึ้นต้น
ด้วย บ ลงท้ายด้วย
ท หมายถึง
สิ่งแวดล้อมรอบๆ

มี 3 พยางค์ ขึ้นต้น
ด้วย พ ลงท้ายด้วย
น หมายถึง มี
มากกว่า 2 สิ่งขึ้นไป

มี 2 พยางค์ ขึ้นต้น
ด้วย อ ลงท้ายด้วย า
หมายถึง ความเพียร
พยายาม

มี 2 พยางค์ ขึ้นต้น
ด้วย ว ลงท้ายด้วย
ณ หมายถึง คำขยาย
คำอื่นๆ

มี 3 พยางค์ ขึ้นต้น
ด้วย ม ลงท้ายด้วย
ถ์ หมายถึง ความ
ประหยัด

มี 3 พยางค์ ขึ้นต้น
ด้วย ส ลงท้ายด้วย
ด หมายถึง คำสอน
ของคนโบราณ

มี 3 พยางค์ ขึ้นต้น
ด้วย ท ลงท้ายด้วย
ะ หมายถึง ความ
คิดเห็นที่ดี

มี 3 พยางค์ ขึ้นต้น
ด้วย โ ลงท้ายด้วย ณ์
หมายถึง สื่อทั้งภาพ
และเสียง

กิจกรรมที่ 5

คำชี้แจง จงเขียนคำให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้แล้วแต่งประโยคให้สละสลวย

ความเพียรพยายาม อุตทน วิริยะ

_____ = 2 พยางค์

ประโยค _____

ความต้องการ ประสงค์

_____ = 3 พยางค์

ประโยค _____

สิ่งแวดล้อมต่างๆ

_____ = 3 พยางค์

ประโยค _____

ความคิดเห็นต่อสิ่งต่างๆ

_____ = 3 พยางค์

ประโยค _____

ความประหัด ไม่พุ่มเพื่อ

_____ = 3 พยางค์

ประโยค _____

สื่อที่มีทั้งภาพและเสียง

_____ = 3 พยางค์

ประโยค _____

คำสอนที่มีมาแต่โบราณ

_____ = 3 พยางค์

ประโยค _____

คำที่ใช้ขยายคำอื่น

_____ = 2 พยางค์

ประโยค _____

มีมากกว่า 1 สิ่งขึ้นไป

_____ = 3 พยางค์

ประโยค _____

กากบาทสีแดงบนพื้นสีขาว

_____ = 2 พยางค์

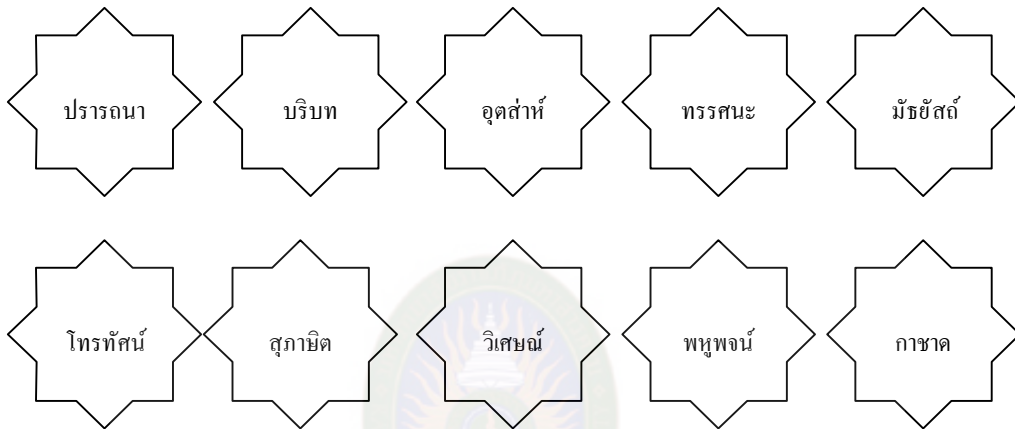
ประโยค _____

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

เฉลยกิจกรรมที่ 1

คำชี้แจง หากคำศัพท์มาตราแม่กด ที่มีความสัมพันธ์กับข้อความและเขียนลงในช่องว่างที่กำหนดให้

1. ความเพียรพยายาม ความขยัน	<u>อุตสาหกรรม</u>
2. เครื่องใช้ไฟฟ้าที่ถ่ายทอดเสียงและภาพ	<u>โทรทัศน์</u>
3. เครื่องหมายรูปกากบาทสีแดงบนพื้นสีขาว	<u>กษัตริย์</u>
4. ความต้องการ ความประสงค์ความอยากได้	<u>บรรณานุกรม</u>
5. กล่าวถึงมากกว่า 1 อย่าง	<u>พหูพจน์</u>
6. คำหรือข้อความแวดล้อมเพื่อให้เข้าใจความหมาย	<u>บริบท</u>
7. ความคิดเห็นต่อสิ่งต่างๆ	<u>วรรณคดี</u>
8. เป็นคำที่ช่วยขยายคำต่างๆ	<u>วิเศษณ์</u>
9. คติที่เป็นคำสอนมาแต่โบราณ	<u>สุภายิต</u>
10. ไม่ฟูมฟาย ไม่สุรุ่ยสุร่าย	<u>มัชยสังคัลป์</u>

เฉลยกิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง บอกพยางค์ของคำและนำมาเติมในช่องว่างให้ถูกต้อง

ปรารธนา	___ 3 ___ พยางค์	โทรทัศน์	___ 3 ___ พยางค์
บริบท	___ 3 ___ พยางค์	สุภายิต	___ 3 ___ พยางค์
อุตสาห์	___ 2 ___ พยางค์	วิเศษณ์	___ 2 ___ พยางค์
ทรรสนะ	___ 3 ___ พยางค์	พหูพจน์	___ 3 ___ พยางค์
มัธยัสถ์	___ 3 ___ พยางค์	กาชาด	___ 2 ___ พยางค์

ธิดาเป็นคน มัธยัสถ์ ไม่ใช่เงินสุร่ยสุราย เธอชอบดูรายการ โทรทัศน์ เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ในปัจจุบัน เธอ อุตสาห์ อ่านหนังสือพิมพ์ทุกวัน และผลที่ได้คือเธอมีความรู้รอบตัวมากกว่าเพื่อนในห้อง เธอไม่ได้มีอะไรที่ วิเศษณ์ กว่าใคร เธอให้ ทรรสนะ ที่ดีว่า คนเราจะต้องมองดูทุกอย่างรอบๆตัว เพราะมันคือความรู้ที่จะนำไปใช้ในอนาคต พ่อกับแม่ของเธอไม่ได้บังคับให้ทำเลย ท่านเพียง ปรารธนา ให้เป็นคนดี เธอเข้าเรียนที่โรงเรียนใกล้บ้าน เพราะเห็นว่าโรงเรียนนี้มี บริบท ที่ดี เธอชอบเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง จำนวนที่เป็นเอกพจน์และ พหูพจน์ เธอสามารถปรับตัวกับเพื่อนใหม่และสถานที่ใหม่ได้รวดเร็ว ดัง สุภายิต ที่ว่า “เข้าเมืองตาหลิว ต้องหลิวตาตาม” และในอีก 2 วันหน้าเธอกับครอบครัวตั้งใจว่าจะไปเที่ยวงาน กาชาด ที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี

เฉลยกิจกรรมที่ 3

คำชี้แจง เติมตัวอักษรลงในช่องว่างให้สัมพันธ์กับข้อความทางขวามี

1.	ก	า	ช	า	ด	รูปกากบาทสีแดงบนพื้นสีขาว มีสองสิ่งขึ้นไป เป็นคำที่ช่วยขยายคำอื่นๆ คำสอนที่มีมาแต่โบราณ มีทั้งภาพและเสียง ประหยัค อดออม ความคิดเห็นต่อสิ่งต่างๆ ความเพียรพยายาม สิ่งแวดล้อม ความต้องการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง	
2.	พ	หู	พ	จ	นี้		
3.	วิ	เ	ศ	ษ	ณ์		
4.	สุ	ภ	า	ยิ	ต		
5.	โ	ท	ร	ทั	ศ		นี้
6.	ม้	ธิ	ยั	ส	ถั		
7.	ท	ร	ร	ศ	นะ		
8.	อุ	ต	สั	า	ห้		
9.	บ	ริ	บ	ท			
10.	ป	ร	า	ร	ถ		น

เฉลยกิจกรรมที่ 4

คำชี้แจง จงเขียนคำศัพท์จากความหมายและคำใบ้ที่กำหนดให้

มี 3 พยางค์ ขึ้นต้น
ด้วย ป ลงท้ายด้วย
า หมายถึง ความ
ต้องการ

มี 2 พยางค์ ขึ้นต้น
ด้วย ก ลงท้ายด้วย
ด หมายถึง
กากบาทแดงบน
พื้นสีขาว

มี 3 พยางค์ ขึ้นต้น
ด้วย บ ลงท้ายด้วย
ท หมายถึง
สิ่งแวดล้อมรอบๆ

มี 3 พยางค์ ขึ้นต้น
ด้วย พ ลงท้ายด้วย
น หมายถึง มี
มากกว่า 2 สิ่งขึ้น
ไป

มี 2 พยางค์ ขึ้นต้น
ด้วย อ ลงท้ายด้วย
า หมายถึง ความ
เพียรพยายาม

มี 2 พยางค์ ขึ้นต้น
ด้วย ว ลงท้ายด้วย
ณ หมายถึง คำ
ขยายคำอื่นๆ

มี 3 พยางค์ ขึ้นต้น
ด้วย ม ลงท้ายด้วย
ถ์ หมายถึง ความ
ประหัย

มี 3 พยางค์ ขึ้นต้น
ด้วย ส ลงท้ายด้วย
ต หมายถึง คำสอน
ของคนโบราณ

มี 3 พยางค์ ขึ้นต้น
ด้วย ท ลงท้ายด้วย
ะ หมายถึง ความ
คิดเห็นที่ดี

มี 3 พยางค์ ขึ้นต้นด้วย โล
ท้ายด้วย ณ์ หมายถึง สื่อทั้ง
ภาพและเสียงโทรทัศน์

เฉลยกิจกรรมที่ 5

คำชี้แจง เขียนคำให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้แล้วแต่งประโยคให้

ความเพียรพยายาม อุตสาหะ วิริยะ

_____ อุตสาหะ _____ = 2 พยางค์

ประโยค _____

ความต้องการ ประสงค์

_____ ประสงค์ _____ = 3 พยางค์

ประโยค _____

สิ่งแวดล้อมต่างๆ

_____ บริบท _____ = 3 พยางค์

ประโยค _____

ความคิดเห็นต่อสิ่งต่างๆ

_____ ทัศนนะ _____ = 3 พยางค์

ประโยค _____

ความประหัด ไม่พุ่มเพื่อ

_____ มัธยัสถ์ _____ = 3 พยางค์

ประโยค _____

สื่อที่มีทั้งภาพและเสียง

_____ โทรทัศน์ _____ = 3 พยางค์

ประโยค _____

คำสอนที่มีมาแต่โบราณ

_____ สุภาษิต _____ = 3 พยางค์

ประโยค _____

คำที่ใช้ขยายคำอื่น

_____ วิเศษณ์ _____ = 2 พยางค์

ประโยค _____

มีมากกว่า 1 สิ่งขึ้นไป

_____ พหูพจน์ _____ = 3 พยางค์

ประโยค _____

กากบาทสีแดงบนพื้นสีขาว

_____ กษาค _____ = 2 พยางค์

ประโยค _____

หมายเหตุ คำตอบอยู่ในคลังพินิจของครู

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

**แบบประเมินแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำ
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ**

คำชี้แจง

1. แบบประเมินนี้เป็นแบบประเมินแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ
2. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมี 5 ระดับ

เหมาะสมมากที่สุด	ทำเครื่องหมายช่องหมายเลข 5
เหมาะสมมาก	ทำเครื่องหมายช่องหมายเลข 4
เหมาะสมปานกลาง	ทำเครื่องหมายช่องหมายเลข 3
เหมาะสมน้อย	ทำเครื่องหมายช่องหมายเลข 2
เหมาะสมน้อยที่สุด	ทำเครื่องหมายช่องหมายเลข 1

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
คำชี้แจงการใช้แบบฝึกทักษะ:					
1. สื่อความหมายชัดเจน					
2. บอกรายละเอียดครบคลุม					
3. ได้รับความสนใจของผู้เรียน					
แบบฝึกทักษะ					
1. วัตถุประสงค์สอดคล้องกับเนื้อหา					
2. เนื้อหาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
3. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสม					
4. เนื้อหาได้รับความสนใจของผู้เรียน					
5. มีความยากง่ายพอเหมาะ					
ภาษาสื่อความหมาย					
1. ความเหมาะสมของการใช้คำสื่อความหมาย					
2. ความถูกต้องของภาษา					
3. ใช้ภาษาเข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัย					
4. ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสม					

ตารางที่ 20 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบฝึกทักษะด้านการเขียน
สะกดคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง มาตราแม่กค

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	เฉลี่ย (\bar{X})	
คำชี้แจงการใช้แบบฝึกทักษะ								
1. สื่อความหมายชัดเจน	5	4	5	4	5	23	4.60	มากที่สุด
2. บอกรายละเอียดครอบคลุม	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
3. ได้รับความสนใจของผู้เรียน	4	3	4	5	4	20	4.00	มาก
เฉลี่ย	4.66	3.66	4.66	4.66	4.66	22.30	4.46	มาก
แบบฝึกทักษะ								
1. วัตถุประสงค์สอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
2. เนื้อหาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
3. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสม	5	4	4	5	5	23	4.60	มากที่สุด
4. เนื้อหาได้รับความสนใจของผู้เรียน	5	4	4	5	3	21	4.20	มาก
5. มีความยากง่ายพอเหมาะ	5	3	4	5	4	21	4.20	มาก
เฉลี่ย	5.00	3.80	4.40	5.00	4.00	22.20	4.44	มาก
ภาษาสื่อความหมาย								
1. ความเหมาะสมของการใช้คำสื่อความหมาย	4	4	5	5	4	22	4.40	มาก
2. ความถูกต้องของภาษา	3	4	5	4	5	21	4.20	มาก
3. ใช้ภาษาเข้าใจง่ายเหมาะสมกับวัย	4	4	5	5	5	23	4.60	มากที่สุด
4. ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสม	4	3	5	5	5	22	4.40	มาก
เฉลี่ย	3.75	3.75	5.00	4.75	4.75	22.00	4.40	มาก
รูปเล่ม								
1. ความสะดวกในการนำไปใช้	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
2. ได้รับความสนใจของผู้เรียน	4	4	3	5	3	19	3.80	มาก
3. ประหยัดและมีความสวยงาม	4	3	3	5	4	19	3.80	มาก
เฉลี่ย	4.33	3.66	3.66	5.00	3.66	20.31	4.06	มาก
โดยรวมเฉลี่ย	4.43	3.71	4.43	4.85	4.26	21.70	4.34	มาก

ตารางที่ 21 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบฝึกทักษะด้านการเขียน
สะกดคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง มาตราแม่กน

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ ที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	เฉลี่ย (\bar{X})	
คำชี้แจงการใช้แบบฝึกทักษะ								
1. สื่อความหมายชัดเจน	5	4	5	4	5	23	4.60	มากที่สุด
2. บอกรายละเอียดครอบคลุม	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
3. ได้รับความสนใจของผู้เรียน	4	3	4	5	4	20	4.00	มาก
เฉลี่ย	4.66	3.66	4.66	4.66	4.66	22.30	4.46	มาก
แบบฝึกทักษะ								
1. วัตถุประสงค์สอดคล้องกับ เนื้อหา	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
2. เนื้อหาเหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
3. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม เหมาะสม	5	4	4	5	5	23	4.60	มากที่สุด
4. เนื้อหาได้รับความสนใจของผู้เรียน	5	4	4	5	3	21	4.20	มาก
5. มีความยากง่ายพอเหมาะ	5	3	4	5	4	21	4.20	มาก
เฉลี่ย	5.00	3.80	4.40	5.00	4.00	22.20	4.44	มาก
ภาษาสื่อความหมาย								
1. ความเหมาะสมของการใช้คำ สื่อความหมาย	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
2. ความถูกต้องของภาษา	5	4	5	4	5	23	4.60	มากที่สุด
3. ใช้ภาษาเข้าใจง่ายเหมาะสมกับวัย	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
4. ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสม	4	3	5	5	5	22	4.40	มาก
เฉลี่ย	4.75	3.75	5.00	4.75	4.75	23.00	4.60	มากที่สุด
รูปเล่ม								
1. ความสะดวกในการนำไปใช้	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
2. ได้รับความสนใจของผู้เรียน	4	4	3	5	3	19	3.80	มาก
3. ประหยัดและมีความสวยงาม	4	3	3	5	4	19	3.80	มาก
เฉลี่ย	4.33	3.66	3.66	5.00	3.66	20.31	4.06	มาก
โดยรวมเฉลี่ย	4.68	3.71	4.43	4.85	4.26	21.95	4.39	มาก

ตารางที่ 22 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบฝึกทักษะด้านการเขียน
สะกดคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง คำนาม

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	เฉลี่ย (\bar{X})	
คำชี้แจงการใช้แบบฝึกทักษะ								
1. สื่อความหมายชัดเจน	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
2. บอกรายละเอียดครบคลุม	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
3. ได้รับความสนใจของผู้เรียน	4	4	4	5	4	21	4.20	มาก
เฉลี่ย	4.66	4.33	4.66	4.66	4.66	23.00	4.60	มากที่สุด
แบบฝึกทักษะ								
1. วัตถุประสงค์สอดคล้องกับ เนื้อหา	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
2. เนื้อหาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
3. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม เหมาะสม	5	4	4	5	5	23	4.60	มากที่สุด
4. เนื้อหาได้รับความสนใจของผู้เรียน	5	3	4	5	4	21	4.20	มาก
5. มีความยากง่ายพอเหมาะ	5	4	4	5	4	22	4.40	มาก
เฉลี่ย	5.00	3.80	4.40	5.00	4.40	22.60	4.52	มากที่สุด
ภาษาสื่อความหมาย								
1. ความเหมาะสมของการใช้คำสื่อ ความหมาย	5	4	5	4	4	23	4.60	มากที่สุด
2. ความถูกต้องของภาษา	3	4	5	4	4	20	4.00	มาก
3. ใช้ภาษาเข้าใจง่ายเหมาะสมกับวัย	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
4. ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสม	4	3	5	5	4	21	4.20	มาก
เฉลี่ย	4.25	3.75	5.00	4.75	4.00	21.75	4.35	มาก
รูปเล่ม								
1. ความสะดวกในการนำไปใช้	5	3	5	5	4	22	4.40	มากที่สุด
2. ได้รับความสนใจของผู้เรียน	5	3	3	5	4	20	4.00	มาก
3. ประหยัดและมีความสวยงาม	4	4	3	5	5	21	4.20	มาก
เฉลี่ย	4.66	3.33	3.66	5.00	4.33	20.98	4.19	มาก
โดยรวมเฉลี่ย	4.64	3.80	4.43	4.85	4.34	22.06	4.41	มาก

ตารางที่ 23 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบฝึกทักษะด้านการเขียน
สะกดคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง ตัวการ์ตูน

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	เฉลี่ย (\bar{X})	
คำชี้แจงการใช้แบบฝึกทักษะ								
1. ลือความหมายชัดเจน	4	4	5	4	5	22	4.40	มากที่สุด
2. บอกรายละเอียดครอบคลุม	4	4	5	5	5	23	4.60	มากที่สุด
3. เข้าใจความสนใจของผู้เรียน	4	3	4	5	4	20	4.00	มาก
เฉลี่ย	4.00	3.66	4.66	4.66	4.66	21.64	4.33	มาก
แบบฝึกทักษะ								
1. วัตถุประสงค์สอดคล้องกับเนื้อหา	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
2. เนื้อหาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
3. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม เหมาะสม	5	4	4	5	5	23	4.60	มากที่สุด
4. เนื้อหาเข้าความสนใจของผู้เรียน	5	4	4	5	4	22	4.40	มาก
5. มีความยากง่ายพอเหมาะ	5	3	4	5	4	21	4.20	มาก
เฉลี่ย	5.00	3.80	4.40	5.00	4.60	22.80	4.56	มากที่สุด
ภาษาลือความหมาย								
1. ความเหมาะสมของการใช้คำลือ ความหมาย	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
2. ความถูกต้องของภาษา	3	4	5	4	5	21	4.20	มาก
3. ใช้ภาษาเข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัย	5	4	5	5	5	24	4.80	มากที่สุด
4. ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสม	4	3	5	5	5	22	4.40	มาก
เฉลี่ย	4.25	3.75	5.00	4.75	4.75	22.50	4.50	มาก
รูปเล่ม								
1. ความสะดวกในการนำไปใช้	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
2. เข้าใจความสนใจของผู้เรียน	5	4	3	5	4	21	4.20	มาก
3. ประหยัดและมีความสวยงาม	4	4	3	5	3	19	3.80	มาก
เฉลี่ย	4.66	4.00	3.66	5.00	3.66	20.31	4.20	มาก
โดยรวมเฉลี่ย	4.47	3.80	4.43	4.85	4.41	21.96	4.39	มาก

ตารางที่ 24 ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบฝึกทักษะด้านการเขียน
 สกศคํ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง คำไวพจน์

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							ระดับความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	เฉลี่ย (\bar{X})	
คำชี้แจงการใช้แบบฝึกทักษะ								
1. สื่อความหมายชัดเจน	5	5	5	4	5	24	4.80	มากที่สุด
2. บอกรายละเอียดครบคลุม	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
3. ได้รับความสนใจของผู้เรียน	4	4	4	5	4	21	4.20	มาก
เฉลี่ย	4.66	4.33	4.66	4.66	4.33	22.64	4.53	มากที่สุด
แบบฝึกทักษะ								
1. วัตถุประสงค์สอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
2. เนื้อหาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
3. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม เหมาะสม	5	4	4	5	4	22	4.40	มาก
4. เนื้อหาได้รับความสนใจของผู้เรียน	5	4	4	5	4	22	4.40	มาก
5. มีความยากง่ายพอเหมาะ	5	3	4	5	4	21	4.20	มาก
เฉลี่ย	5.00	4.00	4.40	5.00	4.20	22.60	4.52	มาก
ภาษาสื่อความหมาย								
1. ความเหมาะสมของการใช้คำสื่อ ความหมาย	5	3	5	5	4	22	4.40	มาก
2. ความถูกต้องของภาษา	3	3	5	4	5	20	4.00	มาก
3. ใช้ภาษาเข้าใจง่าย เหมาะสมกับ วัย	5	5	5	5	5	25	5.00	มากที่สุด
4. ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสม	4	4	5	5	5	23	4.60	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.25	3.75	5.00	4.75	4.75	22.50	4.50	มาก
รูปเล่ม								
1. ความสะดวกในการนำไปใช้	5	4	5	5	4	23	4.60	มากที่สุด
2. ได้รับความสนใจของผู้เรียน	5	4	3	5	4	21	4.20	มาก
3. ประหยัดและมีความสวยงาม	4	4	3	5	5	21	4.20	มาก
เฉลี่ย	4.66	4.00	3.66	5.00	4.33	21.65	4.33	มาก
โดยรวมเฉลี่ย	4.64	4.02	4.43	4.85	4.40	22.34	4.47	มาก

ภาคผนวก ง

แบบสอบถามความพึงพอใจแบบประเมินความสอดคล้อง
และผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถ

ด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1

โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคCIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ

.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด

พอใจมากที่สุด	ทำเครื่องหมายช่องหมายเลข 5
พอใจมาก	ทำเครื่องหมายช่องหมายเลข 4
พอใจปานกลาง	ทำเครื่องหมายช่องหมายเลข 3
พอใจน้อย	ทำเครื่องหมายช่องหมายเลข 2
พอใจน้อยที่สุด	ทำเครื่องหมายช่องหมายเลข 1

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านเนื้อหา					
1. เนื้อหาน่าสนใจ					
2. เนื้อหาไม่ยากจนเกินไป					
3. ความรู้ที่ได้รับนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
4. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับความรู้ของนักเรียน					
5. เนื้อหาที่เรียนเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก					
ด้านการจัดการเรียนการสอน					
6. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน					
7. ได้เรียนรู้และทำแบบฝึกด้วยตนเอง					
8. รู้สึกภูมิใจในผลงานของตนเอง					
9. มีความสนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมในช่วงโมงเรียน					
10. มีการพูดโน้มน้าว จูงใจให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของกิจกรรมที่เรียน					
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน					
11. แบบฝึกทักษะน่าสนใจ					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
12. แบบฝึกทักษะมีกิจกรรมที่หลากหลาย					
13. เนื้อหามีความชัดเจน					
14. แบบฝึกทักษะทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียน					
15. เป็นสื่อที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน					
ด้านวัดผลและประเมินผล					
16. พอใจคำแนะนำการใช้กิจกรรม					
17. พอใจข้อคำถามในแบบทดสอบ					
18. นักเรียนมีโอกาสได้ทราบคะแนนของผลงานที่ทำ					
19. นักเรียนรู้ผลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ					
20. ประเมินผลการเรียนรู้ด้วยความยุติธรรม					

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการ

เรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคCIRC ประกอบแบบฝึกทักษะสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่า แบบสอบถามความพึงพอใจแต่ละข้อต่อไปนี้ มีความสอดคล้องต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่ระบุไว้หรือไม่ แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่าน โดยเขียนเครื่องหมาย√ ลงในช่องคะแนนการพิจารณาตามความคิดเห็นของท่าน

เขียน √ ในช่อง +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบสอบถามนั้นมีความสอดคล้องต่อกิจกรรมการเรียนรู้

เขียน √ ในช่อง 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามนั้นมีความสอดคล้องต่อกิจกรรมการเรียนรู้

เขียน √ ในช่อง -1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นไม่มีความสอดคล้องต่อกิจกรรมการเรียนรู้

รายการประเมิน	คะแนนการพิจารณา		
	+1	0	-1
ด้านเนื้อหา			
1. เนื้อหาน่าสนใจ			
2. เนื้อหาไม่ยากจนเกินไป			
3. ความรู้ที่ได้รับนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้			
4. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับความรู้ของนักเรียน			
5. เนื้อหาที่เรียนเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก			
ด้านการจัดการเรียนการสอน			
6. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน			
7. ได้เรียนรู้และทำแบบฝึกด้วยตนเอง			
8. รู้สึกภูมิใจในผลงานของตนเอง			
9. มีความสนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมในช่วงโมงเรียน			
10. มีการพูด โนม้มน้าว จูงใจให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของกิจกรรมที่เรียน			
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน			
11. แบบฝึกทักษะน่าสนใจ			
12. แบบฝึกทักษะมีกิจกรรมที่หลากหลาย			
13. เนื้อหา มีความชัดเจน			
14. แบบฝึกทักษะทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียน			
15. เป็นสื่อที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ			

รายการประเมิน	คะแนนการพิจารณา		
	+1	0	-1
ด้านวัดผลและประเมินผล			
16. พอใจคำแนะนำการใช้กิจกรรม			
17. พอใจข้อคำถามในแบบทดสอบ			
18. นักเรียนมีโอกาสได้ทราบคะแนนของผลงานที่ทำ			
19. นักเรียนรู้ผลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ			
20. ประเมินผลการเรียนรู้ด้วยความยุติธรรม			

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (.....)
 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับแบบชี้วัด
พฤติกรรม ความพึงพอใจหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถ
ด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้
แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2.	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
3.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5.	1	0	1	1	0	3	0.60	ใช้ได้
6.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7.	1	-1	1	1	1	4	0.60	ใช้ได้
8.	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
9.	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
10.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11.	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
12.	1	0	0	1	1	3	0.60	ใช้ได้
13.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14.	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
15.	1	0	0	1	1	3	0.60	ใช้ได้
16.	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
17.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
18.	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
19.	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
20.	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่น t ที่ $\alpha = 0.05$ เท่ากับ 10.92

ภาคผนวก จ

คะแนนรวมของแบบทดสอบท้ายแผนกับแบบประเมินพฤติกรรมเรียนรู้
การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 26 คะแนนรวมของแบบทดสอบท้ายแผนกับแบบประเมินพฤติกรรมการ
พัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดย
ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ

	คะแนนรวมของแบบทดสอบท้ายแผนและแบบประเมินพฤติกรรมการเรียน					E ₁	E ₂
	1	2	3	4	5		
เต็ม	30	30	30	30	30	150	30
คนที่ 1	25	27	28	28	27	135	28.00
คนที่ 2	24	24	25	24	26	123	24.00
คนที่ 3	25	24	26	27	27	129	26.00
คนที่ 4	27	26	27	25	26	131	27.00
คนที่ 5	24	25	24	26	25	124	26.00
คนที่ 6	24	24	24	25	25	122	26.00
คนที่ 7	24	25	25	24	25	123	25.00
คนที่ 8	25	24	25	24	24	122	25.00
คนที่ 9	24	24	26	24	25	123	27.00
คนที่ 10	25	24	26	27	24	126	26.00
คนที่ 11	24	24	25	25	24	122	29.00
คนที่ 12	26	25	27	26	28	132	28.00
คนที่ 13	25	24	26	25	24	124	27.00
คนที่ 14	25	27	27	26	28	133	28.00
คนที่ 15	26	27	25	27	25	130	27.00
คนที่ 16	25	26	25	25	27	128	24.00
คนที่ 17	24	25	25	27	24	125	25.00
คนที่ 18	25	27	28	27	27	134	27.00
คนที่ 19	25	27	27	25	26	130	26.00
คนที่ 20	24	25	25	24	24	122	24.00
คนที่ 21	28	27	29	27	28	139	27.00
คนที่ 22	28	29	28	27	27	139	26.00
คนที่ 23	29	29	28	28	29	143	28.00
คนที่ 24	25	27	24	24	25	125	25.00
คนที่ 25	27	28	28	27	28	138	27.00
คนที่ 26	29	29	29	30	30	147	29.00
คนที่ 27	28	29	29	28	29	143	26.00
คนที่ 28	27	28	27	28	28	138	27.00
คนที่ 29	27	28	28	27	27	137	24.00
คนที่ 30	29	28	29	29	28	143	28.00

	คะแนนรวมของแบบทดสอบท้ายแผนและแบบประเมินพฤติกรรมการเรียน					E ₁	E ₂
	1	2	3	4	5		
คนที่ 31	27	28	27	27	27	136	25.00
คนที่ 32	28	27	28	27	29	139	26.00
คนที่ 33	27	28	27	26	28	136	25.00
คนที่ 34	27	27	28	27	27	136	27.00
คนที่ 35	26	26	25	26	27	130	24.00
คนที่ 36	26	24	28	27	28	133	27.00

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ฉ

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ ศษ ๐๕๔๐.๐๒/๖๐๕๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๕๔๐๐๐

๙ มกราคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์สุวรรณีย์ บุญบรรณ

ด้วย นางสาวจิราวรรณ มีมาก รหัสประจำตัว ๕๙๘๐๓๐๕๒๐๓๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบคั่นกรวดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวราห์ ทองบุ)

คณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๙๓๒๒๓๓

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว๐๑๕๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๔๕๐๐๐

๙ มกราคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์สุพัฒนา อภารัตน์

ด้วย นางสาวจิราวรรณ มีมาก รหัสประจำตัว ๕๗๕๐๑๐๕๒๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกระบบราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โดยให้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวาท ทองนุ)
คณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

คณะครุศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒๒๒๓๓

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว๑๓๕๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๔ มกราคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ณภาพร เคนคำภา

ด้วย นางสาวจิราวรรณ มีมาก รหัสประจำตัว ๕๗๔๐๓๐๕๒๐๓๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสื่กดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบมีกัทักยะ” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยคณบดีคณาจารย์ ดร.สุรวาท ทองบุ)
คณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

คณะครุศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๓๒๒๒๓

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

โทร. ๓๘๒

ที่ ศศ พิเศษ/๒๕๕๔

วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๔

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์อภิษา เต็กวานิช

ด้วย นางสาวจิราวรรณ มีมาก รหัสประจำตัว ๕๗๙๐๓๐๕๒๐๓๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสื่อกศนุ์ค่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CJRC ประกอบแบบฝึกทักษะ” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(ผู้ช่วยคณบดีคณาจารย์ ดร.สุรวัท ทองบุ)
คณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

โทร. ๓๘๒

ที่ ศศ พิเศษ/๒๕๕๓

วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ขอยื่นเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์พงษ์ศ มุลวาปี

ด้วย นางสาวจิราวรรณ มีมาก รหัสประจำตัว ๕๗๘๐๑๐๕๒๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรวาท ทองบุ)
 คณบดีคณะครุศาสตร์

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/๖๑๕๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๔๔๐๐๐

๙ มกราคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมิตรภาพ

ด้วย นางสาวจิราวรรณ มีมาก รหัสประจำตัว ๕๗๘๐๓๐๕๒๐๓๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสื่กดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับ ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๒๐ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตาม วัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรภาพ ทองบุญ)
คณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๑๒๑๒๓

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/๖๑๕๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
๕๔๐๐๐

๑ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย ๒

ด้วย นางสาวจิราวรรณ มีมาก รหัสประจำตัว ๕๗๕๐๑๐๕๒๐๑๐๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสเกตคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับ ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๓๖ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตาม วัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวาท ทองบุ)
คณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

คณะครุศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๓๒๒๒๓

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- การุณนันท์ รัตนแสนวงษ์. (2548). การใช้ภาษาไทย.กรุงเทพฯ:วี.เจ.พรีนติ้ง
- กุศยา แสงเดช. (2545). แบบฝึกคู่มือพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญระดับ
ประถมศึกษา.กรุงเทพฯ :บริษัทสำนักพิมพ์แม็ค จำกัด
- เกสร สุทธิปัญญา. (2556). “การพัฒนาการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำโดยใช้แบบฝึก
ทักษะ กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่1,”วารสารมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์.ปีที่ 7 ฉบับที่ 2: 173-181.
- กองทัพ เคลือบพณิชกุล. (2642).การใช้ภาษาไทย.กรุงเทพฯ :โอเดียนสโตร์.
- จันทร์ชัย มหาโพธิ์ (2535). รายงานการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3 ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ
จังหวัดอุดรธานี โดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก
หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอจังหวัดอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี
- คำนึ่ง จันทะนัน(2554). “การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ
ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่1 โรงเรียนบ้านโพธิ์เงิน”วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม.ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 :35-45.
- จันทร์ดา ดันดีพงสานุรักษ์ (2543).“การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning),”
วารสารวิชาการ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.เล่มที่ 3ฉบับที่ 2: 36-55.
- จิตรา สมพล. (2547). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่6. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตวิทยาลัยอุบลราชธานี
- จุไรรัตน์ ลักขณศิริ และบาทัน อิมสาราญ(2547).การใช้ภาษาไทย.กรุงเทพฯ :พี.เพรส.
- จรรยารัตน์กางกั้น (2531). การศึกษาคำภาษาไทยที่สะกดยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี
ที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2546).การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน.กรุงเทพฯ:ศิลปาบรรณาการ.
- ชาญชัย อาจินสมาจาร. (2540).หลักการสอนทั่วไป.กรุงเทพฯ:ม.ป.พ.

- ชุตติกาญจน์ เทศจีรัตน์. (2524). การพัฒนาทักษะการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่อง
 เจ้าคุณผู้มีความสุขสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่
 3 และ 4.การศึกษามหาบัณฑิตสาขาหลักสูตรและการสอนมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ชนาธิป ผลวาวเวว. (2548). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน
 และการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่6.ปริญญาานิพนธ์
 การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ชยาภรณ์ พิณพาทย์. (2542). การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพเพื่อสอนซ่อม
 เสริม เรื่อง การสะกดคำรันท์ ชั้นประถมศึกษาปีที่3.ปริญญาานิพนธ์
 การศึกษามหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ชวลิต เหล่ารุ่งกาญจน์. (2545). ความพึงพอใจของลูกค้านักเรียนต่อการให้บริการของธนาคารกรุงเทพ
 จำกัด (มหาชน) สาขาซีคอนสแควร์.ภาคานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต
 สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- ญาดา หอมเกสร. (2552).การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและเจตคติต่อ
 วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่2 ระหว่างกลุ่มที่เรียนรู้โดยรูปแบบ
 CIRC กับกลุ่มการเรียนรู้ตามคู่มือครูปริญญาานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
 มหาวิทยาลัยพระนครศรีอยุธยา
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2545).การสอนภาษาไทยขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษากรุงเทพฯ :
 ส่งเสริมวิชาการ.
- ดวงใจ ไทยอุบล. (2549).ทักษะการเขียนภาษาไทย.กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย
- ถวัลย์ มาศจรัส (2546).นวัตกรรมการศึกษาชุด แบบฝึกหัด-แบบฝึกเสริมทักษะ. กรุงเทพฯ :ธาร
 อักษร.
- ทัศนีย์ สุขเมธี (2542).การสอนภาษาไทย.สมุทรปราการ :สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ทิสนา เขมมณี. (2557).ศาสตร์การสอน.กรุงเทพฯ :สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ทองพูน ศิริมนตรี. (2549). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนสะกดคำตามมาตรา
 ตัวสะกด โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนและกระบวนการเรียนภาษา กลุ่มสาระการ
 เรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่1 โรงเรียนบ้านเมืองเสือ สำนักงานเขตพื้นที่
 การศึกษามหาสารคาม เขต 2.ปริญญาานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัย
 ราชภัฏมหาสารคาม.

- ธนุ ทดแทนคุณ. (2549). ภาษาไทย 1. (พิมพ์ครั้งที่2). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- นิคม ชมพุลหวง. (2545). แนวทางการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ (ฉบับปรับปรุง). มหาสารคาม : อภิชาติการพิมพ์.
- นิรันนัท วิไลรัตนกุล. (2555). “การพัฒนาแบบฝึกเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศระดับกลางในเขตกรุงเทพมหานคร”วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย.ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 :130-142.
- นิลาภรณ์ ชรรณวิเศษ. (2546). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำในมาตราแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่4.ปริญญาานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี
- นภคต จันทรเพ็ญ. (2549). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : แสงศิลป์การพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น พิมพ์ครั้งที่7. กรุงเทพฯ : สุริยาสาสน.
- บุญครอง ศรีนวล. (2543). การศึกษาผลการจัดกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้วิชา วิทยาศาสตร์เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3. ปริญญาานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น
- บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2545). “แนวทางการพัฒนาวิชาสังคมระดับมัธยมศึกษาตามความต้องการของท้องถิ่น”วารสารวิชาการ.ปีที่ 5ฉบับที่ 5 :9.
- บัญชา อึ้งสกุล (2549). “การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ:หลักการทำทักษะและการปฏิบัติ.”วารสารวิชาการ.ปีที่ 5ฉบับที่ 7 :52-70.
- ปริศนา พลหาญ. (2549).การพัฒนาแบบฝึกทักษะหลักเกณฑ์ทางภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.ปริญญาานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- เผชิญ กิจระการ. (2545). “การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา.” การวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคามปีที่ 44 ฉบับที่ 1 :44-45.
- เพชรวิ ลิ่งวิ (2552). ผลการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซี ไอ อาร์ ซี ผสมผสานกับวิธีจินเนติกส์ ต่อความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
- พิสมัย กองธรรม. (2552). ผลการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซี ไอ อาร์ ซี ผสมผสานกับวิธีจินเนติกส์ ต่อความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6.วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

- เพชรรัตน์ ยูรี. (2558). “การศึกษาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC,”วารสารศิลปการ
ศึกษาศาสตร์วิจัย.ปีที่ 8ฉบับที่ 3 :14-27.
- แพรวพรรณ สมทรัพย์. (2545). การสร้างแผนการสอนที่ใช้เกณฑ์ประกอบการสอนคณิตศาสตร์
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- มาลา พานอังกาบ. (2550).การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาไทยด้านการอ่าน
โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบCIRC กับคู่มือการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่1.วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
- มนัสวาท ไชยคารา. (2546). การพัฒนาทักษะการเขียนโดยใช้แผนการเรียนรู้แบบบูรณาการ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่4.ปริญญาานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- มนตรีรา ภัคศิณรงค์. (2540). “การศึกษาแบบฝึกเริ่มทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่5 ที่มี
ประสิทธิภาพและความคงทนในการเรียนรู้ เรื่องยังไม่สยงเกินไป วิชาภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่2 โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา”.ปริญญาานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ยุพายิ้มพงษ์ (2542).การสร้างแบบฝึกการเขียนคำที่ใช้อักษรควบและวสำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4.วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- รัตนา แสงแก่นเพชร. (2543). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรโรงเรียนเอกชน
ในจังหวัดกาฬสินธุ์วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- รสริน ดิษฐบรรจง. (2552).การเขียน.กรุงเทพฯ :มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
- โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย (2556).ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานO-Net.
ขอนแก่น :โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย2.
- โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย (2557).ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานO-Net.
ขอนแก่น :โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย2.
- โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย2.(2558). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ขอนแก่น :
โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย2.
- วรรณิ โสมประยูร. (2542). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่2. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช

- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2548). **เทคนิคการจัดการเรียนการสอนและการนิเทศ**. นครปฐม :
 โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
- วัชรารักษ์ กองมณี. (2546). **การพัฒนาแผนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา
 และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่อง สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ โดยเน้น
 กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือวิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต
 สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนมหาวิทยาลัยมหาสารคาม**
- วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2541). **แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง**. กรุงเทพฯ :
 บริษัท แอล ที เพรส จำกัด
- วิดา เสรีวิชัยสวัสดิ์. (2545). **ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมทางกายภาพ
 บริเวณหาดจอมเทียน เมืองพัทยาวิทยานิพนธ์ บริหารศึกษามหาบัณฑิต
 สาขาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม คณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**
- วีรวรรณ เพ็งสมบัติ. (2557). “การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทยเรื่องการ
 เขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒,”วารสารบัณฑิตศึกษา
 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ปีที่ 8ฉบับที่ 3 : 97-109.
- ศิจิตราภรณ์ ศิลปะ. (2547). “การพัฒนาสื่อประสมร่วมกับแบบเรียนแบบซีไออาร์ซี เรื่อง
 การสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด วิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒.”
 วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
 นครราชสีมา.
- ศิริพร ดันติพิบูลวินัย(2538). **กลยุทธ์การสร้างคุณภาพการบริการ ในเอกสารประกอบการประชุม
 วิชาการเรื่อง กลยุทธ์บริการการพยาบาลเพื่อคุณภาพและความพึงพอใจในยุคการ
 แข่งขัน.คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**
- ศรีวิไล พลมณี. (2545). **ภาษาและการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 4. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุกานา เล็กนอก. (2545). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนสะกดคำยากโดยใช้แบบฝึก
 ทักษะวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น**
- สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. (2539). **แนวการศึกษาชุดวิชาการพัฒนาหลักสูตรและวิธี
 ทางการสอน 20702 หน่วยที่ 1-7.พิมพ์ครั้งที่ 2.มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช**
- สุจิริต เพียรชอบ.(2523). **วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย.

- สุจิตรา ทับมณี.(2556). การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ
ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนโดยรูปแบบ CIRC กับการสอนปกติ.
วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุกิจ ศรีพรหม. (2544). “ชุดการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน”วารสารวิชาการ.ปี 1
ฉบับที่ 9 : 68.
- สุเทวี แก้วนิมิตติ.(2547).การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4.ปริญญาโท วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ราชภัฏอุบลราชธานี.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2543). **บูรณาการตามแนวปฏิรูปการศึกษา**. นครสวรรค์ : ริมปีงการพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2551).การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิดพิมพ์ครั้งที่
กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์
- สุวนิช ศิลลาอ่อน.(2538).ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบกระบวนการให้บริการของ
สำนักงานเทศบาลนครนายก.ปริญญาโท วิทยานิพนธ์ พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต
สถาบันบัณฑิตบริหารศาสตร์.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2544).การประเมินผลภาษาไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.
- เสนีย์ วัฒวรรณ. (2546). **พัฒนาทักษะภาษา เล่ม 1**.กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช จำกัด
- แสนประเสริฐ ปานเทียม. (2552). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเขียนของ
นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตที่สอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิคCIRC กับ
วิธีสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมนึก ภัททิยธานี. (2546). **การวัดผลการศึกษา**. กภาพสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน(2548).การวัดและประเมินผลอิงมาตรฐานการ
เรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์(ร.ส.พ.).
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **แนวการจัดการเรียนรู้ตาม
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช2551**.กรุงเทพฯ : องค์การรับส่ง
สินค้าพัสดุภัณฑ์(ร.ส.พ.).
- _____. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช2551**.กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำลีรักสุทธิ. (2546). **เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนและเขียนแผนการสอนโดยยึดผู้เรียน**

เป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ,องค์การมหาชน. (2554). **คู่มือการจัดสอบทางการศึกษา**

ระดับชาติขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3) ปีการศึกษา 2557 และปี
การศึกษา 2558.กรุงเทพฯ : สทศ. (องค์การมหาชน).

สนิท สัตโตภาส. (2545). **ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น.** กรุงเทพฯ : 21 เซนจูรี่.

สมุทรา เชนชวนิช. (2545). **เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ พิมพ์ครั้งที่ 11.**

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ธรรมศาสตร์

ไสว พักขาว. (2544). **การจัดจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง** กรุงเทพฯ :

สถาบันราชภัฏจันทรเกษม

สวางค์ ดำเนินสวัสดิ์และคณะ(2546). **หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย.**

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) จำกัด

อัมพวรรณ โคนโตลี(2550). **การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการสะกดคำกลุ่ม**

สาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลศรีวิไลสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาหนองคายเขต 3.วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม.

อัจฉรา เจตบุตร. (2556). “การพัฒนาบทเรียนสื่อประสมเรื่องการเรียนรู้การเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.”วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย,ปีที่ 5 ฉบับที่ 1: 157-168.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). **หลักการสอน.** กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

Bramlett, Ronald K.(1994).“Implementing cooperative Learning : A Field Study Evaluating

Issues for School-Based Consultants,” **Journal of School Psychology.**Vol. 32

No. 1:67-84.

Johnson,D.W and Johnson,R.T.(1987).**Cooperation and Competition : Theory and**

Research. Edina.MN : Interaction Book.

Maslow,Abraham.(1954).**Motivation and Personnality.** New York : Harper and Row

Publishers.

McGregor, Douglas. (1960).**The Human Side of Enterprise.** Now York : McGraw – Hill

Book Company.

- Nath, R.(1996).**A peer tutoring model for cooperative groupings : Is the effectiveness of cooperative groupings enhanced by students optaining peer tutoring skill. Ed.D.** dissertation, The University of Memphis.
- Steals, Melvin Howard.(1564).**“Development to an Adapted Coopertive Learning Strategy Secondary Chapter I option 4 Reading English/Language Rats Paring Prog English,Language51, 5(November 1990).**

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวจิราวรรณ มีมาก
วันเกิด	28 เมษายน 2533
ที่อยู่ปัจจุบัน	255/4 หมู่ 15 หมู่บ้านราชพฤกษ์ 2 ตำบลบ้านเป็ด อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 ตั้งอยู่เลขที่ 317 หมู่ 7 ตำบลบ้านเป็ด อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น
ตำแหน่ง	ครูอัตราจ้าง
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2556	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) ภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
พ.ศ. 2559	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) หลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยมีความสำคัญมาก เพราะเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างคนไทยทั้งชาติ เพื่อสร้างความเข้าใจและสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน การมีภาษาใช้ร่วมกันระหว่างคนหมู่มากจะทำให้เกิดพลัง เกิดความรู้สึกเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ผู้ที่มีความสามารถทางภาษาสูง เมื่อเกิดความคิดริเริ่มใหม่ ๆ ก็สามารถใช้ภาษาไทยพูดหรือเขียนแสดงความคิดเห็นนั้นออกมาเป็นที่ประจักษ์ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา 1 : 2551) กล่าวถึงความหมายของภาษาไทยไว้ว่า ภาษาไทยเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่ชาติตลอดไป

นอกจากความสำคัญของภาษาไทยในฐานะเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารดังกล่าวข้างต้น ในด้านการศึกษาภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ด้วยเหตุนี้วิชาภาษาไทยจึงได้รับการบรรจุในหลักสูตรทุกระดับชั้นตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา ในหลักสูตรมัธยมศึกษาชั้นได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาทั้งในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของภาษา สามารถแสวงหาความรู้อย่างมีเหตุผล หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะ หรือกระบวนการเรียนรู้ คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษา และพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ เป็นสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างเป็นพื้นฐานความคิด และเป็นกลยุทธ์ในการแก้ปัญหา และวิกฤติของชาติ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา 2551 : 1 - 2) ระบุคุณภาพของผู้เรียนภาษาไทยไว้ว่า เมื่อจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว ผู้เรียนต้องมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างดี อ่าน เขียน ฟัง และพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นปัจจัยสำคัญในการศึกษาหาความรู้ในสาขาวิทยาการทุกแขนง โดยเฉพาะในด้านการเขียน (สุจริต เพียรชอบ 2523 : 1 - 2) ให้ทัศนะไว้ว่า เป็นทักษะทางภาษาที่พัฒนามาจากการฟัง การอ่าน และการพูด ที่เรานำมาใช้เพื่อสื่อสารกัน ซึ่งมีลักษณะแตกต่างจากการสื่อสารด้วยการพูด เพราะการเขียนเป็นการสื่อสารที่มีบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร มีหลักฐาน

การสื่อแนวคิดหรือข้อมูลทั้งหมด ถ่ายทอดโดยผ่านสัญลักษณ์ คือ ตัวอักษรและเครื่องหมายต่าง โดยไม่มีสถานการณ์ ไม่มีท่าทางประกอบ ไม่มีน้ำเสียงช่วย จึงใช้วิธีการอย่างเดียว คือ การถ่ายทอดผ่านตัวอักษรและเครื่องหมายเท่านั้น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องศึกษาให้เข้าใจเกี่ยวกับ หลักเกณฑ์การเขียนเป็นอย่างดี สามารถนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเขียนจึงเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งทักษะหนึ่ง เพราะการเขียนถูกต้อง ย่อมแสดงถึงประสิทธิภาพของผู้เขียน เนื่องจากการถ่ายทอดความรู้ ความคิด จินตนาการ ประสบการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งอารมณ์และความรู้สึก เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน การเขียน สะกดคำให้ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพราะเป็นหลักฐานที่แสดงความรู้ความสามารถของผู้เขียน ตลอดจนใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงได้ (ทองพูน ศิริมนตรี 2549 : 25) กล่าวว่าการเขียนสะกดคำมีความสำคัญที่สุดในการสื่อความหมายด้วยวิธีการเขียนและเพิ่มพูนทักษะการเขียน การเขียนผิด จะเหมือนกับการพูดผิด ความหมายของคำก็จะเปลี่ยนไปและประสิทธิภาพของการเขียนจะ ลดลง ในทางตรงกันข้าม การเขียนสะกดคำถูกต้องจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่เขียนได้ ถูกต้อง และจะทำให้ผู้เขียนมั่นใจในการเขียนของตนมากขึ้น ทำให้ประสิทธิภาพของการเขียน เพิ่มขึ้นด้วย แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิธีการจัดการเรียนสอนด้วย ซึ่งในรายวิชาภาษาไทยนั้นยังประสบ ปัญหาหลายอย่าง ถึงแม้ว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดมาตรฐานการเขียนและตัวชี้วัดในการเขียนเพื่อจัดการสอนวิชาภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ แต่ก็พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนยังมีข้อบกพร่องในการเขียน (ดวงใจ ไทยอุบล 2549 : 3) กล่าวถึงปัญหาการเขียนจาก การสอนวิชาภาษาไทยไว้ว่า เกิดจากการเขียนตัวสะกดการันต์ผิด การวางรูปวรรณยุกต์ผิดที่ การผันวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง (วรรณิ โสมประยูร 2544 : 157) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการเขียน สะกดคำผิดว่าเกิดจาก มีประสบการณ์ เกี่ยวกับคำผิด ไม่รู้หลักภาษา ไม่ทราบความหมาย เพราะ คำไทยมีคำพ้องเสียง จึงทำให้เกิดความสับสน ฟังไม่ชัด เพราะคำไทยมีคำควบกล้ำ ไม่สามารถ ถ่ายทอดคำตามคำที่มาจาก ภาษาอังกฤษ และใช้คำที่มี ร ล ไม่ถูก สอดคล้องกับปัญหาที่ผู้วิจัย พบจากการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีปัญหาในการเขียนสะกดคำ คือ นักเรียนเขียนสะกดไม่ถูกต้อง เขียนตัวการันต์ผิด การวาง รูปวรรณยุกต์ผิด ส่งผลกระทบต่อการเรียนวิชาอื่น ๆ และจากผลการประเมินความสามารถด้าน ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า มาตรฐานการเรียนรู้ ท 1.1 ด้านการเขียน นักเรียนได้คะแนนในระดับ 1 จำนวน 19 คน นักเรียนได้คะแนนในระดับ 2 จำนวน 9 คน นักเรียนได้คะแนนในระดับ 3 จำนวน 8 คน ซึ่งต่ำกว่ามาตรฐานอื่นในกลุ่มสาระภาษาไทย เมื่อ จัดกลุ่มนักเรียน เก่ง - กลาง - อ่อน พบว่ามีนักเรียนมากถึงร้อยละ 55.55 มีผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่เป็นเป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ คือ นักเรียนจะต้องเก่งร้อยละ และจากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O - Net) ของโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 รวบรวมโดย งานวิชาการ โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 มาตรฐานการเรียนรู้ที่โรงเรียนควรเร่งพัฒนาเนื่องจากคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ปีการศึกษา 2556 คือ มาตรฐาน ท 2.1 และในปีการศึกษา 2557 มาตรฐานที่ต้องเร่งพัฒนามีถึง 4 มาตรฐานด้วยกัน คือ มาตรฐาน ท 2.1 มาตรฐาน ท 1.1 มาตรฐาน ท 4.1 มาตรฐาน ท 5.1 แต่มาตรฐานที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ มาตรฐานด้านการเขียน (งานวิชาการ โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 2556 : 11) จากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยปฏิบัติการสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รายวิชาภาษาไทย พบปัญหาการเขียนสะกดคำ คือ มีนักเรียนมากถึงร้อยละ 91.66 เขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง ผู้เรียนยังขาดการฝึกฝนที่ต่อเนื่องและอาจได้รับการสอนไม่ถูกวิธี เป็นไปได้ว่าวิธีสอนที่ผ่านมาไม่น่าสนใจ นักเรียนจึงขาดความกระตือรือร้นในการฝึกฝน เพราะการที่ผู้เรียนจะเกิดทักษะการเขียนที่ถูกต้องนั้น จะต้องมีความรู้พื้นฐานด้านการเขียนสะกดคำอย่างแม่นยำและ ปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาดสม่ำเสมอ โดยครูผู้สอนต้องหาวิธีแก้ไข ปรับปรุงวิธีการสอน และพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีความน่าสนใจและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่จะช่วยพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ คือ การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) (ทิสนา แคมมณี 2557 : 265) เป็นการเรียนรู้ที่พึ่งพาอาศัยเพื่อความสำเร็จร่วมกัน การเรียนรู้ที่ดีต้องอาศัยการหันหน้าเข้าหากัน มีปฏิสัมพันธ์เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูล และการเรียนรู้ต่าง ๆ การเรียนรู้ต้องอาศัยทักษะทางสังคม โดยเฉพาะทักษะในการทำงานร่วมกัน การเรียนรู้ควรมีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มที่ใช้ในการทำงานและการเรียนรู้ร่วมกันจะต้องมีผลงานหรือผลสัมฤทธิ์ทั้งรายกลุ่มและรายบุคคลที่สามารถตรวจสอบและวัดประเมินได้ การเรียนรู้แบบร่วมมือกัน นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางด้านเนื้อหาสาระต่างๆ ได้กว้างขึ้นและลึกซึ้งแล้ว ยังมีโอกาสฝึกฝนพัฒนาทักษะกระบวนการต่าง ๆ ด้วย ซึ่งรูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมต่อการพัฒนาทั้งการเขียนและการอ่านให้มีประสิทธิภาพ คือ การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC “Cooperative Integrated Reading And Composition” เป็นกิจกรรมที่บูรณาการภาษากับการเขียน และสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งผู้วิจัยเลือกใช้วิธีสอนนี้เพราะต้องการพัฒนาทักษะการเขียนเป็นสำคัญ ในขณะที่เดียวกันก็ส่งเสริมการอ่านเพื่อความเข้าใจด้วย และนอกจากการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แล้ว การฝึกทักษะก็เป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งเพราะจะช่วยพัฒนาผู้เรียน

อย่างต่อเนื่อง ผู้วิจัยเลือกใช้สื่ออนวัตกรรมการประเภทแบบฝึกทักษะเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน (ถวัลย์ มาศจรัส 2546 : 18) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกทักษะจะพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ พัฒนาทักษะกระบวนการคิด สามารถนำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอด รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนด้วยตนเองได้ ทั้งนี้ แบบฝึกทักษะยังมีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนทักษะทางภาษา เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น สามารถจดจำเนื้อหาในบทเรียนและคำศัพท์ต่าง ๆ ให้คงทน ทำให้เกิดความสนุกสนานในขณะที่เรียน ทราบความก้าวหน้าของตนเองสามารถนำแบบฝึกมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองได้ นำมาวัดผลการเรียนหลังจากที่เรียนแล้วตลอดจนสามารถทราบข้อบกพร่องของนักเรียน และนำไปปรับปรุงแก้ไขได้ทันที่ซึ่งจะมีผลทำให้ครูประหยัดเวลาค่าใช้จ่ายและลดภาระได้มาก ทำให้นักเรียนสามารถนำภาษาไปใช้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้วยเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ มาเป็นรูปแบบในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยน ถ่ายทอดความรู้ เรื่องราวและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน มีการตัดสินใจร่วมกัน สามารถแก้ปัญหา สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพ (E1/E2) ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80
2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ ด้านการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ ทำให้ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 36 คนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 ตำบลบ้านเป็ด อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น เขต 25

2. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ

2.2.3 ความพึงพอใจของนักเรียน

3. ขอบเขตที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ คำศัพท์ที่ปรากฏในบทเรียน จากหนังสือเรียนพื้นฐานรายวิชาภาษาไทย วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 บทที่ 5 - 10 จำนวน 50 คำ นำคำศัพท์ทั้งหมดสร้างเป็นแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำ จำนวน 5 ชุด คือ การเขียนสะกดคำมาตราแม่กกด การเขียนสะกดคำมาตราแม่กน การเขียนสะกดคำตัวการันต์ การเขียนสะกดคำนาม และการเขียนสะกดคำไวพจน์

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ หมายถึง คะแนนซึ่งแสดงถึงความสามารถทางการเขียนของนักเรียนในการเรียงลำดับพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง

สื่อความหมายในสถานการณ์ต่างๆ ได้ ซึ่งวัดจากการทำแบบวัดความสามารถด้านการเขียน
สะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนอีก
รูปแบบหนึ่งที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้นักเรียนลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มย่อย ๆ เพื่อ
เสริมสร้างสมรรถภาพการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน และสนับสนุนให้มีการช่วยเหลือซึ่งกัน
และกัน เป็นวิธีสอนที่มุ่งให้ผู้เรียน ได้พัฒนาทักษะการอ่านไปพร้อมกับการเขียน การจัด
กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC มีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นเตรียม

ขั้นสอน

ขั้นกิจกรรมกลุ่ม

ขั้นประเมินผล มอบรางวัล

แบบฝึกทักษะ หมายถึง เอกสารรวบรวมความรู้เป็นนวัตกรรม ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับ
ใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีความรู้ความสามารถด้านการ
เขียนสะกดคำ แบบฝึกทักษะแต่ละชุดประกอบด้วย คำนำ คำชี้แจง ใบบงาน แบบประเมินการ
เขียนและเฉลยในแต่ละชุด ทั้งหมดมี 5 ชุด ดังนี้ ชุดที่ 1 เรื่องมาตราแม่กด ชุดที่ 2 เรื่องมาตราแม่
กน ชุดที่ 3 เรื่องคำนาม ชุดที่ 4 เรื่องตัวการ์ตูน ชุดที่ 5 เรื่องคำไวพจน์ นำไปใช้ในการจัด
กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นกิจกรรมกลุ่ม

ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ หมายถึง คะแนนของแบบฝึกทักษะด้านการเขียน
สะกดคำ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีระดับประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80 / 80

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละของคะแนนกระบวนการจัด
กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ซึ่งประกอบด้วยคะแนนแบบทดสอบท้ายแผน
และแบบประเมินพฤติกรรม รวมกัน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละของการทำแบบวัดความสามารถ
ด้านการเขียนสะกดคำ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

ค่าดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าแสดงความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึก
ทักษะ

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกเชิงบวกของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อ
กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ ที่ได้จากการตอบ
แบบสอบถามความพึงพอใจ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำด้วยกิจกรรมการเรียนรู้
แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ
2. นักเรียนเกิดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม พัฒนาทักษะกระบวนการคิด สามารถ
สรุปความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้
3. นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ เมื่อสมาชิกภายในกลุ่มช่วยเหลือกันทำงานจนประสบ
ความสำเร็จ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551

2. การเขียนสะกดคำ

3. การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

4. แผนการจัดการเรียนรู้

5. แบบฝึกทักษะ

6. การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

7. ความพึงพอใจ

8. บริบทของโรงเรียน

9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

10. กรอบแนวคิดในการวิจัย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

พุทธศักราช 2551

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา 2551 : 1)

กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อเป็นแนวทางสำหรับสถานศึกษาในการออกแบบการเรียนการสอน และจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องตามกรอบของหลักสูตร ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

1. ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551 : 1 - 3) กล่าวถึงความสำคัญของภาษาไทยไว้ว่า ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกัน ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

2. สาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่าง มีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษา ภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

จากการศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้วิชาภาษาไทย สรุปได้ว่า การอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด รวมถึงหลักการใช้ภาษาไทย เป็นสิ่งที่ทุกคนจะต้องเรียนรู้และฝึกฝนให้เกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร สามารถพูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล และใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล

3. คุณภาพผู้เรียน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551 : 5) กล่าวถึงคุณภาพของผู้เรียนวิชาภาษาไทย เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไว้ดังนี้

3.1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนกรอบแนวคิด ฟังความคิดย่อความ เขียนรายงานจาก สิ่งที่อ่านได้ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ อย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

3.2 เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจน ใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องเหมาะสมตามระดับภาษาเขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่าง ๆ โฆษณา คติพจน์ สุนทรพจน์ ชิวประวัติ อัดชีวประวัติและประสบการณ์ต่าง ๆ เขียนย่อความ จดหมายกิจธุระ แบบกรอกสมัครงาน เขียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และแสดงความรู้ความคิดหรือโต้แย้งอย่างมีเหตุผล ตลอดจนเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและเขียนโครงงาน

3.3 พูดแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟังและดู นำข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน พูดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบ มีศิลปะในการพูด พูดในโอกาสต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และพูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผลน่าเชื่อถือ รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

3.4 เข้าใจและใช้คำราชาศัพท์ คำบาลีสันสกฤต คำภาษาต่างประเทศอื่น ๆ คำทับศัพท์ และศัพท์บัญญัติในภาษาไทย วิเคราะห์ความแตกต่างในภาษาพูด ภาษาเขียน โครงสร้างของประโยครวม ประโยคซ้อน ลักษณะภาษาที่เป็นทางการ กึ่งทางการและไม่เป็นทางการ และแต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสุภาพ กาพย์ และโคลงสี่สุภาพ

3.5 สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน วิเคราะห์ตัวละครสำคัญ วิถีชีวิตไทย และคุณค่าที่ได้รับจากวรรณคดีวรรณกรรมและบทอาขยาน พร้อมทั้งสรุปความรู้ข้อคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

4. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สาระที่ 1 มาตรฐาน ท 1.1 สาระที่ 2 มาตรฐาน ท 2.1 และสาระที่ 4 มาตรฐาน ท 4.1 มาดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีตัวบ่งชี้และสาระการเรียนรู้แกนกลาง ดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 1 การอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรอง ได้ถูกต้องเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน 2. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน 3. ระบุเหตุและผล และข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน 4. ระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบบ และคำที่มีหลายความหมายในบริบทต่าง ๆ จากการอ่าน 5. ตีความคำยากในเอกสารวิชาการ โดยพิจารณาจากบริบท 6. ระบุข้อสังเกตและความสมเหตุสมผลของงานเขียนประเภทชักจูง โน้มน้าวใจ	การอ่านออกเสียง ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> - บทร้อยแก้วที่เป็นบทบรรยาย - บทร้อยกรอง เช่น กลอนสุภาพ กลอนสี่ก้า กาพย์ยานี 11 กาพย์ฉบัง 16 กาพย์สุรางคนางค์ 28 และโคลงสี่สุภาพ การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - เรื่องสั้น - บทสนทนา - นิทานชาดก - วรรณคดีในบทเรียน - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - บทความ - สารคดี - บันทึกคดี - เอกสารทางวิชาการที่มีคำ ประโยค และข้อความที่ต้องใช้บริบทช่วยพิจารณาความหมาย

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	7. ปฏิบัติตามคู่มือแนะนำวิธีการใช้งานของเครื่องมือหรือเครื่องใช้ในระดับที่ยากขึ้น 8. วิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต 9. มีมารยาทในการอ่าน	- งานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าวใจเชิงสร้างสรรค์ การอ่านและปฏิบัติตามเอกสารคู่มือ การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน มารยาทในการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 2 การเขียน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	1. คัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด 2. เขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำถูกต้องชัดเจนเหมาะสม และสละสลวย 3. เขียนบรรยายประสบการณ์โดยระบุสาระสำคัญและรายละเอียดสนับสนุน 4. เขียนเรียงความ 5. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด ตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย การเขียนสื่อสาร เช่น - การเขียนแนะนำตนเอง - การเขียนแนะนำสถานที่สำคัญ ๆ - การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การบรรยายประสบการณ์ การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น เรื่องสั้น คำสอน โอวาท คำปราศรัย

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	6. เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อที่ได้รับ	สุนทรพจน์ รายงาน ระเบียบ คำสั่ง บทสนทนาเรื่องเล่าประสบการณ์ การเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ สาระจากสื่อต่างๆ เช่น - บทความ - หนังสืออ่านนอกเวลา - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - เหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ
	7. เขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมายกิจธุระ	การเขียนจดหมายส่วนตัว - จดหมายขอความช่วยเหลือ - จดหมายแนะนำ การเขียนจดหมายกิจธุระ - จดหมายสอบถามข้อมูล
	8. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและโครงการ	การเขียนรายงาน ได้แก่ - การเขียนรายงานจากการศึกษา ค้นคว้า - การเขียนรายงานโครงการ
	9. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตารางที่ 3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.1	1. อธิบายลักษณะของเสียงในภาษาไทย 2. สร้างคำในภาษาไทย 3. วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค 4. วิเคราะห์ความแตกต่างของภาษาพูดและภาษาเขียน 5. แต่งบทร้อยกรอง 6. จำแนกและใช้สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต	เสียงในภาษาไทย การสร้างคำ- คำประสม คำซ้ำ คำซ้อน - คำพ้อง ชนิดและหน้าที่ของคำ ภาษาพูด ภาษาเขียน กาพย์ยานี 11 สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต

สรุปได้ว่า การพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC ผสมผสานการอ่านและการเขียน มีความสอดคล้องกับสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 และสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา มาตรฐาน ท 4.1 ซึ่งผู้วิจัยใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดไว้

5. การจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

การจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยควรมีความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับความสำคัญของภาษาไทยว่าภาษาไทยเป็นสื่อแสดงถึงความรุ่งเรืองในอดีต เป็นหลักฐานสำคัญที่แสดงถึงความเป็นมาของชาติไทย เป็นเครื่องมือถ่ายทอดวัฒนธรรม แสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย ที่คนไทยทุกคนควรภูมิใจ และเป็นเครื่องมือเครื่องใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน รวมทั้งใช้เพื่อการประกอบอาชีพ จึงควรจะได้ตระหนักถึงคุณลักษณะที่ดีของครูภาษาไทยว่าควรเป็นผู้มีความรู้ทางภาษาที่ดี ทั้งทางด้านเนื้อหาสาระที่สอน และในสาขาวิชาชีพอื่น มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง ปรับปรุงตนเองให้มีความรู้ที่ทันสมัย ติดตามความเคลื่อนไหวของหลักสูตร เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย ตลอดจนเป็นผู้เสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยให้กับนักเรียน (ทักษิณี สุขเมธี 2542 : 1)

5.1 แนวทางในการสอนภาษาไทย

การที่ครูจะทำหน้าที่สอนไม่ว่าวิชาใดก็ตาม นอกจากต้องมีความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองสอนอย่างถ่องแท้แล้ว ยังต้องมีแนวทางในการสอนเพื่อให้เกิดการจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีระบบและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

ทัศนีย์ สุภเมธิ (2542 : 5) กล่าวว่า ครูผู้สอนภาษาไทยต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษาและวิธีสอน ดังต่อไปนี้ คือ

1. ธรรมชาติในการเรียนภาษาของเด็ก เด็กจะเรียนภาษาโดยเริ่มจากการฟังก่อนแล้วจึงพูด การที่เด็กหัดพูดเป็นการเรียนรู้โดยตรง
2. องค์ประกอบของภาษา ภาษาทุกภาษาจะมีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ ความหมาย และ โครงสร้าง

2.1 เสียง ทุกภาษาต้องมีเสียง และเสียงในภาษาย่อมแตกต่างกันออกไป โดยเฉพาะเสียงในภาษาไทย มีทั้งเสียงโดด เสียงควบกล้ำ เสียงร่ว และเสียงต่ำ

2.2 ความหมาย เมื่อเปล่งเสียงออกมาแล้วต้องมีความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ถ้าเปล่งเสียงออกมาแล้วไม่มีความหมายก็ไม่เป็นภาษา โดยเฉพาะภาษาไทย เสียงและความหมายมีความสัมพันธ์กันมากและถ้าเสียงเปลี่ยน ความหมายก็เปลี่ยนตามไปด้วย

2.3 โครงสร้าง ถ้อยคำที่เปล่งออกมาหรือที่ใช้เขียนจะประกอบด้วยโครงสร้าง 3 ส่วน คือ พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

ในการสอน ครูภาษาไทยจำเป็นต้องรู้จักองค์ประกอบของภาษาให้ดี และจัดการเรียนการสอนให้เด็กเกิดการเรียนรู้ทั้งการออกเสียง เข้าถึงความหมายและ โครงสร้างของคำ (ทัศนีย์ สุภเมธิ 2542 : 6)

1. สอนให้เกิดสัมพันธ์ทักษะ ในการสอนภาษาไทย ซึ่งประกอบด้วยทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จะต้องให้สัมพันธ์กัน ในการสอนแต่ละครั้งไม่ควรสอนเฉพาะการอ่านหรือการพูด เพราะในการใช้ภาษาเมื่อมีการพูดย่อมมีการฟังการอ่าน การเขียนสัมพันธ์กันอยู่ จึงควรสอนไปด้วย

2. สอนให้เกิดทักษะ ทักษะหมายถึงการกระทำใดให้เกิดความคล่องแคล่ว ชำนาญโดยอัตโนมัติ ทักษะจะเกิดต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอเป็นนิตย์ เพราะถ้าขาดการฝึกฝนจะทำให้ทักษะเสื่อมลง ดังนั้นการสอนภาษาต้องให้เกิดทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เพราะสิ่งเหล่านี้ต้องนำไปใช้ในชีวิตประจำวันให้ได้คล่องแคล่ว และได้ผลดี การสอนเพื่อให้เกิดทักษะมีหลักปฏิบัติดังนี้

2.1 ฝึกไปทีละอย่าง ๆ ก่อนและฝึกให้สัมพันธ์กัน เช่น เน้นการฟังให้ดีแล้วฝึกพูดไปด้วย เมื่อฝึกอ่านเขียนได้แล้วก็ฝึกให้สัมพันธ์กัน ฟังจำได้ว่าทักษะอย่างหนึ่งมักส่งเสริมทักษะอื่น ๆ ด้วยเสมอ

2.2 ฝึกจากสิ่งง่ายไปหายาก

2.3 ให้เด็กมีความสนใจและเต็มใจที่จะแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นเอง อย่าใช้การบังคับ

2.4 พยายามจัดประสบการณ์และกิจกรรมให้ได้กระทำอยู่เสมอ

2.5 ควรมีการวัดและประเมินผลสม่ำเสมอ

3. สอนให้เกิดความรู้ หมายถึง การจัดประสบการณ์ให้แก่เด็ก เมื่อเด็กได้พบได้เห็นมากก็ยิ่งเกิดความรู้มากขึ้น และการเรียนรู้จะมากยิ่งขึ้น การเรียนการสอนควรมุ่ง让孩子เรียน โดยการกระทำให้มากที่สุด ฉะนั้นการสอนภาษาไทยต้องยึดหลัก ดังนี้

3.1 สอนโดยจัดให้ทำกิจกรรม คือ การจัดเหตุการณ์ให้แก่เด็กซึ่งอาจเป็นเหตุการณ์สมมติขึ้นเพื่อให้เด็กพบปัญหาแล้วให้คิดแก้ปัญหา นั้น ๆ

3.2 สอนโดยใช้อุปกรณ์ ครูควรจัดหาอุปกรณ์มาใช้ประกอบการสอน เป็นการจัดประสบการณ์ให้แก่เด็ก ให้เขาได้สัมผัสมากกว่าการฟังครู การสอนโดยใช้อุปกรณ์เพื่อเด็กได้ทดลองพิสูจน์เห็นผลจริงตามนั้น เด็กได้สังเกต พิจารณาด้วยตนเองเพื่อเกิดความเข้าใจอย่างแท้จริง

4. สอนให้เกิดเจตคติ เจตคติหมายถึงความรู้สึก ทำที่ที่มนุษย์มีต่อมนุษย์หรือต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดทั้งในทางที่ดีและไม่ดี ลักษณะสำคัญของเจตคติ คือ เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ เป็นสภาพทางจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความคิด และเป็นสภาพที่มั่นคงเปลี่ยนแปลงได้ยาก ในการสอนภาษาไทยจึงต้องมุ่งให้ผู้เรียนเกิดเจตคติในทางที่ดีมากที่สุด การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติ ฟังยึดหลักดังนี้ (ทัศนีย์ สุขเมธี 2542 : 7)

4.1 หาวิธีจูงใจให้มีความสนใจภาษาไทยทั้งทางตรงและทางอ้อม

4.2 คอยสังเกตความสนใจของเด็กว่าสนใจภาษาไทยเรื่องใดแล้วหาทางส่งเสริมความสนใจนั้น ๆ

4.3 พิจารณาจัดเนื้อหาวิชา บทเรียนที่สอนให้มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับสติปัญญา วัย และความสามารถของเด็ก

4.4 ให้เด็กได้มีโอกาส ชมการแสดงหรือนิทรรศการเกี่ยวกับภาษาไทย จัดให้มีการอภิปราย โต้เถียงตามโอกาสอันสมควร

5. สอนให้เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน การเรียนเนื้อหาต่าง ๆ ของเด็ก ควรจัดให้ได้เรียนเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ต้องมุ่งให้ผู้เรียนนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้จริง ๆ

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง ครูผู้สอนต้องพยายามวางแผนทางการสอนให้ถูกต้องและฝึกฝนให้เด็กใช้ภาษาได้คล่องแคล่ว ถ้าผู้เรียนมองเห็นประโยชน์ของสิ่งที่เรียน ผู้เรียนก็จะเรียนด้วยความสนใจและตั้งใจ ก็จะได้ประโยชน์ยิ่งขึ้น

5.2 การเตรียมการสอน

การสอนเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีเทคนิควิธีในการจัดการเรียนการสอนให้ได้ผลดี การเตรียมการสอนจึงเป็นสิ่งสำคัญจำเป็นสำหรับครู เพราะการเตรียมการสอนล่วงหน้าเป็นการช่วยให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่จะสอนอย่างถูกต้อง ทำให้ครูมีความมั่นใจในตนเองและสามารถดำเนินการสอนได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

เมื่อครูได้รับมอบหมายให้สอนในระดับใด วิชาใด สิ่งที่จะต้องกระทำตามลำดับขั้นตอน คือ (ทัศนีย์ สุภเมธี 2542 : 214 - 215)

1. ศึกษาหลักสูตร แบบเรียน เนื้อหาที่จะสอน
2. ศึกษาคู่มือการสอนภาษาไทยในชั้นนั้น ๆ
3. พิจารณาว่าจะดำเนินการสอนอย่างไร ใช้กิจกรรมอะไรจึงเหมาะสมกับเนื้อวิชานั้น ๆ
4. ใช้อุปกรณ์อะไร แล้วเตรียมสื่อการสอนให้พร้อม
5. วางวัตถุประสงค์ หรือคาดว่าเมื่อสอนไปแล้วนักเรียนควรจะได้ความรู้อะไรและเมื่อสอนเสร็จก็ประเมินผลการเรียนการสอน ว่าผลเป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามที่คาดหวังไว้เพียงใด อย่างไรก็ดี ในการเตรียมการสอน ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้คือ

5.1 เมื่อเตรียมการสอนไว้แล้ว ควรมีการยืดหยุ่น สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน ระยะเวลาที่ใช้สอน และสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ได้ด้วย

5.2 การเตรียมการสอนของครู มีความจำเป็นต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

5.2.1 ปรัชญาการศึกษา เพื่อปรับสภาพการเรียนการสอนให้ สอดคล้องและเหมาะสมกับปรัชญาการศึกษา

5.2.2 สภาพความต้องการของสังคม เราสอนบุคคลเพื่อให้ ดำรงชีวิตในสังคม จึงต้องจัดการเรียนการสอนให้ เป็นไปตามความต้องการของสังคมด้วย

5.2.3 เลือกเฟ้นเทคนิค รูปแบบในการสอน กลวิธีในการสอน ให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระที่กำลังจะสอนว่าจะให้วิธีใด ที่คาดว่าจะได้ผลดีที่สุด

5.2.4 มีความรู้เกี่ยวกับการใช้นวัตกรรมทางการสอนและสื่อ การสอนตลอดจนรู้จักเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายตรง ตามความต้องการ ได้อย่างดีที่สุด

5.2.5 มีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้และจิตวิทยาการ พัฒนา โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้อง กับวัยและเพศของผู้เรียน

5.2.6 มีความสนใจในการศึกษา จัดหาความรู้และรู้จักนำเอา กิจกรรมการเรียนการสอน มาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้ นักเรียนได้เปลี่ยนอิริยาบถ และมี ความสนใจเรียนอย่างคึกคัก

5.2.7 คำนึงถึงตัวผู้เรียนและสภาพแวดล้อม เช่น คำนึงถึงวัย ระดับสติปัญญา ความ สามารถในการรับรู้ ตลอดจนสภาพแวดล้อมในชุมชนนั้น ๆ

5.2.8 คำนึงถึงแนวทางในการวัดผล และประเมินผลในแต่ละ ครั้งว่าจะใช้วิธีใด และหลังจากการสอนควรมีการนำผลจากการประเมินนั้นมาปรับปรุง เพื่อ ประโยชน์ในการเตรียมการสอนครั้งต่อไปให้เหมาะสม การเรียนการสอนก็จะมีประสิทธิภาพ ยิ่ง ๆ ขึ้น ๆ

สรุปได้ว่า การเตรียมการสอน เป็นการวางแผนเพื่อจัดการเรียนการสอนของคุณ เพื่อนำไปใช้ในการสอน ต้องเป็นสิ่งที่กระทำล่วงหน้าการสอน ซึ่งสามารถจัดทำได้ในหลายรูปแบบ เช่น จัดทำแผนการสอนตามโครงสร้างในหนังสือเรียน โดยการกำหนดการสอนในแต่ละ บทเรียน หรือกำหนดการสอนแล้วจึงทำแผนการสอน หรือจัดทำแผนการสอนเน้นกระบวนการ ซึ่งมีหลายวิธี การเตรียมการสอนจะให้ประโยชน์สำหรับครู คือ เอื้อประโยชน์ทางการสอน ทำให้สอนได้ครบตามหลักสูตร ทั้งยังส่งผลดีต่อผู้เรียนด้วย

5.3 สื่อการเรียนการสอนภาษาไทย

การจัดการเรียนการสอนชั้นมัธยมศึกษาชั้นนั้น สื่อการเรียนการสอนวิชา ภาษาไทยมีความ จำเป็นอย่างหนึ่ง เพราะจะเป็นเครื่องเร้าความสนใจหรือกระตุ้นให้นักเรียนเกิด

ความสนใจในการเรียนและช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนให้มีความสุขสนุกสนาน ตลอดจนทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาได้เร็วและตรงตามเป้าหมาย

สื่อการเรียนการสอนไว้ว่าเป็นวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ รวมทั้งวิธีการต่าง ๆ ที่ใช้เป็นสื่อ กลางระหว่างผู้สอนให้สามารถใช้สื่อ หรือถ่ายทอดความรู้ ความคิดเห็น และ ประสบการณ์ไปยังผู้เรียนหรือหมายถึงสิ่งใดก็ตามที่เป็นตัวกลางในการนำความรู้ ความคิด ตลอดจนเจตคติจากครูไปสู่ผู้เรียนและทำให้การเรียนการสอนครั้งนั้น ๆ ได้เป็นไปตาม วัตถุประสงค์ที่วางไว้ (ทัศนีย์ สุภเมธิ 2542 : 277)

5.3.1 การใช้สื่อการเรียนการสอน

การใช้สื่อการเรียนการสอนและอุปกรณ์การสอนควรปฏิบัติเป็น ขั้นตอน ดังนี้ (ทัศนีย์ สุภเมธิ. 2542 : 281)

1) การเลือก พิจารณาว่าจะนำวัสดุอุปกรณ์มาใช้ประกอบการสอน ในตอนใดจึงเหมาะสม โดยทั่วไปการใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนมีวัตถุประสงค์ 4 ประการ คือ

- 1.1) ใช้เป็นการนำเข้าสู่บทเรียน
- 1.2) ใช้อธิบายหรือให้ความกระจ่างในบทเรียนนั้น ๆ
- 1.3) ใช้ขยายความรู้ของนักเรียนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
- 1.4) ใช้เป็นการสรุปเนื้อหาในบทเรียน

2) การเตรียม เมื่อเลือกอุปกรณ์ หรือจัดทำอุปกรณ์ที่จะใช้ตาม วัตถุประสงค์ได้แล้ว ต่อไปต้องเตรียมตัวผู้สอนเอง และเตรียมตัวนักเรียนตลอดจนเตรียมกลวิธี ที่จะใช้แสดงประกอบการสอน เพื่อให้แน่ใจว่าจะสามารถใช้ประกอบการสอนได้ดี ดังนั้นครูจึง จำเป็นต้องทดลองดูก่อนที่จะนำไปประกอบการสอน เพื่อให้เกิดความมั่นใจโดยคำนึงถึงสิ่ง ต่อไปนี้

- 2.1) เมื่อนำไปใช้จะมีความเรียบร้อยดี
- 2.2) สัมพันธ์กับเนื้อหาวิชาที่สอน
- 2.3) วางแผนและจัดลำดับขั้นการใช้ก่อนหลังไว้ให้เรียบร้อย
- 2.4) กำหนดเวลาให้พอเหมาะกับเวลาที่มีอยู่

3) การแสดง คำนึงว่า ครูควรนำอุปกรณ์ไปใช้ประกอบการเรียน การสอน เพื่อมุ่งที่จะส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้แจ่มแจ้ง และการให้การเรียนการสอน ดำเนินไปโดยราบรื่นมีข้อที่ควรคำนึงในการแสดงหรือการนำไปใช้ ดังนี้ คือ

3.1) วัสดุที่นำมาใช้นั้นเหมาะสมกับนักเรียน มีขนาดใหญ่พอที่นักเรียนจะมองเห็นได้ทั่วถึง

3.2) เสียงของครูต้องดังพอที่จะได้ยินชัดเจน

3.3) วัสดุที่ถืออยู่ในมือ เช่น รูปภาพ บัตรคำถือให้นานพอที่นักเรียนจะอ่านและจำสิ่งสำคัญ ๆ ได้

4) การติดตามผล การติดตามผลก็เพื่อให้เป็นที่แน่ใจได้ว่า นักเรียนได้รับความรู้ไปมากน้อยเพียงใด เพื่อให้ให้นักเรียนมีโอกาสขยายความรู้ให้กว้างขวางออกไป โดยใช้ความพยายามค้นหาความรู้เพิ่มเติมในวิชาที่ตนเรียนนั้น ๆ การติดตามผลอาจทำได้หลายวิธี เช่น (ทัศนีย์ สุภเมธี 2542 : 282)

4.1) สังเกต

4.2) การซักถาม

4.3) การอภิปราย

4.4) การทดสอบ

4.5) การเขียนรายงาน

5.3.2 สื่อการเรียนการสอนภาษาไทย

1) สื่อการสอนประเภทวัสดุ ควรเป็นสื่อการสอนที่หาได้ง่ายในท้องถิ่น หรือประดิษฐ์ขึ้นใช้เองได้ เช่น วัสดุธรรมชาติ

2) สื่อการสอนประเภทอุปกรณ์ เช่น เครื่องบันทึกเสียง เครื่องรับวิทยุ เครื่องบันทึกภาพ

3) สื่อการสอนประเภทวิธีการ เช่น การสาธิต การจำลองสถานการณ์ เกม การแสดงนิทรรศการ เป็นต้น

ในการเรียนการสอนภาษาไทย การใช้สื่อการสอนเป็นสิ่งจำเป็นเพราะว่าเป็นการสร้างแรงจูงใจผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ช่วยในการจดจำ และทำให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว สื่อการสอนมีความหมายครอบคลุมถึง วัสดุ และวิธีการต่าง ๆ เช่น การแสดงละคร การจัดนิทรรศการ การอภิปราย นับเป็นสื่อการเรียนการสอนด้วย หลักเกณฑ์ในการใช้สื่อการเรียนการสอน มีขั้นตอน คือ การเลือก การเตรียม การนำไปใช้ และการติดตามผล

5.3.3

การวัดผลและการประเมินผล

การวัดผลและการประเมินผล เป็นกระบวนการขั้นตอนหนึ่งของการนำหลักสูตรไปใช้ เมื่อมีการเรียนการสอนแล้วย่อมมีการวัดผลและประเมินควบคู่กันไป การ

วัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอนเป็นหน้าที่ที่สำคัญอย่างหนึ่งของครู เพราะจุดมุ่งหมายของการให้การศึกษา นั้น มุ่งจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน ให้เป็นไปตามแนวทางที่พึงประสงค์ ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้แนวทางการวัดผลและการประเมินผลของกลุ่มสาระภาษาไทยไว้ ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2548 : 52 - 54) ได้กล่าวถึง การวัดผลและการประเมินผลการเรียนรู้ด้านภาษาว่า เป็นงานที่ต้องทำความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการพัฒนาทางภาษา ซึ่งในการประเมินผลการเรียนรู้จะต้องคำนึงถึงหลักสามประการ คือ

1. การประเมินผลชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพ จะต้องส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งผู้สอนจะต้องประเมินผลการเรียนรู้ ตั้งแต่ต้นบทเรียนเพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐาน ประเมินผลระหว่างการเรียนการสอน โดยประเมินอย่างสม่ำเสมอตลอดการสอนแต่ละหน่วย เพื่อให้ได้ข้อมูลมาปรับปรุงการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

2. การประเมินจะต้องใช้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย การประเมินผลในชั้นเรียนที่ดีจะต้องได้จากการสังเกตและข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ การวัดเพียงครั้งเดียวจะให้ได้ข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ เนื่องจากเป็นข้อมูลของผู้เรียนเพียงเวลานั้นเท่านั้น

3. การประเมินต้องมีความเที่ยงตรง เชื่อถือได้ และยุติธรรม ความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น เป็นคุณสมบัติสำคัญของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ความเที่ยงตรงของเครื่องมือเป็นผลจากการใช้เครื่องมือวัดที่สามารถวัดสิ่งที่ต้องการวัด หลักการวัดผลประเมินผลสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จะต้องยึดหลักการวัดและประเมินผลที่ถูกต้อง นั่นคือ จะต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าต้องการวัดสิ่งใด ทักษะใด จะวัดและประเมินผลจากส่วนไหน ใช้เครื่องมือชนิดใด และจะสรุปผลหรือประเมินผลการเรียนรู้จากการวัดอย่างไร ในกระบวนการประเมินผล ผู้สอนต้องตั้งเกณฑ์ไว้ล่วงหน้าเพื่อรองรับทั้งการสอนและการประเมินและต้องอธิบายเกณฑ์ที่ต้องการให้ผู้เรียนทราบ แจ้งผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบอย่างสม่ำเสมอ เพื่อผู้เรียนจะได้พัฒนาตนเอง ไปสู่เป้าหมายตามเกณฑ์ หรือใช้เกณฑ์ในการประเมินตนเอง

บุญเลี้ยง ทุมทอง (2545 : 73) ให้ความหมายไว้ว่า การวัดผล (Measurement) หมายถึงกระบวนการให้ได้มาซึ่งจำนวนและตัวเลข เพื่อหาจำนวน ลำดับ อันดับ หรือรายละเอียดของคุณลักษณะ โดยวิธีการและเครื่องมือที่เหมาะสม การประเมินผล

(Evaluation) หมายถึง การนำผลที่ได้จากการวัดมาตัดสินคุณค่า วินิจฉัย และสรุปอย่างมีระบบ ทั้งในด้านการเรียนของนักเรียน และด้านการสอนของครูผู้สอน

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2544 : 17 - 18) กล่าวถึงการประเมินผลการเรียนภาษาไทยแบ่งได้เป็น 4 ลักษณะ ดังนี้

1. ประเมินพื้นฐานการเรียนของผู้เรียนเพื่อผู้สอนจะได้จัดเตรียมแผนการสอนวิชาภาษาไทยให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนต่อไป เครื่องมือที่ใช้วัด ได้แก่ แบบทดสอบ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบสำรวจ แบบสังเกต ผู้สอนจะใช้ทั้งหมดให้เหมาะสม การประเมินในลักษณะนี้จะใช้ก่อนที่ผู้สอนจะเริ่มต้นสอน ผลที่ได้จากการประเมินจะนำมาใช้ในการเตรียมวัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม สื่อ และวิธีการประเมิน โดยเลือกวิธีวัดผลเพื่อความเหมาะสมของแต่ละบทเรียน

2. ประเมินผลระหว่างเรียนเพื่อนำผลมาปรับปรุงการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน เครื่องมือที่ใช้วัดมี แบบทดสอบ แบบสังเกต แบบสอบถาม และแบบวัดเจตคติ ผู้สอนอาจใช้ทั้งหมดหรือเลือกใช้เป็นบางชนิดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

3. ประเมินผลเพื่อวิเคราะห์จุดบกพร่องในการเรียนซึ่งเป็นการประเมินติดตามวัตถุประสงค์ในด้านความรู้และด้านจิตพิสัย ผู้สอนจะเลือกใช้เครื่องมือเฉพาะวัตถุประสงค์บางข้อเพื่อค้นหาจุดบกพร่องในการเรียน แล้วนำผลมาใช้จัดกิจกรรมสอนซ่อมเสริมต่อไป

4. ประเมินผลปลายภาคเป็นการประเมินเพื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากผ่านกระบวนการของการฝึกฝนมาครบระยะตามที่ต้องการ เครื่องมือที่ใช้วัด ได้แก่ แบบทดสอบ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบสำรวจ และแบบประเมินค่า ผลที่ได้จากการประเมินการเรียนที่ผู้เรียนได้รับการฝึกมาตลอดภาค หรือตลอดปีการศึกษา

ในการจัดการเรียนการสอนไม่ว่าวิชาใด การวัดผลการประเมินผลเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญ เพราะการวัดผลจะช่วยให้ทั้งผู้เรียนและผู้สอนได้ทราบว่าการเรียนการสอนนั้นๆ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพียงใด และสามารถนำสิ่งที่ได้จากการประเมินผลนี้มาปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น (ทัศนีย์ สุภเมธี 2542 : 297) โดยการวัดผลการเรียนการสอนภาษาไทย จะต้องมุ่งวัดในสิ่งต่อไปนี้

1. ทักษะ คือ วัดความชำนาญ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

2. ความรู้ ความรู้ที่ต่อวัด คือ ความรู้ในเนื้อหาวิชาที่เรียน ความรู้
ในเชิงการใช้ภาษาไทย

3. เจตคติ ได้แก่ ความนิยมชมชอบในการใช้ภาษา ความภาคภูมิใจ
ในภาษาไทย ความชื่นชมในรสนิยมของถ้อยคำ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552 : 28 - 29) กล่าวถึง
ลักษณะการวัดและประเมินผล 3 ลักษณะ ดังนี้

1. ประเมินผลก่อนเรียน ครูผู้สอนดำเนินการประเมินเพื่อ
ตรวจสอบความรู้ ทักษะ ประสบการณ์เดิมของผู้เรียน นำไปสู่การวางแผนการจัดการเรียนรู้ให้
สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียนรายบุคคล รายกลุ่ม หรือรายห้องเรียน ทั้งนี้การประเมินผล
จำเป็นต้องใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่
หลากหลาย เช่น แบบทดสอบ แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ เป็นต้น

2. ประเมินผลระหว่างเรียน ครูผู้สอนดำเนินการประเมินผล
ระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หรือระหว่างหน่วยการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบพัฒนาการการ
เรียนรู้ของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด นำไปสู่การแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนา
คุณภาพของผู้เรียนตามศักยภาพรายบุคคล รายกลุ่ม หรือรายห้องเรียน ทั้งนี้ การประเมินผล
จำเป็นต้องใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่
หลากหลาย เช่น แบบทดสอบ แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ แบบบันทึกและสรุปความรู้ โดยเน้น
การประเมินตามสภาพจริง อาทิ การประเมินภาคปฏิบัติ การประเมินชิ้นงาน / ภาระงาน และ
แฟ้มสะสมงาน เป็นต้น

3. ประเมินผลหลังเรียน ครูผู้สอนประเมินเพื่อตรวจสอบ
ความสำเร็จของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด เมื่อสิ้นสุดหน่วยการเรียนรู้หรือปลายปี/
รายภาค โดยใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพ อาทิ แบบทดสอบ แบบประเมินภาคปฏิบัติ แบบประเมิน
ชิ้นงาน / ภาระงาน แฟ้มสะสมงานฯ เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการตรวจสอบผลสำเร็จของผู้เรียน
นำผลการประเมินไปวางแผน แก้ไขและพัฒนาไปสู่การวิจัยในชั้นเรียนและการวิจัยทาง
การศึกษา

กล่าวโดยสรุป การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาไทย
สามารถทำได้หลายวิธี ทั้งรูปแบบการสังเกต และการใช้เครื่องมือวัดจุดประสงค์โดยการ
ประเมินมีหลายด้าน ประเมินเพื่อปรับปรุงตัวผู้เรียน ประเมินเพื่อปรับปรุงตัวผู้สอน ประเมิน
เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งนี้ครูควรประเมินให้ครบทุกทักษะ เพราะการวัดผลและการ

ประเมินผลนั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบผลของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน สามารถนำผลที่ได้จากการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งยังให้ประโยชน์แก่บุคคลทุกฝ่าย คือ ให้ประโยชน์ทั้งแก่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และระบบการบริหารหลักสูตร ดังนั้นผลของการประเมิน จะเป็นข้อมูลสะท้อนกลับเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนไปในทางที่ดีต่อไป

การเขียนสะกดคำ

การเขียนเป็นการสื่อสารที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต การเขียนให้ดี จะช่วยให้การสื่อสารสัมฤทธิ์ผลตามที่ต้องการ เพราะการเขียนเป็นการแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความต้องการของผู้เขียน ทั้งยังเป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์

1. ความหมายของการเขียน

การเขียน คือการสื่อสารชนิดหนึ่งของมนุษย์เราที่ต้องอาศัยความพยายามและฝึกฝน แล้วสามารถนำมาบอกบอกต่อกับบุคคลอื่นให้ได้ความรู้ การเขียนจะต้องเขียนเป็นภาษา ซึ่งอาจเขียนเป็นภาษาเดียวหรือหลายภาษาก็ได้ จึงมีนักการศึกษาหลายท่านให้ความหมายไว้ ดังนี้

รศ.ริน ดิษฐบรรจง (2552 : 1) ให้ความหมายของการเขียนว่า การเขียนเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ กล่าวคือ ต้องใช้ทั้งความรู้ ทักษะ กระบวนการประกอบกับการใช้ภาษาอย่าง สละสลวยถ่ายทอดความคิดจากผู้เขียนไปยังผู้อ่าน

ธนู ทดแทนคุณ (2549 : 48) ให้ความหมายของการเขียน คือ การเรียบเรียงความคิดในสิ่งที่จะสื่อสารเป็นตัวหนังสืออย่างมีจุดมุ่งหมาย เพื่อถ่ายทอดความรู้สึก ความนึกคิด ความต้องการ และข้อมูลต่าง ๆ ไปยังผู้อ่าน

ราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 93) ได้ให้ความหมายการเขียน หมายถึง จัดให้เป็นตัวหนังสือ หรือเลข จัดให้เป็นเส้นหรือรูปต่าง ๆ วาด แต่งหนังสือ

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2545 : 45 - 46) ได้กล่าวว่า การเขียนเป็นทักษะที่ต้องใช้เวลานานกว่าทักษะอื่น ๆ เริ่มตั้งแต่การคัดลายมือ การเขียนตัวหนังสือให้ถูกแบบ การสะกดให้ถูกต้อง การถ่ายทอดออกมาเป็นตัวหนังสือให้ผู้อื่นเข้าใจ ตลอดจนการเขียนถ้อยคำสำนวนให้สละสลวย ได้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์

เสนีย์ วิลาวรรณ (2544 : 156) กล่าวว่า การเขียนเป็นการถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึกนึกคิด เรื่องราว ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ ไปสู่ผู้อื่นโดยใช้ตัวอักษรเป็น

เครื่องมือในการถ่ายทอด การเขียนเป็นการสื่อสารที่สำคัญในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และประสบการณ์ เพื่อสื่อไปยังผู้รับได้อย่างกว้างไกล นอกจากนั้นการเขียนยังมีคุณค่าในการบันทึกเป็นข้อมูลหลักฐานให้ศึกษาได้ยาวนาน

กองทัพ เคลือบพนิชกุล (2542 : 13) ได้กล่าวว่า การเขียน คือ ทักษะการใช้ ภาษาย่างหนึ่ง เป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิดตามจินตนาการ ประสบการณ์ต่าง ๆ รวมทั้ง อารมณ์และความรู้สึกกับข่าวสาร เป็นการสื่อสารหรือสื่อความหมายโดยมีตัวหนังสือ ตลอดจนเครื่องหมายต่าง ๆ เป็นสัญลักษณ์แทนถ้อยคำในภาษาพูด เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจตาม ความมุ่งหมายของผู้เขียน การเขียนจึงเป็นทักษะที่มีหลักฐานถาวร

สรุปได้ว่า การเขียน หมายถึง การขีดให้เป็นตัวหนังสือหรือเลขเป็นเส้นหรือรูป ต่าง ๆ เป็นการถ่ายทอดความรู้ที่นึกคิดอย่างมีจุดมุ่งหมายของผู้เขียน การเขียนมีความจำเป็น อย่างยิ่งต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยอาศัยตัวอักษรเป็นสื่อเพื่อถ่ายทอดความรู้ที่นึก คิด เพราะการเขียนเป็นการสื่อสารที่ถาวร เป็นหลักฐานที่อ้างอิงได้

2. ความสำคัญของการเขียน

การเขียนเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ภาษาทุกภาษาและทุกวิชา เป็นการสื่อ ความหมายที่ถูกต้อง และช่วยให้เกิดผลดีต่อผู้เรียน ทำให้เกิดความสนใจในตนเอง สามารถ ติดต่อสื่อสารให้ผู้อื่นได้เข้าใจตรงกัน

รสริน ดิษฐบรรจง (2552 : 2) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียน ดังนี้

1. การเขียนเป็นการให้ความรู้
2. การเขียนเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสาร
3. การเขียนเป็นการพัฒนาความคิด

นภดล จันท์เพ็ญ (2549 : 91) ได้สรุปความสำคัญของการเขียนไว้ ดังนี้

1. การเขียนเป็นการสื่อสารของมนุษย์
2. การเขียนเป็นเครื่องมือถ่ายทอดความรู้และสติปัญญาของมนุษย์
3. การเขียนสามารถสร้างความสามัคคีในมนุษยชาติ
4. การเขียนเป็นเครื่องระบายออกทางอารมณ์ของมนุษย์
5. การเขียนสามารถทำให้มนุษย์ประสบความสำเร็จในชีวิต เช่น การเล่าเรียน

วรรณี โสมประยูร (2544 : 140 - 141) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนโดยสรุปไว้ ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และประสบการณ์ของตนออกเสนอผู้อ่าน
2. เป็นการรวบรวมข้อมูลที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ซึ่งตนเคยมี ประสบการณ์มาก่อน
3. เป็นการระบายอารมณ์อย่างหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องที่คุณเขียนเกิดความรู้สึก ประทับใจจากประสบการณ์ที่ผ่านมา
4. เป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม เช่น ถ่ายทอดจากสมัยหนึ่งไปสู่ อีกสมัยหนึ่ง หรือชาติหนึ่งไปสู่อีกชาติหนึ่ง
5. เป็นเครื่องมือพัฒนาสติปัญญาของบุคคล เนื่องจากการเรียนรู้เกือบทุกอย่าง ต้องอาศัยการเขียนเป็นเครื่องมือสำหรับบันทึกสิ่งที่ได้ฟังหรืออ่าน ได้
6. เป็นการสนองความต้องการของมนุษย์ ตามความประสงค์ที่มนุษย์แต่ละคน บรรณา เช่น เพื่อต้องการทำให้รู้เรื่องราว ทำให้รัก ทำให้โกรธและสร้างหรือทำลายความ สามัคคีของประเทศชาติ
7. เป็นการแสดงออกซึ่งภูมิปัญญาของผู้เขียน ทำให้รู้สึกถึงความสามารถของ ผู้เขียนได้จากวรรณกรรมหรืองานเขียนอื่น ๆ
8. เป็นอาชีพอย่างหนึ่งที่ได้รับการยกย่องว่ามีเกียรติและเพิ่มฐานะทาง เศรษฐกิจให้สูงขึ้นได้
9. เป็นการพัฒนาความสามารถและบุคลิกส่วนบุคคล ให้มีความเชื่อมั่นตนเอง ในการแสดงความรู้สึกและแนวความคิด
10. เป็นการพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ต่อตนเองและสังคม

นภดล จันทรเพ็ญ (2549 : 91) ได้สรุปความสำคัญของการเขียนไว้ ดังนี้

1. การเขียนเป็นการสื่อสารของมนุษย์
 2. การเขียนเป็นเครื่องมือถ่ายทอดความรู้และสติปัญญาของมนุษย์
 3. การเขียนสามารถสร้างความสามัคคีในมนุษยชาติ
 4. การเขียนเป็นเครื่องระบายออกทางอารมณ์ของมนุษย์
 5. การเขียนสามารถทำให้มนุษย์ประสบความสำเร็จในชีวิต เช่น การเล่าเรียน
- ธนู ทดแทนคุณ (2549 : 49) สรุปความสำคัญของการเขียนไว้ ดังนี้
1. เป็นเครื่องมือแสดงออกถึงความรู้ ความคิด และความรู้สึกของมนุษย์

2. เป็นเครื่องมือสำคัญที่แสดงถึงอารยธรรมของมนุษย์ในแต่ละยุคสมัย
3. เป็นเครื่องมือสำหรับสื่อสารของมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพ
4. เป็นเครื่องมือถ่ายทอดวัฒนธรรมที่สำคัญอันเป็นมรดกทางสติปัญญาของมนุษย์
5. เป็นเครื่องมือที่ช่วยสนองต่อความต้องการของมนุษย์
6. เป็นบันทึกที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ สามารถสืบค้นเพื่อการเรียนรู้ของคนรุ่นหลังได้
7. เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพของคนบางอาชีพ เช่น นักข่าว นักประพันธ์ นักวิชาการ เป็นต้น

กองทัพ เคลือบพณิชกุล (2542 : 124 - 125) สรุปความสำคัญของการเขียนไว้ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันในสังคม
2. เป็นเครื่องมือวัดความเจริญทางด้านอารยธรรมทางภาษาของมนุษย์
3. เป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางสติปัญญาของมนุษย์
4. เป็นอาชีพสุจริตที่สำคัญอย่างหนึ่งในปัจจุบัน
5. เป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าของนักเรียน นักศึกษา
6. เป็นเครื่องมือจรรโลงใจแก่สังคมมนุษย์ที่จะทำให้เกิดความเพลิดเพลินแก่คนเราทุกเพศทุกวัย

สรุปได้ว่า การเขียนมีความสำคัญยิ่งในปัจจุบัน เป็นเครื่องมือสื่อสารของมนุษย์ที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดความคิด ประสบการณ์และเก็บมาบันทึกเป็นข้อมูล ข่าวสาร และผลงานเขียนทุกอย่างของตนออกมานำเสนอผู้อ่าน

3. ความมุ่งหมายของการเขียน

การเขียนมีความมุ่งหมายต่าง ๆ หลายประการ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าใจเรื่องที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อสารออกมา ซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวถึงความมุ่งหมายในการเขียนไว้ดังนี้

ธนู ทดแทนคุณ (2549 : 49 - 50) สรุปจุดมุ่งหมายของการสอนเขียนไว้ดังนี้

1. การเขียนเพื่ออธิบายและให้ความรู้ เป็นการเขียนที่มุ่งให้ข้อมูล ความรู้ เพื่อให้ผู้อ่านได้รับข้อมูลอย่างละเอียด
2. การเขียนเพื่อเล่าเรื่อง เป็นการเขียนที่มุ่งให้ข้อมูลแก่ผู้อ่าน เพื่อให้ได้รับอรรถรสในสิ่งที่ผู้เขียนพบหรือประสบมากับตนเอง

3. การเขียนเพื่อแนะนำหรือให้ข้อคิด เป็นการเขียนที่มุ่งให้ข้อแนะนำหรือให้ข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน

4. การเขียนเพื่อโน้มน้าวใจ เป็นการเขียนที่มุ่งชักจูงโน้มน้าวโฆษณา เพื่อให้ผู้อ่านรู้สึกเห็นด้วยหรือคล้อยตามและอาจนำไปสู่การประเมินค่าหรือการตัดสินใจได้

5. การเขียนเพื่อสร้างแนวคิดเชิงจินตนาการ เป็นการเขียนที่มุ่งนำเสนอภาพความคิดที่สร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้อ่านสามารถติดตามไปด้วยและนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงได้

6. การเขียนเพื่อล้อเลียน เสียดสี เป็นการเขียนที่มุ่งให้ความรู้สึกในขณะที่ล้อเลียนเสียดสี หรืออาจประชดประชัน เพื่อความสนุกสนานเป็นหลัก

7. การเขียนเพื่อแจ้งให้ทราบข้อเท็จจริง เป็นการเขียนที่มุ่งให้ข้อมูลที่เป็นจริง นำเสนอรายละเอียด เพื่อการนำไปปฏิบัติจริง บางครั้งอาจอ้างอิงกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ

8. การเขียนเพื่อให้ข้อมูล เป็นการเขียนที่มุ่งให้รายละเอียดหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้เขียนเอง เพื่อสื่อสารให้กับผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ได้รับทราบในประโยชน์ทางธุรกิจ กิจธุระ

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2545 : 54) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการสอนเขียนไว้ดังนี้

1. ฝึกการเขียนคัดลายมือให้อ่านง่าย ชัดเจน สวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย
2. ฝึกการเขียนตัวสะกดให้ถูกต้องตามอักขรวิธีและตามพจนานุกรม
3. ฝึกให้รู้จักลำดับความคิดและสามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นตัวหนังสือให้ผู้อื่นเข้าใจได้
4. ฝึกให้รู้จักเขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายและการเขียนประเภทอื่น ๆ
5. รู้จักสังเกตและเลือกเฟ้นถ้อยคำสำนวนโวหารมาใช้ให้ถูกต้องตามหลัก

ภาษา

6. ส่งเสริมความเจริญทางจินตนาการ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยใช้การเขียนเป็นสื่อในการแสดงออก

กองทัพ เคลือบพนิชกุล (2542 : 125 - 126) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของการเขียนออกเป็น 5 ประการ ดังนี้

1. การเขียนเพื่อเล่าเรื่อง คือ การเขียนเพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ความรู้สึกของผู้เขียน การเขียนเพื่อเล่าเรื่องส่วนใหญ่จะใช้ในการเขียนเล่าเรื่องชีวประวัติ อัตชีวประวัติ การเขียนข่าว สารคดีต่าง ๆ

2. การเขียนเพื่ออภิปราย คือ การเขียนเพื่อบอกวิธีทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อชี้แจงไขคำตอบปัญหาความรู้ หรือความคิดที่เข้าใจยาก เช่น การเขียนอธิบายวิธีวิจัย วิธีประดิษฐ์เครื่องมือ อธิบายคำศัพท์ เป็นต้น ซึ่งจะต้องเขียนลำดับขั้นตอนอย่างแจ่มแจ้ง ใช้ภาษารัดกุมและชัดเจน

3. การเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น คือ การเขียนแสดงความคิดเห็นของผู้เขียนในเรื่องต่าง ๆ เพื่อให้ข้อมูลให้ถูกต้อง อาจจะแสดงความคิดเห็นอย่างเดียวหรืออาจประกอบด้วยคำแนะนำ ข้อคิดข้อเตือนใจ เป็นต้น ซึ่งวิธีเขียนจะต้องใช้ข้อเท็จจริงสมบูรณ์ เหตุผลข้อดี ข้อเสีย อย่างชัดเจน

4. การเขียนเพื่อจูงใจ เป็นการเขียนเชิญชวนให้ผู้อ่านสนใจในสิ่งที่เขียนแนะนำ รวมทั้งการเขียนเพื่อเปลี่ยนความรู้สึก เปลี่ยนใจ หรือเปลี่ยนท่าทีของผู้อ่านให้คล้อยตามที่ผู้เขียนต้องการ เช่น ธรรมะต่าง ๆ คำพังเพย เป็นต้น

5. การเขียนเพื่อสร้างจินตนาการ คือ การเขียนถ่ายทอดความรู้สึกนึกจินตนาการให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกเห็นภาพลักษณะตามผู้เขียน เช่น การเขียนเรื่องสั้น นวนิยาย บทละคร ซึ่งเป็นลักษณะบันเทิงคดีเชิงสร้างสรรค์

วรรณิ โสุมประยูร (2544 : 141) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายหลายอย่าง ดังนี้

1. เพื่อคัดลายมือหรือเขียนให้ถูกต้องตามลักษณะตัวอักษรให้เป็นระเบียบชัดเจนและอ่านเข้าใจง่าย

2. เพื่อเป็นการฝึกฝนทักษะการเขียนให้พัฒนาองอาจมากขึ้นตามควรแก่วัย

3. เพื่อให้มีทักษะการเขียนสะกดคำถูกต้องตามอักขรวิธี เขียนวรรคตอนถูกต้องและเขียนได้รวดเร็ว

4. เพื่อให้รู้จักเลือกภาษาเขียนที่ดี มีคุณภาพเหมาะสมกับบุคคลและโอกาส

5. เพื่อให้สามารถรวบรวมและลำดับความคิดแล้วจดบันทึกสรุปและย่อใจความเรื่องที่อ่านและฟังได้

6. เพื่อถ่ายทอดให้มีจินตนาการความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และความรู้สึกนึกคิดเป็นเรื่องราวให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายอย่างแจ่มแจ้ง

7. เพื่อให้สามารถสังเกต จดจำและเลือกเฟ้นถ้อยคำหรือสำนวนโวหาร ให้ถูกต้องตามหลักภาษาและสื่อความหมายให้ตรงตามที่ต้องการ

8. เพื่อให้เกิดทักษะการเขียนประเภทต่าง ๆ และสามารถนำหลักการเขียนไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

9. เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการเขียนตามที่ตามใจตนเอง สนใจ

10. เพื่อให้เห็นความสำคัญและคุณค่าของการเขียนว่ามีประโยชน์ต่ออาชีพ การ ศึกษาหาความรู้และอื่น ๆ

สรุปได้ว่า ความมุ่งหมายการเขียน คือ เพื่อให้ผู้เขียนได้เขียนให้ถูกต้องตามหลัก พจนานุกรม เป็นการฝึกคัดลายมือให้อ่านง่าย สวยงาม เพื่อให้ข้อมูล ความรู้ แสดงความคิดเห็น เขียนเพื่อความบันเทิง สร้างจินตนาการถ่ายทอดความรู้สึก การเขียนเพื่อให้ข้อมูลให้ถูกต้อง รู้จักใช้ภาษาเขียนที่ดี สามารถเรียบเรียงคำและลำดับความคิดจากเรื่องต่าง ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจได้ ง่ายและได้ประโยชน์ตรงตามจุดมุ่งหมายของผู้เขียน

4. องค์ประกอบของการเขียน

วรรณิ โสภประยูร (2544 : 142 - 143) กล่าวถึงองค์ประกอบของการเขียนไว้ว่าเป็น การสื่อสารที่มีองค์ประกอบที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความคิดของผู้เขียน เป็นจุดกำเนิดให้ เกิดงานเขียนนั้นขึ้น มีองค์ประกอบดังนี้

1. ผู้เขียน (ผู้ส่งสาร) ผู้เขียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความคิดของผู้เขียนเป็นจุดกำเนิดให้เกิดขึ้นงานเขียนนั้นขึ้น
2. ภาษา (สาร) ภาษาไทยมีการจำแนกคำที่เหมือนย่อมไม่เหมาะสม เพราะคำคำ เดียวจะใช้กับบุคคลทุกฐานะ ทุกโอกาสและทุกสถานที่ย่อมไม่ถูกต้องตามหลักภาษาไทย คนที่ เลือกรู้คำได้ดีตามตามสภาพที่ควรจะเป็นนั้นนับว่าใช้คำที่สุภาพ โดยทั่วไปได้จำแนก ภาษาไทยออกเป็น 3 ระดับ คือ ภาษาปาก ภาษากึ่งแบบแผน และภาษาแบบแผน
3. เครื่องหมายวรรคตอน คือ เครื่องหมายต่างๆ ที่ใช้ในการเขียน เพื่อช่วยให้ ผู้อ่าน อ่านสะดวก และเป็นการป้องกันการเข้าใจผิดได้อีกด้วย เครื่องหมายวรรคตอนบางชนิด ยังช่วยสื่ออารมณ์และความรู้สึกได้ดี ซึ่งจะต้องใช้ให้เหมาะกับเนื้อหาและรูปแบบอย่าง ระมัดระวัง
4. รูปแบบการเขียนแต่ละประเภท ย่อมมีรูปแบบต่างกัน ซึ่งแบ่งได้ 2 แบบ ได้แก่

4.1 รูปแบบร้อยแก้ว คือ การใช้ถ้อยคำสามัญรวมทั้งคำราชาศัพท์มาเรียบ เรียงเป็นความเรียงทั่วไป เช่น เรียงความ จดหมาย รายงาน เป็นต้น การเขียนในรูปแบบร้อยแก้ว นี้ ผู้เขียนมีอิสระในการนำถ้อยคำมาเรียบเรียงให้เป็นประโยค เป็นข้อความอยู่ในรูปแบบ (Form) ที่กำหนดหรือตามความนิยม

4.2 รูปแบบร้อยกรอง คือ การนำเอาถ้อยคำภาษาที่ได้เลือกสรรดีแล้ว มาเรียบเรียงให้เข้ารูปแบบตามกฎเกณฑ์ของคำประพันธ์นั้นๆ เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย เป็นต้น การเขียนร้อยกรองนี้ นอกจากผู้เขียนจะต้องมีศิลปะในการใช้ถ้อยคำแล้ว ยังต้องนำคำเหล่านั้นมาเรียบเรียงให้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ของฉันทลักษณ์แต่ละชนิดอีกด้วย

สรุปได้ว่า การเขียนเป็นการสื่อสารชนิดหนึ่งที่ มีองค์ประกอบได้แก่ ผู้เขียน ภาษา เครื่องมือที่ใช้ให้เกิดสารในการเขียน ผู้เขียนจะต้องใช้ภาษาเครื่องหมายวรรคตอนและรูปแบบที่แสดงออกถึงความคิด ความรู้สึกให้ผู้อ่านรับรู้และเข้าใจตามวัตถุประสงค์ของผู้เขียน

5. การเขียนสะกดคำ

ในการสื่อสารด้วยการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะคำในภาษาไทยมีจำนวนมาก แม้จะมีเสียงเหมือนกัน ถ้าความหมายต่างกันก็จะสะกดต่างกัน การสะกดคำมีความสำคัญต่อการสื่อสาร ถ้าสะกดผิดความหมายอาจผิดไป การติดต่อสื่อสารก็ไม่ชัดเจนตามไปด้วย ดังนั้น การสะกดคำจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการติดต่อสื่อสาร นักการศึกษาและนักภาษาศาสตร์ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ ดังนี้

ทองพูน ศิริมนตรี (2549 : 24) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดและตัวการันต์ได้อย่างถูกต้อง

มนัสวาท ไชยคารา (2546 : 28) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ คือ การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของคนเรามาเป็นตัวหนังสือ เพื่อเป็นการสื่อความหมายให้บุคคลอื่นได้เข้าใจ ความรู้สึกนึกคิดของตนเอง และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการดำรงชีวิตได้ด้วย

สกุณา เลิกนอก (2545 : 16) ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำคือ วิธีการจัดลำดับพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ภายในคำนั้น ๆ ให้ถูกต้อง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน รู้หลักเกณฑ์การเขียนและเขียนคำนั้น ๆ ได้ถูกต้อง

ชยาภรณ์ พิณพาทย์ (2542 : 56) กล่าวถึงการเขียนสะกดคำ หมายถึง ความสามารถในการรู้จักใช้กฎเกณฑ์ในการเรียงลำดับตัวอักษรหรือเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ให้เป็นคำอ่านออกเสียงได้ชัดเจน เขียนคำได้ถูกต้อง และสามารถนำคำดังกล่าวไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

จตุรรัตน์ กางกั้น (2551 : 31) กล่าวถึงการสะกดคำคือ การถ่ายทอดภาษาเป็นภาษาเขียน โดยครูผู้สอนให้นักเรียนรู้จักกฎเกณฑ์ในการเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ให้ถูกต้องตามหลักภาษาและถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพุทธศักราช 2525

เพื่อออกเสียงให้ชัดเจน เขียนคำให้ถูกต้อง และมีความหมาย สามารถสื่อสารกันได้ เข้ากับสังคม หรือธรรมชาติของผู้ใช้ภาษาเหล่านั้น

สรุปได้ว่าการเขียนสะกดคำ หมายถึง การใช้ความสามารถในการเรียงลำดับ พยางค์ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง อ่านออกเสียงและสื่อความหมายได้อย่าง ถูกต้อง สามารถนำไปใช้สื่อความหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ถูกต้องและสามารถนำ หลักการต่างๆ ไปใช้ประโยชน์ได้

6. ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

การเขียนแต่ละครั้ง นอกจากจะต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ ความถูกต้องสละสลวย แล้ว ยังต้องคำนึงถึงการเขียนสะกดคำด้วย เพราะการเขียนสะกดคำได้ถูกต้องจะช่วยให้ผู้อ่าน สามารถเข้าใจเนื้อหาแล้วความหมายได้ถูกต้องและรวดเร็ว ดังนั้น การเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง จึงมีความสำคัญในการสื่อความหมาย ซึ่งมีนักการศึกษากล่าวถึงความสำคัญของการเขียน สะกดคำไว้ ดังนี้

ทองพูน ศิริมนตรี (2549 : 25) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำมีความสำคัญที่สุดใน การสื่อความหมายด้วยวิธีการเขียนและเพิ่มพูนทักษะการเขียน การเขียนผิดจะเหมือนกับการ พวดผิด ความหมายของคำก็จะเปลี่ยนไปและประสิทธิภาพของการเขียนจะลดลง ในทางตรงกัน ข้าม การเขียนสะกดคำถูกต้องจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความที่เขียนได้ถูกต้อง และจะทำให้ ผู้เขียนมั่นใจในการเขียนของคนมากขึ้น และในขณะเดียวกันประสิทธิภาพของการเขียนก็ เพิ่มขึ้นมากด้วย

ชนาธิป ผลวาวแวว (2548 : 24) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำมีความสำคัญมาก เพราะเป็นการใช้สัญลักษณ์แทนเสียงพูด เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดเรื่องราวต่าง ๆ ดังนั้น การเขียนสะกดคำจึงมีความสำคัญต่อการเขียนเป็นอย่างมาก เพราะเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการ เขียนอย่างหนึ่ง นักเรียนจะต้องรู้จักการสะกดคำให้ถูกต้องก่อน จึงจะสามารถทำให้ผู้อื่นเข้าใจ ความคิดของตนเองได้

จากแนวคิดความสำคัญของการเขียนสะกดคำ พอสรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำเป็น ทักษะพื้นฐานทางการเขียนที่มีความสำคัญมาก ถ้าผู้เขียนสามารถสะกดคำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ก็จะทำให้การสื่อสารสามารถเข้าใจกันได้ดี แต่หากสะกดผิดจะทำให้การสื่อความหมายไม่ ชัดเจน และส่งผลเสียต่อการสื่อความหมายได้

7. ปัญหาการเขียน

ปัญหาการเขียนของผู้เรียนในปัจจุบันมีข้อผิดพลาดอยู่มากขึ้นอยู่กับความสามารถ การฝึกฝนในการใช้ภาษาของผู้เรียน จึงมีนักการศึกษา ที่มองเห็นความสำคัญของการเขียน สะกดคำ ได้ศึกษาถึงสาเหตุต่างๆ ที่ผู้เรียนสะกดผิด ดังนี้

ดวงใจ ไทยอุบล (2549 : 3) สรุปปัญหาการเขียนจากการสอนวิชาภาษาไทยไว้ ดังนี้

1. การเขียนตัวสะกดการันต์ผิด
2. การวางรูปวรรณยุกต์ผิดที่
3. การผันวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง

วรรณิ โสมประยูร (2544 : 157) ได้สรุปสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดไว้ ดังนี้

1. ผู้เรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับคำผิด โดยเห็นแบบอย่างที่ไม่สะกดผิด
2. ผู้เรียนไม่รู้หลักภาษา เช่น การใช้ ศ ส ษ หลักสะกดการันต์ หลักการผันวรรณยุกต์ หลักมาตราตัวสะกดและอื่น ๆ
3. ผู้เรียนไม่ทราบความหมายเพราะคำไทยมีคำพ้องเสียง ทำให้ความหมายสับสน
4. ผู้เรียนฟังไม่ชัดเพราะคำไทยมีคำควบกล้ำ
5. ผู้เรียนไม่สามารถถ่ายทอดคำตามเสียง คำที่มาจากภาษาอังกฤษ ซึ่งเขียนแตกต่างจากเสียงได้
6. ผู้เรียนใช้คำที่มี ร ล ไม่ถูกต้อง

สรุปได้ว่า การเขียนที่จะประสบผลสำเร็จนั้นจะต้องอาศัยองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น การสะกดคำให้ถูกต้อง การเว้นวรรคตอนถูกต้อง การใช้คำให้ตรงความหมาย การจัดระบบความคิดเพื่อถ่ายทอด ส่วนสาเหตุของการเขียนผิดนี้มีหลายประการ ส่วนใหญ่เกิดจากผู้เรียนเป็นสำคัญที่ขาดการระมัดระวัง ขาดประสบการณ์ภาษา และขาดการฝึกฝนอย่างจริงจัง ทั้งไม่รู้จักความหมาย ไม่ทราบหลักการเขียนที่ถูกต้อง

การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันมีการนำเทคนิคต่างๆ มาผสมผสานเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่และเต็มศักยภาพ โดยมีครูผู้สอนคอยแนะนำ ซึ่งกระบวนการ

จัดการเรียนการสอนก็มีหลากหลายวิธี การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC เป็นวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพและน่าสนใจอีกวิธีหนึ่ง

1. ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกันมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตัว และส่วนรวม เพื่อให้กลุ่มได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งมีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้

การเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ การเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยโดยมีสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน 3 - 6 คน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม นักการศึกษาคนสำคัญที่เผยแพร่แนวคิดของการเรียนรู้รูปแบบนี้ คือ Slavin, Davit Johnson and Roger Johnson (ทิสนา แคมมณี. 2555 ; อ้างถึงใน สุจิตรา ทับมณี 2556 : 45)

Slavin สรุปความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า เป็นการเรียนที่แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยทั่วไปมีสมาชิกกลุ่มละ 4 คน โดยสมาชิกในกลุ่มจะมีความสามารถในการเรียนต่างกัน สมาชิกกลุ่มจะมีความรับผิดชอบสิ่งที่ได้รับการสอน และช่วยเหลือสมาชิกให้เกิดการเรียนรู้ โดยมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีเป้าหมายในการทำงานกลุ่มร่วมกัน (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. 2553 ; อ้างถึงใน สุจิตรา ทับมณี. 2556 : 45)

Johnson and Johnson ได้ให้ความหมายไว้เช่นกันว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ ประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกันทำงานร่วมกันเพื่อเป้าหมายกลุ่ม ผลงานของกลุ่มขึ้นอยู่กับผลงานของสมาชิกแต่ละบุคคลในกลุ่ม และสมาชิกจะได้รับความสำเร็จของการทำงานร่วมกัน (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ 2553 ; อ้างถึงใน สุจิตรา ทับมณี 2556 : 45)

อากรณ ใจเที่ยง (2550 : 121) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหรือแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถต่างกัน ได้ร่วมมือกันทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจและเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตน ทำให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายของงานได้

จันทร์ตา ดันติพงศานุรักษ์ (2543 : 36) ให้ความหมายไว้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยแต่ละคนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ ตลอดจนการเป็น

กำลังใจซึ่งกันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อนกว่า สมาชิกรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองและเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จแต่ละบุคคล หมายถึง ความสำเร็จของกลุ่มด้วย ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวจึงมีลักษณะตรงกันข้ามกับการเรียนที่เน้นการแข่งขันและการเรียนตามลำพัง

บุญครอง ศรีนวล (2543 : 9) กล่าวถึง การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนที่เน้นการเรียนเป็นกลุ่ม เพื่อให้สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มเกิดการเรียนรู้ และตระหนักถึงความสำคัญของตนเองในการช่วยให้กลุ่มประสบความสำเร็จ รวมทั้งการฝึกทักษะทางสังคมให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนด้วย

ทัศนีย์ สุกเมธิ (2542 : 141) การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน เป็นการจัดการศึกษาด้วยการให้ผู้เรียนช่วยกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันให้ทุกคนช่วยเหลือกัน นับเป็นวิธีการที่ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานร่วมกัน เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน (Cooperative Learning) เป็นลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนในกลุ่มตามบทบาทที่นักเรียนแต่ละคนในกลุ่ม

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่าการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนอีกรูปแบบหนึ่งที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้นักเรียนลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มย่อย ๆ เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน และสนับสนุนให้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ส่งเสริมวัตถุประสงค์การเรียนรู้ด้านจิตพิสัยเกี่ยวกับความร่วมมือและความเข้าใจ นอกจากนี้ยังใช้สอนเพื่อวัตถุประสงค์ด้านพุทธิพิสัย และทักษะพิสัยอย่างมีประสิทธิภาพด้วย

2. รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

รูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือมีหลายรูปแบบ ซึ่งแต่ละรูปแบบจะมีวิธีการดำเนินการหลัก ๆ ซึ่งได้แก่ การจัดกลุ่ม การศึกษาเนื้อหาสาระ การทดสอบ การคิดคะแนน และระบบการให้รางวัล แตกต่างกันไปเพื่อสนองวัตถุประสงค์เฉพาะแต่ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใด ต่างก็ใช้หลักการเดียวกันคือหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการและมีวัตถุประสงค์มุ่งตรงไป ในทิศทางเดียวกันคือเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่ศึกษาอย่างมากที่สุด โดยอาศัยการร่วมมือกัน ช่วยเหลือกันและแลกเปลี่ยนความรู้กันระหว่างกลุ่มผู้เรียนด้วยกัน ความแตกต่างของรูปแบบแต่ละรูป จะอยู่ที่เทคนิคในการศึกษาเนื้อหาสาระและวิธีการเสริมแรงและการให้รางวัล เป็นประการสำคัญ ซึ่งมีนักการศึกษากล่าวถึงรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ ดังนี้

ทศนา แคมมณี (2557 : 265) กล่าวถึง ทฤษฎี หลักการ และแนวคิดรูปแบบการเรียนการสอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Instructional Models of Cooperative Learning) เป็นการพัฒนาขึ้นโดยอาศัยหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือของ Johnson and Johnson, 1974 : 213 - 240) ซึ่งได้ชี้ให้เห็นว่า ผู้เรียนควรมีความร่วมมือกันในการเรียนรู้มากกว่าการแข่งขันกัน เพราะการแข่งขันก่อให้เกิดสภาพการณ์ของการแพ้ - ชนะ ต่างจากการร่วมมือกัน ซึ่งก่อให้เกิดสภาพการณ์ของการชนะ - ชนะ อันเป็นสภาพการณ์ที่ดีกว่าทั้งทางด้านจิตใจและสติปัญญา หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการประกอบด้วย 1) การเรียนรู้ต้องอาศัยหลักการพึ่งพากัน (Positive Interdependence) โดยถือว่าทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกันและจะต้องพึ่งพากันเพื่อความสำเร็จร่วมกัน 2) การเรียนรู้ที่ดีต้องอาศัยการหันหน้าเข้าหากัน มีปฏิสัมพันธ์กัน (Face to Face Interaction) เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูล และการเรียนรู้ต่าง ๆ 3) การเรียนรู้ร่วมกันต้องอาศัยทักษะทางสังคม (Social Skills) โดยเฉพาะทักษะในการทำงานร่วมกันและ 4) การเรียนรู้ร่วมกันควรมีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) ที่ใช้ในการทำงาน และ 5) การเรียนรู้ร่วมกันจะต้องมีผลงานหรือหรือผลสัมฤทธิ์ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มที่สามารถตรวจสอบและวัดประเมินผลได้ (Individual Accountability) หากผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้แบบร่วมมือกัน นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางด้านเนื้อหาสาระต่าง ๆ ได้กว้างขึ้นและลึกซึ้งขึ้นแล้ว ยังสามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนทางด้านสังคมและอารมณ์มากขึ้นด้วย รวมทั้งมีโอกาสได้ฝึกฝนพัฒนาทักษะและกระบวนการต่างๆที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตอีกมาก Johnson and Johnson (1987 : 13 – 14) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่ได้รับความนิยมน้อยอย่างกว้างขวาง มีทั้งหมด 8 รูปแบบ ได้แก่

1. รูปแบบแอลที (LT) หรือ Learning Together
2. รูปแบบเอ.ซี. (AC) หรือ Academic Controversy
3. รูปแบบเอส.ที.เอ.ดี (STAD) หรือ Student-Team-Achievement- Division
4. รูปแบบที.จี.ที (TGT) หรือ Team – Games – Tournaments
5. รูปแบบจี.ไอ (GI) หรือ Group Investigation
6. รูปแบบจิ๊กซอว์ (Jigsaw)
7. รูปแบบที.เอ.ไอ (TAI) หรือ Teams-Assisted-Individualization
8. รูปแบบซี.ไอ.อาร์.ซี (CIRC) หรือ Cooperative Integrated Reading and

Composition

ทุกรูปแบบ ให้ผลกระทบในด้านบวกต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ทิศนา แจมมณี กล่าวว่าการเรียนแบบร่วมมือต่างมีกระบวนการเรียนรู้ที่พึ่งพาและเกื้อกูลกัน สมาชิกกลุ่มมีการปรึกษาหารือและปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด สมาชิกทุกคนมีบทบาทหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบและสามารถตรวจสอบได้ สมาชิกกลุ่มต้องใช้ทักษะการทำงานกลุ่มและการสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในการทำงานหรือการเรียนรู้ร่วมกัน รวมทั้งมีการวิเคราะห์กระบวนการทำงานของกลุ่มเพื่อประสิทธิภาพและคุณภาพของการทำงานร่วมกัน ในส่วนที่ต่างกันนั้นมักจะเป็นความแตกต่างในเรื่องของวิธีการจัดกลุ่ม วิธีการในการพึ่งพากัน วิธีการทดสอบ กระบวนการในการวิเคราะห์กลุ่ม บรรยากาศของกลุ่ม โครงสร้างของกลุ่ม บทบาทของผู้เรียน ผู้นำกลุ่มและครู (ทิศนา แจมมณี 2557 : 105 - 106)

3. ความหมายของเทคนิค CIRC

การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่และเต็มศักยภาพนั้น จะต้องมียุทธศาสตร์และวิธีการที่เหมาะสมกับผู้เรียน โดยมีครูคอยแนะนำและให้ความรู้ เทคนิคการเรียนรู้อย่างร่วมมือ CIRC จึงเป็นวิธีการสอนอีกทางเลือกหนึ่งที่มีประสิทธิภาพและนำมาประยุกต์ใช้จนถึงปัจจุบัน

ทิศนา แจมมณี (2557 : 270 - 271) กล่าวถึงรูปแบบ CIRC หรือ Cooperative Integrated Reading and Composition เป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่ใช้ในการสอนอ่านและเขียน โดยเฉพาะ รูปแบบนี้ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมการอ่านแบบ เรียน การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ และการบูรณาการภาษากับการเขียน

เทคนิค CIRC เป็น โปรแกรมที่พัฒนาขึ้น โดย Madden, Slavin and Stevens ในปี 1987 เป็น โปรแกรมที่ใหม่สุดของวิธีสอนแบบร่วมมือกัน ใช้ชื่อว่าวิธีสอนแบบร่วมมือกันแบบผสม ผสานด้านการอ่านและการเขียน โดยเฉพาะ ซึ่งถ้านำไปใช้ให้ถูกต้องตามหลักการแนวทางการประยุกต์ใช้ ก็จะสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ทั้งเด็กเก่ง ปานกลาง อ่อน หลักการสำคัญของการจัดการเรียนรู้ เทคนิค CIRC คือ ครูต้องให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างจริงจัง ทุกคนมีการยอมรับซึ่งกันและกัน และสมาชิกทุกคนมีเป้าหมายเดียวกัน คือความสำเร็จของงาน โดยที่ครูต้องดำเนินการสอน ให้ความรู้และฝึกทักษะการอ่านและการเขียนก่อนให้ฝึกทักษะปฏิบัติการอ่านและการเขียนด้วยการร่วมมือกันเรียนรู้ในการสอนด้วยเทคนิค CIRC ครูจะต้องเลือกบทอ่านที่มีโครงสร้าง หลักเกณฑ์ทางภาษาให้นักเรียนได้รู้และเข้าใจ นำไปสู่การฝึกหัดเขียนตามวัตถุประสงค์ได้ (วัชราน เล่าเรียนดี 2548 : 176)

จันทรา ตันติพิงสานุรักษ์ (2543 : 45) กล่าวถึง CIRC ไว้ว่าเป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ซึ่งออกแบบเพื่อการสอนอ่าน เขียน และใช้ภาษาในระดับประถมศึกษาขึ้นไป เพื่อมุ่งพัฒนาผลการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น หลักการของ CIRC จะคำนึงถึงการสอนกลุ่มเล็กที่มีความสามารถใกล้เคียงกัน และขณะเดียวกันก็ให้ความสำคัญกับงานกลุ่มที่สมาชิกมีความแตกต่างกันในแง่ของความสามารถและลักษณะอื่นๆด้วย ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 ประการ คือ กิจกรรมพื้นฐาน กิจกรรมการสอนจับใจความโดยตรงและกิจกรรมผสมผสานระหว่างการเขียนและการใช้ภาษา ในแต่ละกิจกรรมเหล่านี้ นักเรียนจะเรียนและทำงานในกลุ่มย่อยของตน ในทุกกิจกรรมเริ่มต้นจากครูเสนอบทเรียนต่อทั้งชั้น ฝึกทักษะในกลุ่มย่อยและฝึกทักษะรายบุคคล

ไสว พักขาว (2544 : 159 - 160) กล่าวถึงรูปแบบ CIRC คือ โปรแกรมสำหรับการสอนอ่าน การเขียน และทักษะทางภาษา เป็นโปรแกรมการเรียนแบบร่วมมือที่น่าสนใจ เนื่องจากเป็น โปรแกรมการเรียนการสอนที่นำการเรียนแบบร่วมมือมาใช้ในการอ่านและการเขียนโดยตรง

CIRC - Reading สำหรับการอ่าน นักเรียนจะได้รับการสอนภายในกลุ่ม หลังจากนั้นให้นักเรียนแยกออกเป็นทีมเพื่อทำงานตามกิจกรรมแบบร่วมมือ โดยการจับคู่กันอ่าน การทำนายเรื่องที่อ่าน การสรุปเรื่องให้อีกคนหนึ่งฟัง การเขียนตอบคำถามจากเรื่อง การฝึกสะกดคำศัพท์ การถอดรหัสและฝึกเรื่องคำศัพท์ นักเรียนทำงานร่วมกันในทีมเพื่อให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

CIRC - Writing / Language Arts สำหรับการเขียน วิธีการที่ใช้ขึ้นอยู่กับกระบวนการเขียน ซึ่งใช้รูปแบบทีมเหมือนกับโปรแกรม CIRC - Reading วิธีการนี้นักเรียนจะได้ทำงานร่วมกับเพื่อนเพื่อวางแผน (Plan) ร่างต้นฉบับ (Draft) ทบทวนแก้ไข (Revise) รวบรวมและลำดับเรื่อง (Edit) และพิมพ์หรือแสดงผลงาน (Publish) เรื่องที่แต่งออกมา โดยครูเป็นผู้เสนอเนื้อหาเพียงเล็กน้อยเกี่ยวกับแนวทาง (Style) เนื้อหาและกลวิธีการเขียน

สรุปว่า การเรียนการสอนเทคนิค CIRC เป็นวิธีสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านไปพร้อมกับการเขียน เน้นการเรียนเป็นกลุ่มและคำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งผลให้เกิดบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ดี เพราะสมาชิกภายในกลุ่มช่วยเหลือกันทำงานจนประสบความสำเร็จ ก่อให้เกิดความภาคภูมิใจ

4. องค์ประกอบของเทคนิค CIRC

การเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC มีองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น นักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ ดังนี้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550 : 122) กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบในการให้ผู้เรียนทำงานกลุ่ม ดังข้อต่อไปนี้

1. มีการพึ่งพาอาศัยกัน หมายถึง สมาชิกในกลุ่มมีเป้าหมายร่วมกัน มีส่วนรับความสำเร็จร่วมกัน ใช้วัสดุอุปกรณ์ร่วมกัน มีบทบาทหน้าที่ที่ทุกคนทั่วกัน ทุกคนมีความรู้สึกทำงานจะสำเร็จได้ต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

2. มีปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดในเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง สมาชิกกลุ่มได้ทำกิจกรรมอย่างใกล้ชิด เช่น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น อธิบายความรู้แก่กัน ถามคำถาม ตอบคำถามกันและกัน ด้วยความรู้สึกที่ดีต่อกัน

3. มีการตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน เป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องตรวจสอบว่า สมาชิกทุกคนมีความรับผิดชอบต่องานกลุ่มหรือไม่ มากน้อยเพียงใด เช่น การสุ่มถามสมาชิกในกลุ่ม สังเกตและบันทึกการทำงานกลุ่ม ให้ผู้เรียนอธิบายสิ่งที่ตนเรียนรู้ให้เพื่อนฟัง ทดสอบรายบุคคล เป็นต้น

4. มีการฝึกทักษะการช่วยเหลือกันทำงานและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย ผู้เรียนควรได้ฝึกทักษะที่จะช่วยให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จ เช่น ทักษะการสื่อสาร การยอมรับและช่วยเหลือกัน การวิจารณ์ความคิดเห็น โดยไม่วิจารณ์บุคคล การแก้ปัญหาความขัดแย้ง การให้ความช่วยเหลือ และการเอาใจใส่ต่อทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน การทำความรู้จักและไว้วางใจผู้อื่น เป็นต้น

5. มีการฝึกกระบวนการกลุ่ม สมาชิกต้องรับผิดชอบต่อการทำงานของกลุ่ม ต้องสามารถประเมินการทำงานของกลุ่มได้ว่า ประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด ต้องแก้ไขปัญหาคือใด และอย่างไร เพื่อให้การทำงานกลุ่มมีประสิทธิภาพดีกว่าเดิม เป็นการฝึกกระบวนการกลุ่มอย่างเป็นกระบวนการ

จอห์นสันและจอห์นสัน (1987 : 13 - 14) อ้างถึงใน ไสว พักขาว (2544 : 193 - 194) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไว้ดังนี้

1. ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวก (Positive Interdependence) หมายถึง การที่สมาชิกในกลุ่มทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน มีการทำงานร่วมกันโดยที่สมาชิก

ทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงานนั้น มีการแบ่งปันวัสดุ อุปกรณ์ ข้อมูลต่าง ๆ ในการทำงาน ทุกคนมีบทบาท หน้าที่และประสบความสำเร็จร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มจะมีความรู้สึกว่าตนประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จด้วย สมาชิกทุกคนจะได้รับผลประโยชน์ หรือรางวัลผลงานกลุ่ม โดยเท่าเทียมกัน เช่น ถ้าสมาชิกทุกคนช่วยกัน ทำให้กลุ่มได้คะแนน 90% แล้ว สมาชิกแต่ละคนจะได้คะแนนพิเศษเพิ่มอีก 5 คะแนน เป็นรางวัล เป็นต้น

2. การมีปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน (Face To Face Pronotive Interaction) เป็นการติดต่อสัมพันธ์กัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การอธิบายความรู้ให้แก่เพื่อนในกลุ่มฟัง เป็นลักษณะสำคัญของการติดต่อปฏิสัมพันธ์โดยตรงของการเรียนแบบร่วมมือ ดังนั้น จึงควรมีการแลกเปลี่ยน ให้ข้อมูลย้อนกลับ เปิดโอกาสให้สมาชิกเสนอแนวความคิดใหม่ ๆ เพื่อเลือกในสิ่งที่เหมาะสมที่สุด

3. ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล เป็นความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละบุคคล โดยมีการช่วยเหลือส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายกลุ่ม โดยที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความมั่นใจ และพร้อมที่จะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล

4. การใช้ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence and Small Group Skills) ทักษะระหว่างบุคคล และทักษะการทำงานกลุ่มย่อย นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนทักษะเหล่านี้เสียก่อน เพราะเป็นทักษะสำคัญที่จะช่วยให้การทำงานกลุ่มประสบความสำเร็จ นักเรียนควรได้รับการฝึกทักษะในการสื่อสาร การเป็นผู้นำ การไว้วางใจผู้อื่น การตัดสินใจ การแก้ปัญหา ครูควรจัดสถานการณ์ที่จะส่งเสริมให้นักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Process) เป็นกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอนหรือวิธีการที่จะช่วยให้การดำเนินงานกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นั่นคือ สมาชิกทุกคนต้องทำความเข้าใจในเป้าหมายการทำงาน วางแผนปฏิบัติงานร่วมกัน ดำเนินงานตามแผน ตลอดจนประเมินผลและปรับปรุงงาน

จันทร่า ดันติพงสานุรักษ์ (2543 : 45) กล่าวถึงองค์ประกอบหรือลักษณะสำคัญของ CIRC ไว้ดังนี้

1. กลุ่มการอ่าน นักเรียนจะถูกแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อยตามระดับความสามารถในการอ่านประมาณ 2 - 3 กลุ่ม

2. กลุ่มย่อย ในแต่ละกลุ่มการอ่าน นักเรียนจะจับคู่กัน จากนั้นแต่ละคู่จะถูกกำหนดให้เข้ากลุ่มย่อย กล่าวคือ สมาชิกในกลุ่มย่อยจะประกอบด้วยสมาชิกจากกลุ่มการอ่านกลุ่มละ 2 คน (ถ้ากลุ่มการอ่านมี 3 กลุ่ม กลุ่มย่อยจะมีสมาชิก 6 คน) กิจกรรมส่วนใหญ่ที่ทำในกลุ่มย่อย มักจะถูกกำหนดเป็นคู่ ๆ ในขณะที่เดียวกันจะมี 1 คู่ที่กำลังเรียนการอ่านจากครู ส่วนมากนักเรียนจะเรียนในกลุ่มย่อยกับคู่ของตนในขณะที่ครูสอนในกลุ่มการอ่านหรืออาจกำลังให้คำแนะนำแก่นักเรียนคนอื่นเป็นรายบุคคล คะแนนของทีมจะกำหนดจากคะแนนทดสอบย่อย ทุกครั้งคะแนนจากงานเขียนซึ่งเป็นผลงานของกลุ่มและคะแนนจากรายงาน การอ่านหนังสือ คะแนนเหล่านี้จะนำมาคิดคำนวณเป็นคะแนนของทีม ทีมที่ได้คะแนน 95% ในทุกกิจกรรมที่กำหนดให้จะถูกพิจารณาว่าเป็นทีม “ยอดเยี่ยม” 90% เป็นทีม “เก่งมาก” 85% เป็นทีม “เก่ง” และจะได้รับรางวัล ตามที่กำหนดไว้ก่อนเรียน

3. กิจกรรมพื้นฐาน ครูสอนนักเรียนในกลุ่มการอ่านแต่ละกลุ่ม โดยกำหนดเรื่องหรือหนังสือให้อ่านและอภิปราย ตามความสามารถทางการอ่านของนักเรียนแต่ละกลุ่ม กิจกรรมดังกล่าวนี้ จะกระทำทุกวัน วันละประมาณ 20 นาที ในการสอนครูจะกำหนดวัตถุประสงค์ของการอ่านคำแนะนำคำศัพท์ใหม่ ทบทวนคำศัพท์เดิม อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน การจัดกิจกรรมแต่ละขั้นตอนกระทำดังนี้ การแนะนำคำศัพท์ใหม่จะจัดกิจกรรมโดยการใช้ความหมายของคำโดยนักเรียนแต่ละคนอ่านออกเสียงคำศัพท์หลาย ๆ ครั้งจนคล่อง การอภิปรายเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านเน้นทักษะการทำนายหรือคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้า รวมทั้งการระบุปัญหาในเรื่อง หลังจากนั้นนักเรียนแต่ละคนจะได้รับชุดเอกสารประกอบ ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักเรียนต้องทำในกลุ่มย่อยของตนตามลำพัง ดังนี้

3.1 กิจกรรมการอ่านกับเพื่อนคู่ทีม (Partner Reading) นักเรียนจะอ่านเรื่องที่กำหนดไว้ในใจ หลังจากนั้นจะผลัดเปลี่ยนกันอ่านออกเสียงกับเพื่อนคู่ทีม ย่อหน้าต่อย่อหน้า คนที่ฟังจะต้องแก้ไขเมื่อเพื่อนอ่านผิดพลาด ครูคอยตรวจสอบการกระทำของนักเรียนโดยเดินไปมา รอบ ๆ และฟังการอ่านของนักเรียน

3.2 กิจกรรมการแก้ไขากรณ์ในเรื่องที่อ่านและการเขียนเรื่องสัมพันธ์กัน นักเรียนจะต้องตอบคำถามที่ไว้ในชุดประกอบการสอนที่ถามเกี่ยวกับไวยากรณ์ที่ปรากฏในเรื่องที่อ่าน เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องได้ครั้งหนึ่งนักเรียนจะถูกสั่งให้หยุดแล้วให้ระบุลักษณะของตัวละครในเรื่อง สถานที่ และสภาพแวดล้อมและปัญหาที่เกิดขึ้นในเรื่อง รวมทั้งให้ทำนายว่าปัญหาจะถูกแก้อย่างไร ในตอนสุดท้ายจะเป็นคำถามเกี่ยวกับเรื่องทั้งหมด และให้นักเรียนเขียน

เรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทีอ่านประมาณ 2 - 3 ย่อหน้า เช่น อาจจะให้นักเรียนเขียนเรื่องคล้ายกัน แต่ให้ตอนจบแตกต่างกันออกไป เป็นต้น

3.3 กิจกรรมการอ่านออกเสียงคำศัพท์ คำศัพท์ใหม่หรือคำศัพท์ที่ยากในเรื่องจะถูกกำหนดไว้ นักเรียนจะต้องอ่านออกเสียงคำศัพท์เหล่านี้ให้ถูกต้องและรวดเร็ว โดยให้นักเรียนเก่งอ่านออกเสียงกับเพื่อน โดยผลัดกันอ่านออกเสียงจนกระทั่งอ่านได้คล่องแคล่วรวดเร็วและถูกต้อง

3.4 กิจกรรมความเข้าใจความหมายของคำศัพท์จากคำศัพท์ใหม่ทั้งหมดในเรื่องที่อ่าน นักเรียนจะต้องหาความหมายจากพจนานุกรมและแต่งประโยค โดยใช้คำศัพท์ดังกล่าว

3.5 กิจกรรมเล่าเรื่อง หลังจากการอ่านเรื่องในกลุ่มการอ่านของตนแล้ว ในกลุ่มย่อยนักเรียนจะต้องกลับมาเล่าเรื่องย่อที่ตนได้อ่านให้กับเพื่อนคู่ทีมของตนฟัง

3.6 กิจกรรมการสะกดคำ ในกลุ่มย่อยนักเรียนจะทดสอบเพื่อนคู่ทีมของตน เกี่ยวกับการสะกดคำ โดยให้เขียนรายชื่อคำศัพท์ที่สะกดไม่ได้ไว้ทดสอบ จนกระทั่งไม่มีรายชื่อคำที่สะกดไม่ได้เลย

4. การตรวจสอบของเพื่อนคู่ทีม (Partner Checking) หลังจากที่นักเรียนทำกิจกรรมต่างๆ ที่กำหนดไว้ในเอกสารประกอบแล้ว นักเรียนจะต้องให้เพื่อนคู่ทีมเซ็นชื่อกำกับไว้ในแต่ละกิจกรรม เพื่อแสดงว่าตนเองได้ทำกิจกรรมดังกล่าวครบถ้วนและบรรลุตามเกณฑ์หรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้แล้วในแต่ละวัน จำนวนกิจกรรมที่นักเรียนทำเสร็จครบถ้วนจะถูกรับไว้ แต่อย่างไรก็ตามนักเรียนสามารถทำกิจกรรมตามความสามารถของตนเอง อาจจะทำกิจกรรมเสร็จก่อนกำหนดไว้ โดยใช้เวลาที่เหลืออ่านหนังสือตามความสนใจ

5. การทดสอบย่อย (Test) หลังจากเรียนไปได้ 3 คาบ นักเรียนจะต้องทำการทดสอบย่อยเกี่ยวกับเรื่องทีอ่าน โดยให้สร้างประโยคด้วยคำศัพท์ที่กำหนดให้และอ่านออกเสียงคำศัพท์ดังกล่าว เพื่อนในกลุ่มไม่อนุญาตให้ช่วยเหลือกัน คะแนนของการประเมินจากการเขียนเรื่องที่สัมพันธ์กันจะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อคะแนนของทีมในแต่ละสัปดาห์

6. การสอนอ่านจับใจความโดยตรง ในแต่ละสัปดาห์ครูจะใช้เวลาหนึ่งวัน สอนอ่านจับใจความโดยตรงแก่นักเรียน โดยมุ่งพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียน เช่น บอกใจความสำคัญของเรื่องทีอ่าน ความเข้าใจสัมพันธ์เชิงเหตุผลของเรื่องทีอ่าน การสรุปอ้างอิงหลังจากสอนแต่ละบท การอ่านจับใจความจากเอกสารประกอบหรือการเล่นเกมนเป็น

กลุ่มย่อยในชุดคำถามแรก หลังจากนั้นให้แต่ละคู่ตอบคำถามนั้นและอภิปรายในปัญหาของชุดที่ 2

7. การผสมผสานระหว่างการใช้ภาษาและการเรียน ในช่วงโครงการใช้ภาษา นักเรียนจะทำงานในกลุ่มย่อย โดยใช้ทักษะในการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือเพื่อนำไปสู่กิจกรรมการเขียน เช่น นักเรียนจะเรียนคำขยายในบทเรียนแบบบรรยาย หรือเรียนการใช้เครื่องหมายวรรคตอนในการเขียน เรื่องในรูปแบบการสนทนาโต้ตอบกัน กิจกรรมการเขียนจะเป็นการพัฒนากระบวนการเขียนจากการวางกรอบแนวความคิด การวางโครงเรื่อง การปรับปรุงแก้ไขใหม่ การตรวจทาน แต่ละชั้นนักเรียนจะปรึกษาเพื่อนร่วมทีมในการปรับปรุงแก้ไข จากนั้นจัดพิมพ์ผลงานในรูปแบบของกลุ่มย่อย

8. รายงานการอ่านหนังสือตามความสนใจ นักเรียนถูกกำหนดให้อ่านหนังสือจากรายชื่อหนังสือกำหนดให้อย่างน้อยวันละ 20 นาทีที่บ้าน ทุกครั้งผู้ปกครองจะต้องลงลายมือชื่อกำกับในแบบฟอร์มที่กำหนดไว้เพื่อเป็นหลักฐานว่านักเรียนได้ปฏิบัติตามจริง

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการเรียนรู้ ต่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ในอันที่จะช่วยให้การเรียนแบบร่วมมือดำเนินไปด้วยดี และบรรลุตามเป้าหมายที่กลุ่มกำหนด โดยเฉพาะทักษะทางสังคม ทักษะการทำงานกลุ่มย่อย และกระบวนการกลุ่มซึ่งจำเป็นที่จะต้องได้รับการฝึกฝน ทั้งนี้เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเกิดความรู้ ความเข้าใจและสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างเต็มที่

5. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

การเรียนด้วยวิธี CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) เป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ชนิดใหม่ เป็นการเรียนรู้แบบทีม มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะความรู้ ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านให้คำนิยาม ดังนี้

Slavin (1995 : 104 - 110) อ้างถึงในทิสนา เขมมณี (2557 : 270 - 271) กล่าวถึงกระบวนการของรูปแบบ CIRC หรือ “Cooperative Integrated Reading and Composition” เป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่ใช้ในการสอนอ่านและเขียน โดยเฉพาะ รูปแบบนี้ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรมคือ กิจกรรมการอ่านแบบเรียน การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ และบูรณาการภาษากับการเรียน โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนตามระดับความสามารถในการอ่าน นักเรียนในแต่ละกลุ่มจับคู่ 2 คน หรือ 3 คน ทำกิจกรรมการอ่านแบบเรียนร่วมกัน

2. ครูจัดทีมใหม่โดยให้แต่ละทีมมีนักเรียนต่างระดับความสามารถอย่างน้อย 2 ระดับ ทีมทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น เขียนรายงาน แต่งความ ทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบ ต่างๆ และมีการให้คะแนนผลงานของแต่ละทีม ทีมใดได้คะแนน 90 % ขึ้นไป จะได้รับประกาศนียบัตรเป็น “ซูเปอร์ทีม” หากได้รับคะแนนตั้งแต่ 80 - 89% ก็ได้รับรางวัลรองลงมา

3. ครูพบกลุ่มการอ่านประมาณวันละ 20 นาที แจงวัตถุประสงค์ในการอ่าน แนะนำคำศัพท์ใหม่ ๆ ทบทวนคำศัพท์เก่า ต่อจากนั้นครูจะกำหนดและแนะนำเรื่องที่อ่านแล้ว ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ครูจัดเตรียมไว้ให้ เช่น อ่านเรื่องในใจแล้วจับคู่อ่านออกเสียง ให้เพื่อนฟัง และช่วยกันแก้จุดบกพร่องหรือครูอาจจะให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม วิเคราะห์ ตัวละคร วิเคราะห์ปัญหาหรือทำนายว่าเรื่องจะเป็นอย่างไรต่อไป เป็นต้น

4. หลังจากกิจกรรมการอ่าน ครูนำการอภิปรายเรื่องที่อ่าน โดยครูจะเน้นการ ฝึกทักษะต่าง ๆ ในการอ่าน เช่น การจับประเด็นปัญหา การทำนาย เป็นต้น

5. นักเรียนรับการทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ นักเรียนจะได้รับคะแนน เป็นรายบุคคลและทีม

6. นักเรียนจะได้รับการสอนและฝึกทักษะการอ่านสัปดาห์ละ 1 วัน เช่น ทักษะการจับใจความ ทักษะการอ้างอิง ทักษะการใช้เหตุผล

7. นักเรียนจะได้รับชุดการเรียนรู้การสอนเขียน ซึ่งผู้เรียนสามารถเลือกหัวข้อ การเขียนได้ตามความสนใจ นักเรียนจะช่วยกันวางแผนเขียนเรื่อง และช่วยกันตรวจสอบ ความถูกต้อง และในที่สุดตีพิมพ์ผลงานออกมา

8. นักเรียนจะได้รับการบ้านให้เลือกอ่านและหนังสือที่สนใจ และเขียน รายงานเรื่องที่อ่านเป็นรายบุคคล โดยให้ผู้ปกครองช่วยตรวจสอบพฤติกรรมการอ่านของ นักเรียนที่บ้าน โดยมีแบบฟอร์มให้

วัชรรา เล่าเรียนดี (2548 : 180) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้เทคนิค CIRC ดังนี้

1. ครูนำเสนอความรู้เกี่ยวกับการอ่าน วิธีการอ่าน ความสำคัญของการอ่าน เพื่อความเข้าใจพอสังเขป อธิบายความสำคัญของการเขียน วิธีเขียนแบบต่าง ๆ ความเกี่ยวข้อง สัมพันธ์กันระหว่างการอ่านและการเขียน

2. ครูดำเนินการสอนยกตัวอย่างบทอ่าน ครูและนักเรียนร่วมกันอ่านบทอ่าน ทำความเข้าใจ ถามตอบ ชี้ให้เห็นประเด็นสำคัญ โครงสร้างของข้อความ ประโยคต่าง ๆ ความ เชื่อมโยงของข้อความหรือประโยคในบทอ่าน ใช้กิจกรรมการอ่าน โดยชี้ให้เห็นถึงลักษณะ

วิธีการเขียน การฝึกหัดเขียน ควรเริ่มจากการเขียนตอบแบบง่าย ๆ การสร้างประโยคจาก คำศัพท์ หรือคำเชื่อม คำขยาย

3. ครูตรวจความรู้ความเข้าใจทั้งเนื้อหาและวิธีการเขียน สาระสำคัญ ประเด็นหลัก ประเด็นรอง ลักษณะของเนื้อเรื่อง โครงสร้างประโยคที่ใช้ ความสัมพันธ์ระหว่าง ข้อความหรือประโยคเนื้อเรื่อง รวมทั้งฝึกการคาดคะเนจุดจบของเรื่อง บทสรุป ความเป็นไปได้ หรือจินตนาการสร้างสรรค์ความคิด

4. จัดกลุ่มเรียน โดยลดความสามารถ แจกใบความรู้ ใบกิจกรรมให้ 2 - 3 ต่อ 1 ชุด เพื่อจะได้ร่วมมือกันเรียน ให้ร่วมกันเรียนรู้ ปฏิบัติกิจกรรมตามข้อตกลงที่ได้ตกลงกันไว้ล่วงหน้าก่อนดำเนินกิจกรรม

5. สมาชิกทุกคนในกลุ่มร่วมกันเรียนและอ่านใบความรู้ ฝึกกิจกรรมตามใบงานที่ครูเตรียมไว้ให้ โดยครูคอยติดตามดูแล ถามตอบ การฝึกปฏิบัติของนักเรียนอย่างทั่วถึงทุกกลุ่ม

6. ฝึกการเขียน ควรให้สมาชิกได้ตรวจสอบผลงานเพื่อน ช่วยกันแก้ไข ปรับปรุงงานซึ่งกันและกันให้ถูกต้อง ในการฝึกจากบทอ่านควรสอดคล้องกับรูปแบบของบทอ่านในตอนเริ่มแรกแล้วค่อยพัฒนาเป็นการเขียนในลักษณะอื่นที่ซับซ้อนและใช้ความคิดมากขึ้น ที่สำคัญนักเรียนควรได้มองเห็น โครงสร้างของประโยคหรือข้อความที่สำคัญก่อน นั่นคือ การฝึกเขียนควรเริ่มเขียนตามรูปแบบที่ถูกต้องก่อน ฝึกเขียนจากการชี้แนะแนวทางจนชำร่วยก่อนจะใช้กิจกรรมฝึกพัฒนางานเขียนที่หลากหลาย ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

7. การตรวจความรู้ความเข้าใจ และผลการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียน ครูควรออกแบบทดสอบให้นักเรียนได้ผ่านการเรียนรู้ และฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่มมาแล้ว รู้เกณฑ์การให้คะแนน สามารถตรวจให้คะแนนตนเอง คำนวณคะแนนของกลุ่มตนเองได้ตามหลักการคำนวณกลุ่ม และคะแนนพัฒนาของวิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ การสอนโดยใช้เทคนิคบูรณาการการอ่านและการเขียน สำหรับการสอนภาษาอังกฤษหรือภาษาไทยในการศึกษาของประเทศไทย ควรพิจารณาถึงภูมิหลัง ความรู้ ประสบการณ์ของนักเรียนแต่ละระดับชั้น แต่ละแห่งเป็นสำคัญ ซึ่งครูผู้สอนสามารถปรับประยุกต์เทคนิควิธีดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม เพียงแต่ให้รู้และเข้าใจเทคนิควิธีดังกล่าวอย่างชัดเจน เข้าใจมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละวิชาที่จะใช้สอน

Johnson and Johnson (1987 : อ้างถึงใน ศิจิตราภรณ์ ศิลปะ (2547 : 20 - 21) ได้สรุปขั้นตอนการสอนแบบ CIRC เป็น 2 ขั้นตอน คือ การเตรียมการสอน (Preparation) และกิจกรรมการเรียนรู้การสอน (Learning and Teaching Activities) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. การเตรียมการสอน สิ่งที่ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงในขั้นเตรียมการสอนแบบ CIRC มีอยู่ 4 ประการ คือ

1.1 การเตรียมเนื้อหา เนื้อหาที่สอนเป็นแบบโครงสร้างข้อเขียน (Story Grammar) ที่จัดเป็นชุด ๆ ตามระดับความสามารถของผู้เรียน ดังเช่น ข้อเขียนที่มหาวิทยาลัยจอห์น ฮอปกินส์ เป็นผู้สร้างขึ้นเองหรือครูสอนสามารถที่จะเลือกเนื้อหาที่ใช้สอนประเภทเดียวกัน เช่น เรื่องที่เป็นตอนเดียวจบหรือมากกว่าหนึ่งตอน ซึ่งจะอธิบายถึงฉาก ตัวละคร สถานที่ เวลา ที่มีเหตุการณ์ดำเนินไป อธิบายเป้าหมายของตัวละคร การกระทำและผลจากการกระทำเป็นอย่างไรบ้าง และเรื่องจบลงแบบใด หรืออาจใช้เรื่องที่ไม่สมบูรณ์ แล้วให้นักเรียนคาดการณ์ว่าส่วนที่ไม่สมบูรณ์นั้นควรเป็นอย่างไร เช่น นักเรียนอ่านเรื่องที่ไม่มีตอนจบแล้ว คาดว่าเหตุการณ์ควรจะจบลงอย่างไร เป็นต้น

1.2 การจัดนักเรียนเข้ากลุ่ม (Assigning Student to Teams) ครูเป็นผู้จัดกลุ่มนักเรียนเข้าเป็นกลุ่มอ่าน (Reading Groups) ก่อน กลุ่มละ 2 คน ครูควรเป็นผู้จัดการแบ่งกลุ่มเอง เพื่อจัดปัญหานักเรียนที่ชอบพอและสนิทสนมกันมารวมกลุ่มกัน ครูต้องคอยกระตุ้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนเป็นกลุ่มความร่วมมือของสมาชิกในกลุ่มทุกคน ไม่เฉพาะแต่คู่ของตนเองเท่านั้น ครูอาจจัดกลุ่มใหม่เมื่อเรียนครบ 4 - 6 สัปดาห์

1.3 การจัดทำใบคะแนนของทีม (Team Score Sheet) เป็นแบบบันทึกคะแนนรายบุคคลของนักเรียน แต่ละทีมประกอบด้วยรายชื่อสมาชิกในทีมและตารางคะแนนทดสอบเมื่อจบแต่ละบทเรียน เช่น การสอบสะกดคำ อ่านออกเสียง หาความหมายของคำ แต่งประโยค เขียนเรื่อง เป็นต้น ครูจะอธิบายการได้มาซึ่งคะแนนแต่ละอย่าง ทีมที่ทำคะแนนได้ถึง 90 คะแนนขึ้นไป จะได้รับเกียรติบัตร “Super Team” และทีมที่ได้คะแนน 80 - 89 จะได้รับเกียรติบัตร “Great Team” และทีมที่ได้คะแนน 70 - 79 จะได้รับเกียรติบัตร “Good Team” ครูควรอธิบายหลักเกณฑ์การให้คะแนน นักเรียนเป็นผู้กรอกรายชื่อสมาชิกทีมเอง

2. กิจกรรมการเรียนรู้ การสอนแบบ CIRC ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นระบบครบวงจร โดยเริ่มจาก

2.1 ชื่อนำเสนอบทเรียน (Teacher Presentation) ครูเป็นผู้นำเสนอบทเรียนโดยการทบทวนศัพท์เก่า สอนศัพท์ใหม่ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะให้นักเรียนอ่านออก

เสียงคำศัพท์ที่ได้ถูกต้อง ให้นักเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ยาก โดยการอธิบายและให้คำจำกัดความ เพื่อที่จะให้นักเรียนสามารถนำศัพท์ไปสร้างประโยคได้อย่างมีความหมาย และถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ หลังจากที่ครูสอนคำศัพท์แล้ว ครูก็แนะนำเรื่องที่จะให้นักเรียนอ่านให้นักเรียนเดาหรือคาดการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่ครูสอนเป็นเรื่องอะไร โดยเดาจากคำศัพท์ที่ครูสอน เพื่อเป็นการโยงประสบการณ์เดิมเข้ากับเรื่องที่จะเรียน

2.2 ชั้นฝึกทำงานเป็นทีม (Team Practice) กิจกรรมที่นักเรียนฝึกทำงานเป็นทีม จะทำเมื่อครูนำเสนอบทเรียนเรียบร้อยแล้ว ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

2.2.1 ฝึกโดยมีครูควบคุมอยู่ (Controlled Practice) หลังจากทีครูทบทวนศัพท์เก่าแนะนำศัพท์ใหม่ และแนะนำเรื่องที่จะอ่านแล้ว นักเรียนได้ทำกิจกรรมดังต่อไปนี้

1) อ่านออกเสียงคำศัพท์ (Words out Loud) นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์จากรายการศัพท์ (Words Mastery List) ที่ครูให้กับคู่ของตนเปลี่ยนกันอ่านและช่วยกันแก้ไขเมื่ออ่านผิดจนกระทั่งอ่านได้ราบรื่นและถูกต้อง กิจกรรมในขั้นนี้จะช่วยให้นักเรียนรู้ความหมายของคำโดยอัตโนมัติและไม่เป็นอุปสรรคในการทำความเข้าใจในเรื่องที่ครูจะให้อ่าน

2) ฝึกหาความหมายของคำ (Words Meaning Practice) นักเรียนจะใช้คำศัพท์จากรายการศัพท์ (Words Mastery List) ในการฝึกหาความหมายของคำจากพจนานุกรมแล้วเขียนความหมายของคำศัพท์เป็นคำพูดตนเอง และสร้างประโยคจากคำที่ครูให้

3) สะกดคำ (Spelling) นักเรียนฝึกสะกดคำศัพท์กับคู่ของตนหรือกับเพื่อนในทีมโดยมีคนบอกคนหนึ่ง ให้สมาชิกในกลุ่มเขียนแล้วเปลี่ยนกันตรวจจนกว่าจะสะกดคำได้ถูกต้องทุกคำ

4) อ่านในใจ (Silent Reading) หลังจากทราบความหมายของคำและสะกดคำได้แล้ว นักเรียนอ่านเรื่องที่ครูกำหนดให้ในใจก่อน เพื่อรวบรวมและทำความเข้าใจเรื่องก่อนที่จะฝึกออกเสียงในขั้นต่อไปกับเพื่อน

5) การอ่านออกเสียง (Reading Aloud) นักเรียนเปลี่ยนกันอ่านคนละย่อหน้ากับคู่ของตน หรือกับเพื่อนร่วมทีม เมื่อใครอ่านออกเสียงไม่ถูกต้องก็ช่วยกันแก้ไข ส่วนครูผู้สอนต้องคอยเดินดูนักเรียนทีละกลุ่ม เป็นการสังเกตความถูกต้องในการอ่านของนักเรียนและคอยช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหา

6) การค้นหาคำตอบจากการอ่านเอง (Treasure Hunt) นักเรียนในแต่ละทีมช่วยกันตอบคำถามแต่ละตอนของเรื่องที่ครูให้อ่าน ปรีกษาและอภิปรายหาคำตอบที่ถูกต้องก่อนที่นักเรียนแต่ละคนจะเขียนคำตอบของตนเองส่งครู

7) การเล่าเรื่อง (Story Retelling) นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องตามลำดับเหตุการณ์เป็นคำพูดของตนเอง โดยครูให้คำแนะนำแนวทางในการเล่าเรื่อง

8) การเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Story Related Writing) นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญ ลำดับเหตุการณ์ เล่าเรื่องสอดแทรกความรู้ตื้นที่นึกคิด และความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านตามแนวคิดของตนเอง

หลังจากที่นักเรียนทำกิจกรรมทุกข้อครบแล้ว นักเรียนจะบันทึกผลการทำงานลงในแบบฟอร์มการทำงานที่ได้รับมอบหมาย

2.2.2 ขั้นตอนการฝึกแบบอิสระ (Free Practice) หลังจากที่นักเรียนได้ทำงานเป็นกลุ่มโดยมีครูคอยควบคุมช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดแล้ว นักเรียนยังจะได้ฝึกทำงานเองโดยลำพัง โดยการช่วยตรวจทานแก้ไขความถูกต้องในการทำงานของผู้ร่วมทีม (Peer Preassessment) ก่อนที่จะส่งครู นอกจากนี้ยังสามารถฝึกอ่านเรื่องที่ตนสนใจได้ตามความต้องการของห้องเรียน

2.2.3 ขั้นการนำไปใช้ (Production) หลังจากที่นักเรียน เรียนจบแต่ละบทแล้ว ครูผู้สอนจะทดสอบนักเรียนเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านเรื่อง การสร้างประโยคจากคำศัพท์ที่ให้และอ่านออกเสียงคำศัพท์ซึ่งใช้เวลาประมาณ 15 - 20 นาทีโดยทดสอบเป็นรายบุคคลไม่อนุญาตให้ช่วยเหลือกัน ครูผู้สอนจะต้องให้นักเรียนแยกโต๊ะจากกลุ่ม คะแนนของกลุ่มขึ้นอยู่กับความสามารถของสมาชิกในทีมทุกคน เมื่อนักเรียนทำการทดสอบเสร็จ ครูผู้สอนควรตรวจสอบและบอกคะแนนของแต่ละทีมให้กับทุกคนทราบ หากเป็นไปได้ควรบอกให้นักเรียนทราบในคาบต่อไปเพื่อเป็นการกระตุ้นและให้กำลังใจแก่นักเรียน

2.2.4 ขั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team Recognition) ทันทที่ที่ครูสอนคิดคะแนนของนักเรียนแต่ละคนและแต่ละทีมเสร็จแล้ว ควรจะให้รางวัล เกียรติบัตร หรือคำชมเชยแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อเป็นการชี้ให้เห็นถึงคุณค่าของความร่วมมือและความสำเร็จในทีม

2.2.5 การคิดคะแนน

2.2.6 การกำหนดคะแนนของทีมในการอ่าน (Determining Team Scores in Reding) มีจุดประสงค์เพื่อที่จะให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงานของตนเอง เพื่อเป็นแรงเสริมในการให้ความร่วมมือในการทำงาน และกระตุ้นให้นักเรียนขยันทำงานอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการให้คะแนนหรือรางวัลทีมในการอ่านเพื่อเป็นแรงเสริมแก่นักเรียน

2.2.7 คะแนนการทำงานของทีม (Teamwork Points) หมายถึง คะแนนความร่วมมือในทีม ครูจะมีคะแนนให้ 20 คะแนน สมาชิกของแต่ละทีมจะได้รับคะแนนพฤติกรรมในการเรียน ซึ่งขึ้นอยู่กับความสำเร็จในการทำงานที่ได้รับมอบหมายจากครู ความร่วมมือและการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การปฏิบัติตามกฎของห้องเรียนในคาบสุดท้ายของการเรียนแต่ละสัปดาห์ ครูจะให้คะแนนสมาชิกแต่ละคนในทีม โดยเขียนลงในแบบฟอร์มการทำงาน

2.2.8 การคิดคะแนน (Calculating Team Scores) ครูผู้สอนนำคะแนนที่นักเรียนได้จากการสอบข้อเขียน สอบอ่านออกเสียงคำศัพท์ คะแนนจากการทำงานที่สมาชิกแต่ละคนในทีมได้มารวมกัน แล้วหารด้วยจำนวนสมาชิกในแต่ละทีม คะแนนเฉลี่ยที่ได้ออกมาจะเป็นคะแนนทีม จากการศึกษากระบวนการต่าง ๆ ของการเรียนการสอนแบบ CIRC จะเห็นได้ว่าการเรียนโดยวิธีนี้จะให้ความสำคัญของนักเรียนทั้งที่เรียนเก่งและเรียนอ่อน ทำให้จัดปัญหาความน้อยเนื้อต่ำใจของนักเรียนทีมที่ได้คะแนนน้อย เพราะเกือบทุกทีมจะได้คะแนนและรางวัล เกียรติบัตร เช่นกัน และจากการที่นักเรียนได้ช่วยเหลือกันในการทำงานก่อให้เกิดแรงจูงใจในการทำงานประคบกับรางวัลที่ได้ ย่อทำให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน

ในขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เทคนิค CIRC ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการอ่านและการเขียน ซึ่งมีผู้เสนอไว้ ดังนี้

วัชรรา เล่าเรียนดี (2548 : 183) กล่าวว่า เทคนิค CIRC ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

1. การวางแผนการเขียน (Planning)
2. การทำโครงร่าง การเขียนเรื่องที่นำเสนอใจ (Drafting)
3. การทบทวน (Reviewing)
4. การปรับแก้ไข (Editing)
5. การนำเสนอหรือการพิมพ์ (Presentation or publishing)

ทุกขั้นตอนในการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน สมาชิกกลุ่มจะช่วยเหลือกันและกัน ปรับแก้ไขกันและกัน จนกว่าจะแน่ใจว่างานนั้นสมบูรณ์ที่สุด (วัชราน เล่าเรียนดี 2548 : 79) การจัดการเรียนการสอนประกอบด้วย

1. การสอนของครู
2. การฝึกปฏิบัติกลุ่ม
3. ฝึกโดยอิสระ
4. การประเมินผลให้กับกลุ่มเพื่อน
5. การฝึกเพิ่มเติม
6. การทดสอบโดยใช้เทคนิค CIRC

หลักการเรียนแบบร่วมมือกัน (Cooperation Learning) ในทุกกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งกระบวนการสอนในรูปแบบ CIRC จะประกอบด้วยกิจกรรมการสอนดังต่อไปนี้

1. การจัดกลุ่มอ่าน
2. การจัดทีมร่วมกันเรียนรู้
3. การจัดกิจกรรมพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง
4. การจับคู่อ่าน
5. การเรียนรู้ไวยากรณ์ในเรื่องและการฝึกเขียนในเรื่อง
6. การฝึกอ่านออกเสียงคำที่กำหนด
7. การฝึกหาความหมายของคำศัพท์
8. การสรุปเรื่อง
9. การฝึกสะกดคำยาก
10. การตรวจสอบโดยเพื่อน
11. การทดสอบความรู้ความเข้าใจ
12. การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ
13. การให้อ่านบทความต่าง ๆ นอกเวลาและเสนอรายงานการอ่าน
14. การผสมผสานหลักภาษา (ศิลปะทางภาษา) กับการเขียน

ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค CIRC จะต้องมีกิจกรรมตามที่ระบุข้างต้นอย่างครบถ้วน เรียงลำดับความยากง่าย กำหนดระยะเวลาในการเรียนรู้ และฝึกการฝึกปฏิบัติตามวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน

Johnson and Johnson (1987) อ้างถึงใน ศิจิตราภรณ์ ศิลปะ (2547 : 35) ได้เสนอขั้นตอนและกิจกรรมการเรียนรู้ เทคนิค CIRC ได้คล้ายคลึงกันในส่วนของกิจกรรมการเรียนรู้

1. กิจกรรมเกี่ยวกับคำศัพท์ นักเรียนจะต้องฝึกกิจกรรมต่อไปนี้ การหาความหมายของคำ ครูแจกใบงานที่มีรายการคำยาก หรือศัพท์ใหม่ที่นักเรียนไม่เคยเรียนมาก่อนให้นักเรียนทุกคน นักเรียนแต่ละกลุ่มจะอภิปรายวิธีการสะกดคำและความหมายของคำศัพท์ในพจนานุกรมรวมทั้งสร้างประโยคคำศัพท์ที่ครูกำหนดให้

2. อ่านออกเสียงคำ ครูจะแจกใบงานที่มีรายการคำศัพท์ใหม่และคำศัพท์ยากให้นักเรียนทุกคน นักเรียนต้องฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ให้ถูกต้อง ไม่ติดขัดกับคู่ของตนหรืออ่านกับเพื่อนร่วมทีมได้

3. การสะกดคำ การฝึกสะกดคำ นักเรียนอาจฝึกกับเพื่อนเป็นคู่หรือฝึกกันเป็นทีมก็ได้โดยให้คนหนึ่งคนใดเป็นคนอ่านหรือบอกคำ เพื่อนร่วมทีมหรือคู่ของตนจะเขียนคำศัพท์ตามที่เพื่อนบอกแล้วเปลี่ยนกันตรวจ กิจกรรมในขั้นนี้ นักเรียนสามารถจะฝึกได้จนกระทั่งเขียนไม่ผิดเลย

4. การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจโดยตรง ครูจะเป็นครูผู้สอนวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจให้แก่ นักเรียนในชั้น เสนอบทเรียนและให้นักเรียนสามารถอ่านจับใจความสำคัญ เข้าใจความสัมพันธ์ของเหตุและผล และการอ้างอิงจากรื่องที่อ่าน

5. การอ่านเป็นคู่ นักเรียนจะต้องอ่านเรื่องในใจก่อนแล้วจึงฝึกอ่านออกเสียงกับคู่ของตนหรือเพื่อนร่วมทีมโดยเปลี่ยนกันอ่านคนละย่อหน้า ให้คู่หรือเพื่อนร่วมทีมฟังโดยช่วยกันแก้ไขการอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

6. การเล่าเรื่อง หลังจากที่นักเรียนอ่านเรื่องจบ นักเรียนต้องช่วยกันเล่าเรื่องสรุปใจความสำคัญและลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่าน โดยการใช้คำถามเพื่อแสดงความเข้าใจในการอ่าน

7. การค้นหาคำตอบจากระเองที่อ่าน ในระหว่างที่นักเรียนอ่านเรื่อง นักเรียนจะต้องตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ไปด้วย

8. การเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องซึ่งเป็นโครงสร้างข้อเขียนที่องค์ประกอบของเรื่องอันได้แก่ ฉาก ตัวละคร สถานที่และเวลา ในเรื่องซึ่งประกอบด้วยจำนวนตอนหนึ่งว่าเป็นเรื่องตอนเดียวหรือมากกว่าหนึ่งตอนซึ่งจะอธิบายตัวละครมีเป้าหมายย่อยอะไร กระทำอะไรบ้าง และมีผลจากการกระทำดังกล่าวอย่างไรบ้าง และสุดท้ายคือการแก้ไขปัญหาว่าตัวละครบรรลุเป้าหมายหรือไม่และจบเรื่องลงแบบใด หลังจากการอ่าน

จบแล้วนักเรียนจะเขียนเรียงความเกี่ยวกับหัวข้อที่ครูให้อ่านตามแนวคิดของตน ซึ่งตอนจบอาจจะไม่เหมือนกับเรื่องที่อ่านก็ได้

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ต้องปฏิบัติเป็นขั้นตอน เรียงลำดับจากง่ายยาก กำหนดระยะเวลา กำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพทั้งยังส่งเสริมให้ผู้วิจัยนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ของ Johnson and Johnson มาปรับใช้ในการวิจัย ซึ่งมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียม ประกอบด้วย

- 1.1 แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4 - 6 คน นักเรียนในแต่ละกลุ่มคละความสามารถ กำหนดสัดส่วน เก่ง ปานกลาง อ่อน เป็น 1 : 2 : 1
- 1.2 แนะนำวิธีการเรียนรู้เทคนิค CIRC อธิบายความสัมพันธ์ของการอ่านและการเขียน วิธีการวัดและประเมินผล การคิดคะแนนกลุ่ม ฝึกทักษะและวิธีการทำงานกลุ่ม สร้างแรงจูงใจในการร่วมมือกันเรียนรู้ ชั่วโมงที่หนึ่ง

2. ขั้นสอน ประกอบด้วย

- 2.1 ทบทวนความรู้เดิมเรื่อง การอ่านและการเขียน
- 2.2 ครูนำเสนอความรู้เกี่ยวกับการอ่าน ความสำคัญของการอ่าน วิธีการอ่าน ความรู้เกี่ยวกับการเขียน ความสำคัญของการเขียน และวิธีการเขียน
- 2.3 ครูแจกบทอ่านให้นักเรียนฝึกอ่านเป็นกลุ่ม พร้อมกับตอบคำถามของครู จากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันจับใจความสำคัญของบทอ่านที่ละย่อหน้า แล้วนำใจความที่ได้มาเรียบเรียงด้วยภาษาที่กระชับ และเชื่อมความคิดได้อย่างต่อเนื่องเหมาะสม
- 2.4 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปสาระสำคัญของบทอ่านที่ละย่อหน้า แล้วนำใจความที่ได้มาเรียบเรียงด้วยภาษาที่กระชับ และเขียนเป็นเรื่องพร้อมทั้งร่วมกันอภิปรายรูปแบบการเขียนที่ใช้เขียนบทอ่านนี้ รวมทั้งวิธีการเขียนเรื่อง การเรียบเรียงเนื้อหา การตั้งชื่อเรื่อง

3. ขั้นกิจกรรมกลุ่ม ประกอบด้วย

- 3.1 ครูแจกบทอ่านใหม่ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มจับคู่กันอ่าน ผลัดกันอ่าน ผลัดกันฟัง แก้ไขการอ่านของเพื่อน ตอบคำถามท้ายบทอ่าน ร่วมกันสรุปสาระสำคัญของเรื่อง ร่วมกันอภิปรายรูปแบบการเขียนที่ใช้ในบทอ่านนี้ รวมทั้งการเขียนเรื่อง การเรียบเรียงเนื้อหา การตั้งชื่อเรื่อง

3.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนเรื่องใหม่ โดยนำรูปแบบการเขียนวิธีการเขียน การเรียบเรียงเนื้อหา การตั้งชื่อเรื่อง ที่สรุปมาเป็นแนวทางในการเขียนเรื่อง ซึ่งเนื้อเรื่องแตกต่างไปจากเดิม โดยที่สมาชิกในกลุ่มต้องแน่ใจว่าเพื่อนในกลุ่มเข้าใจวิธีการเขียนเรื่อง และสาระสำคัญของเรื่องใหม่

3.3 ตรวจสอบผลการปฏิบัติงานของกลุ่มตนเองและกลุ่มเพื่อนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

4. ขึ้นประเมินผล มอบรางวัล ประกอบด้วย

4.1 ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญของบทอ่านที่ครูแจกให้อีกครั้ง
หนึ่ง

4.2 นักเรียนแต่ละคนทำแบบทดสอบด้านการอ่านและการเขียนเรื่อง

4.3 ครูตรวจให้คะแนน บันทึกคะแนนของสมาชิกในกลุ่ม

4.4 ช่วยกันรวมคะแนนแต่ละกลุ่มเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของกลุ่ม

4.5 มอบรางวัลแก่กลุ่มที่ได้คะแนนมากที่สุด 2 ลำดับแรก โดยกำหนดรางวัลไว้ 2 รางวัล ได้แก่ กลุ่มยอดเยี่ยม และกลุ่มเก่งมาก

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้เป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับผู้สอนในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผู้สอนจะต้องมีความรู้ความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของการจัดการศึกษาของหลักสูตรที่กำหนดไว้ ผู้สอนจะต้องหากกลยุทธ์และวิธีการในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ครบถ้วนตามองค์ประกอบสำคัญว่าจัดทำแผนอย่างไร เพื่อใคร มีเทคนิคและวิธีการอย่างไร ผลที่ได้รับจะเป็นอย่างไร ดังนั้นแผนการจัดการเรียนรู้จึงเปรียบเสมือนเป้าหมายความสำเร็จที่ผู้สอนคาดหวังไว้

1. ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้เป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับผู้สอนในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน แต่ก่อนจะทราบถึงรายละเอียด ความสำคัญ และวิธีการจัดทำแผนการเรียนรู้ มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าใจความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้อย่างถ่องแท้ เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาเรื่องอื่น ๆ ซึ่งนักการศึกษาหลายท่านให้ความหมายไว้ ดังนี้

ถวัลย์ มาศจรัส (2546 : 32) ให้ความหมายของแผนจัดการเรียนรู้ไว้ว่า หมายถึง การนำวิชาการหรือกลุ่มประสบการณ์ที่จะต้องสอนตลอดภาคเรียน มาสร้างเป็นแผนการจัด

กิจกรรมการเรียนการสอนตลอดภาคเรียน โดยมีจุดประสงค์ การเรียนการสอน เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อ การวัดผลประเมินผล โดยให้สอดคล้องกับจุดเน้นของ หลักสูตร สภาพของผู้เรียนและความพร้อมของโรงเรียนและตรงกับชีวิตจริงในท้องถิ่น

ลำลี รักสุทธิ (2546 : 16) อธิบายความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ ว่าเป็น การนำวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ ที่จะต้องทำการสอนตลอดภาคเรียนมาสร้างเป็นแผนการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อ อุปกรณ์การสอน และการวัดผลประเมินผล สำหรับ เนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนย่อย ๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ หรือจุดเน้นของ หลักสูตรสภาพผู้เรียนความพร้อมของโรงเรียน ในด้านวัสดุอุปกรณ์และตรงกับชีวิตจริงใน ท้องถิ่น ซึ่งกล่าวอีกนัยหนึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ก็คือ การเตรียมการสอนเป็นลายลักษณ์อักษร ล่วงหน้าหรือบันทึกการสอนตามปกตินั่นเอง กล่าวให้สั้นก็คือ การเตรียมการสอนหรือการวาง แผนการสอนของครูนั่นเอง

นิคม ชมภูหลง (2545 : 180) ให้ความหมายของแผนการสอนว่า แผนการสอน หมายถึง แผนการหรือโครงการที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนใน รายวิชาใดวิชาหนึ่ง เป็นการเตรียมการสอนอย่างมีระบบและเป็นเครื่องมือช่วยให้ครูพัฒนาการ จัดการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภพ เลหาไพฑูรย์ (2540 : 357) ให้ความหมายของแผนการสอนว่าแผนการสอน หมายถึงลำดับขั้นตอนและกิจกรรมทั้งหมดของผู้สอนและผู้เรียน ที่ผู้สอนกำหนดไว้เป็น แนวทางในการจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมไปตามวัตถุประสงค์

วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2541 : 1) ให้ความหมายของแผนการสอนว่าแผนการ สอน หมายถึง แผนการหรือโครงการที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้ในการปฏิบัติการ สอนในรายวิชาใดวิชาหนึ่ง เป็นการเตรียมการสอนอย่างมีระบบและเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครู พัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้ และจุดหมายของหลักสูตรได้อย่างมี ประสิทธิภาพ

จากความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า แผนการ จัดการเรียนรู้นี้ คือ การเตรียมการสอนของครู ซึ่งจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรและมีการเตรียมการ สอนไว้อย่างเป็น ระบบ ขั้นตอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการจัดการเรียนการสอน และเครื่องมือวัดผล ประเมินผล ช่วยพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ของการจัดการศึกษา ช่วยให้ครู ให้บรรลุวัตถุประสงค์ไปสู่เป้าหมายของการจัดการศึกษาตามหลักสูตรที่กำหนดไว้

2. ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ถือเป็นเอกสารในการเตรียมตัวล่วงหน้าของครูก่อนที่จะดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนดังนั้นแผนการจัดการเรียนรู้จึงมีความสำคัญ ดังได้มีนักวิชาการให้ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ศุวิทย์ มุลคำและคณะ (2551 : 58) กล่าวว่า ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนวิธีสอนที่ดี วิธีเรียนที่ดี ที่เกิดจากการผสมผสานความรู้และจิตวิทยาการศึกษา
 2. ช่วยให้ผู้สอนมีคู่มือการตัดสินใจการเรียนรู้อันทำให้ล่วงหน้าที่ตนเองและทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย
 3. ช่วยให้ผู้สอนทราบว่า การสอนของตนได้เดินไปในทางทิศใด หรือทราบว่าสอนอะไร ด้วยวิธีใด สอนทำไม สอนอย่างไร จะใช้สื่อแหล่งเรียนรู้อะไร และจะวัดและประเมินผลอย่างไร
 4. ส่งเสริมให้ผู้สอนไปศึกษาหาความรู้ ทั้งเรื่องหลักสูตร วิธีจัดการเรียนรู้ จะจัดหาและใช้สื่อแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนการวัดและประเมินผล
 5. ใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาสอน (จัดการเรียนรู้) แทนได้
 6. แผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปใช้และพัฒนาแล้วจะเกิดประโยชน์ต่อการศึกษาศึกษา
 7. เป็นผลงานทางวิชาการที่แสดงถึงความชำนาญและความเชี่ยวชาญของครูผู้สอนสำหรับประกอบการประเมินเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งและวิทยฐานะครูให้สูงขึ้น
- แพรพรรณ สมทรัพย์ (2545 : 5) ให้ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ของครูจะช่วยให้ผู้สอนได้มีโอกาส ศึกษาหลักสูตร วิธีการสอน และแนวการสอน
2. วิธีการวัดผลประเมินผล ศึกษาเอกสาร ตำรา ได้อย่างละเอียดทุกแง่มุม
3. แผนการจัดการเรียนรู้จะทำให้ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง ทั้งในเรื่องทรัพยากรของโรงเรียน ทรัพยากรของท้องถิ่น ค่านิยม ความเชื่อ และสภาพที่เป็นจริงของท้องถิ่น

4. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพของผู้สอน ในการนำไปใช้ในกิจกรรม

5. การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพของผู้เรียน ระยะเวลาและสภาพการเรียนการสอนที่แท้จริงในแต่ละภาคเรียน จะช่วยให้ผู้สอนปฏิบัติการสอน ได้ครบถ้วนทันเวลา และช่วยให้มีความมั่นใจในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น

6. แผนการจัดการเรียนรู้จะช่วยให้ผู้สอนใช้เป็นข้อมูล หรือหลักฐานอ้างอิง ได้อย่างถูกต้องเที่ยงตรงแก่ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องว่าผู้สอนทำการสอนอย่างไร ใช้สื่ออุปกรณ์และทรัพยากรอะไร อย่างไร

7. แผนการจัดการเรียนรู้จะใช้เป็นคู่มือครูที่ใช้สอนแทนได้

8. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นเอกสารใช้สำหรับการพัฒนาการเรียนการสอน และพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้เป็นอย่างดี

9. แผนการจัดการเรียนรู้ จะเป็นเอกสารที่แสดงถึงการพัฒนาวิชาชีพและมาตรฐานวิชาชีพครูที่แสดงว่างานสอนเป็นงานที่ต้องได้รับการฝึกฝน โดยเฉพาะมีเครื่องมือและเทคนิคที่จำเป็นสำหรับประกอบวิชาชีพด้วย

จากการศึกษาเรื่องความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ช่วยในการให้ผู้สอนได้มีโอกาสศึกษาหลักสูตร เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการศึกษาบรรลุเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และจุดหมายปลายทางของหลักสูตร ส่งผลให้นักเรียนมีคุณลักษณะตรงตามที่หลักสูตรได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้

3. ขั้นตอนการจัดการทำแผนการจัดการเรียนรู้

3.1 วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา เพื่อประโยชน์ในการกำหนดหน่วยการเรียนรู้และรายละเอียดของแต่ละหัวข้อของแผนการจัดการเรียนรู้

3.2 วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชาและมาตรฐานรายวิชา เพื่อนำมาเขียนเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้งด้านความรู้ ทักษะ / กระบวนการ เจตคติ และค่านิยม

3.3 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ โดยเลือกและขยายสาระที่เรียนรู้ให้สอดคล้องกับผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น รวมทั้งวิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่จะประโยชน์ต่อผู้เรียน

3.4 วิเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนรู้(กิจกรรมการเรียนรู้) โดยเลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3.5 วิเคราะห์กระบวนการประเมินผล โดยเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.6 วิเคราะห์แหล่งการเรียนรู้ โดยคัดเลือกสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ ทั้งใน 3. และนอกห้องเรียนให้เหมาะสมสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้

4. องค์ประกอบสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

การเขียนแผนการเรียนรู้ ผู้สอนจำเป็นต้องรู้ถึง องค์ประกอบของแผนการเรียนรู้ รูปแบบของแผนการเรียนรู้ ขั้นตอนในการเขียนแผนการเรียนรู้ ซึ่ง สุวิทย์ มูลคำและคณะ (2551 : 63 - 64) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของแผนการเรียนรู้ดังนี้

1. ส่วนประกอบที่สำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้มีหลายรูปแบบอาจอยู่ในรูปของความเรียงหรือตาราง หรือทั้งความเรียงและตารางรวมกันก็ได้ดังตัวอย่างที่กล่าวมา ซึ่งผู้สอนสามารถเลือกรูปแบบได้ตามความเหมาะสม จะเห็นว่าแผนการจัดการเรียนรู้ควรประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ส่วนนำหรือหัวแผนแผนการจัดการเรียนรู้

เป็นส่วนประกอบที่แสดงให้เห็นภาพรวมของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ใด เรื่องอะไร ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมนานเท่าใด

ส่วนที่ 2 ตัวแผนการจัดการเรียนรู้ (องค์ประกอบที่สำคัญ)

1. สาระ
2. มาตรฐานการเรียนรู้
3. มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น
4. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
5. สาระสำคัญ
6. จุดประสงค์การเรียนรู้ ประกอบด้วย
 - 6.1 จุดประสงค์ปลายทาง
 - 6.2 จุดประสงค์นำทาง
7. สาระการเรียนรู้/เนื้อหา
8. กิจกรรม/กระบวนการเรียนรู้
9. สื่อ/นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้
10. การวัดและประเมินผลประกอบด้วย

10.1 วิธีการประเมิน

10.2 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

10.3 เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน

11. เอกสารประกอบการจัดการเรียนรู้

12. บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

ส่วนที่ 3 ทำแผนการจัดการเรียนรู้

ประกอบด้วยบันทึกผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นส่วนที่ผู้สอนใช้บันทึกการสังเกตที่พบจากการนำไปใช้ เช่น ปัญหาและแนวทางการแก้ไข กิจกรรมเสนอแนะ และข้อมูลอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงแผนฯ ในการนำไปใช้ต่อไป อีกส่วนหนึ่งของทำแผนการจัดการเรียนรู้ได้แก่ เอกสารประกอบการสอน ได้แก่ ใบงาน แบบทดสอบ ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามแผนนั้น ๆ เป็นต้น

5. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ควรมีดังนี้

1. มีความละเอียด ชัดเจน มีหัวข้อและส่วนประกอบต่าง ๆ ครอบคลุมตามศาสตร์ของการสอน โดยสามารถตอบคำถามต่อไปนี้

1.1 สอนอะไร (หน่วยหัวเรื่อง ความคิดรวบยอดหรือสาระสำคัญ)

1.2 เพื่อจุดประสงค์อะไร (จุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งควรเขียนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม)

1.3 ด้วยสาระอะไร (เนื้อหา / โครงร่างเนื้อหา)

1.4 ใช้วิธีการใด (กิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ)

1.5 ใช้เครื่องมืออะไร (วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งการเรียนรู้)

1.6 ทราบได้อย่างไรว่าประสบความสำเร็จ (การวัดผลและประเมินผล)

2. แผนการจัดการเรียนรู้สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

3. ส่วนประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องสัมพันธ์เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน เช่น

3.1 จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมสาระ / เนื้อหาและเป็นจุดที่พัฒนาผู้เรียนในด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการและเจตคติ

3.2 กิจกรรมการเรียนรู้ ควรสอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหา / สาระ

3.3 วัสดุอุปกรณ์ สื่อ และแหล่งการเรียนรู้ ควรสอดคล้องสัมพันธ์กับ
กิจกรรมการเรียนรู้

3.4 การวัดผลและประเมินผล ควรสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีและสอดคล้องกับหลักเกณฑ์อาจารย์ 3 ต้องเป็นแผนการ
จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนี้

1. มีการวิเคราะห์หลักสูตร จัดทำตารางวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา หรือ
วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ จัดทำหน่วยการเรียนรู้ และจัดทำกำหนดการสอนหรือโครงการสอน
2. มีการวิเคราะห์ผู้เรียน โดยการจัดกลุ่มผู้เรียนตามความรู้ ความสามารถ ความ
สนใจ และความถนัด แล้วนำไปเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามศักยภาพของผู้เรียนเพื่อเน้น
ผู้เรียนเป็นสำคัญ
3. มีการกำหนดเนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับผลการ
เรียนรู้ที่คาดหวัง ศักยภาพของผู้เรียน และความต้องการของท้องถิ่น รวมทั้งการบูรณาการ
ระหว่างวิชา
4. มีการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสมและสอดคล้องกับ
ศักยภาพของผู้เรียน มีการบูรณาการ เน้นการคิด (ทักษะการคิด ลักษณะการคิด และ
กระบวนการคิด) การฝึกทักษะ การปฏิบัติจริง และการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง
5. มีการกำหนดสื่อ/นวัตกรรม/แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย สอดคล้องกับ
จุดประสงค์การเรียนรู้/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง กิจกรรมการเรียนรู้ วยและความสามารถของ
ผู้เรียนและให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือก จัดหาและจัดทำสื่อ/แหล่งการเรียนรู้
6. มีการกำหนดการวัดผลและประเมินผล สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้/
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและกิจกรรมการเรียนรู้ มีการวัดผลตามสภาพจริง ให้ครอบคลุมทั้งด้าน
ความรู้ ทักษะ และเจตคติ
7. มีองค์ประกอบสำคัญครบถ้วน เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับความ
ต้องการของท้องถิ่น เน้นคุณธรรม จริยธรรม และมีการบูรณาการตามความเหมาะสม
8. มีความสมบูรณ์ถูกต้อง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน
ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาด้านความรู้ ทักษะและเจตคติ

6. รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้สามารถเขียนได้ทั้งแบบความเรียงและแบบตาราง โดยมี
ส่วนประกอบสำคัญดังนี้

ส่วนที่ 1 ส่วนนำ ประกอบด้วยรายละเอียดทั่วไป ได้แก่ ชื่อหลักสูตร ประเภทวิชา สาขาวิชา รหัสวิชา ชื่อวิชา หน่วยกิต จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ จุดประสงค์รายวิชา มาตรฐานรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา

ส่วนที่ 2 โครงสร้างการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย ตารางวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชาและการกำหนดหน่วยการเรียนรู้และเวลาที่ใช้

ส่วนที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย สารระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สารการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ/อุปกรณ์/แหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และบันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

สรุปองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถเขียนคำศัพท์ยากภาษาไทยโดยใช้เกมภาษา ประกอบด้วยแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วยส่วนนำหรือหัวข้อของแผนการจัดการเรียนรู้ ตัวแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย (การนำเข้าสู่บทเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การสรุป) สื่อการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล เอกสารประกอบการสอน บันทึกผลหลังการสอน และการนำหลักสูตรไปสู่การวางแผนการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาวิเคราะห์รายละเอียดจากหลักสูตรเพื่อนำไปสู่การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยเริ่มจากการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ สารการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เชื่อมโยงกับหน่วยการเรียนรู้ ออกแบบการเรียนรู้ นำสู่แผนการจัดการเรียนรู้ ต่อไป

แบบฝึกทักษะ

การฝึกเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ในการเรียนการสอน ดังนั้นการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะก็เป็นการจัดสภาพการณ์เพื่อให้ผู้ฝึกเปลี่ยนพฤติกรรมจนสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการสร้างแบบฝึกทักษะต้องคำนึงถึงหลักการสร้างจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ และหลักการนำไปใช้ เป็นต้น

1. ความหมายของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึก หรือแบบฝึกหัด หรือแบบฝึกทักษะ เป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่ง สำหรับนักเรียน ใช้เพื่อฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะเพิ่มพูนขึ้น ดังที่นักการศึกษาได้ให้ความหมายที่แตกต่างกันไป ดังนี้

ปริศนา พลหาญ (2549 : 48) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่าแบบฝึกหรือแบบฝึกหัดหรือแบบฝึกทักษะหมายถึงการจัดประสบการณ์การฝึกโดยใช้ตัวอย่างปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมเองและเกิดความรู้ความเข้าใจและมีทักษะเพิ่มมากขึ้นช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการในการเรียนรู้และสามารถนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหา นักเรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน

นิลาภรณ์ ธรรมวิเศษ (2546 : 10) ได้กล่าวถึงความหมายของแบบฝึกว่าเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมทักษะเกี่ยวกับการเขียนทุกรูปแบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนสะกดคำสามารถใช้แบบฝึกช่วยพัฒนาการเขียนแบบฝึกยังเป็นสิ่งเร้าใจให้ผู้เรียนสนใจและอยากฝึกทักษะการเขียนให้เกิดความชำนาญมากขึ้น

ถวัลย์ มาศจรัส (2546 : 18) ได้ให้ความหมายไว้ว่า แบบฝึกหัด หมายถึง กิจกรรมพัฒนาทักษะเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีความหลากหลาย และปริมาณเพียงพอที่สามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ สามารถนำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้ รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนด้วยตนเองได้

ศุกุณา เลิกนอก (2545 : 22) กล่าวว่า แบบฝึกเสริมทักษะหมายถึง สื่อการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนนำความรู้ที่เรียนแล้วไปใช้เพื่อให้เกิดทักษะมากยิ่งขึ้น

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 131) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกว่า แบบฝึกเป็นเทคนิคการสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง คือ การให้นักเรียนทำแบบฝึกหลายๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนที่พัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น นำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น

สุกิจ ศรีพรหม (2544 : 68) ได้ให้ความหมายชุดการฝึก หมายถึง การนำสื่อประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ของวิชามาใช้ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า แบบฝึก แบบฝึกหัด หรือชุดการฝึก เป็นคำที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน คือ งานหรือกิจกรรมที่ครูผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนกระทำเพื่อฝึกทักษะและทบทวนความรู้ที่ได้เรียนไปแล้วให้เกิดความชำนาญ ถูกต้อง คล่องแคล่ว จนสามารถนำความรู้ไปแก้ปัญหาได้โดยอัตโนมัติ และเกิดความรู้ความเข้าใจ สามารถทบทวนความรู้ที่เรียนไปแล้วให้เกิดความชำนาญและมีทักษะเพิ่มมากขึ้น

2. ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ

ในการฝึกทักษะของนักเรียนนั้น ครูจะต้องมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สร้างความสนใจของผู้เรียน นอกจากจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมแล้วครูยังต้องสร้างแบบฝึกเพื่อช่วยเหลือนักเรียน เพราะนักเรียนที่เขียนสะกดคำด้วยตนเองโดยไม่มีแบบฝึกช่วยเหลือหรือมีแต่เพียงส่วนน้อย จะทำให้นักเรียนพัฒนาได้ไม่เต็มที่ ดังนั้นแบบฝึกจึงมีความสำคัญดังนี้

ปริศนา พลหาญ (2549 : 49) ได้กล่าวว่าแบบฝึกภาษาไทยจะทำให้นักเรียนมีทักษะในด้านภาษา ช่วยเสริมทักษะด้านภาษา และให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสาร และสื่อความหมายได้ตรงกัน

นิลาภรณ์ ธรรมวิเศษ (2546 : 11) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกไว้ว่าแบบฝึกที่ครูนำมาเป็นเครื่องมือในการสอนจะช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะต่างๆ ให้ดีขึ้น

ชยาภรณ์ พิณพาทย์ (2542 : 118) กล่าวว่าแบบฝึกมีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนทักษะทางภาษามาก เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น สามารถจดจำเนื้อหาในบทเรียนและคำศัพท์ต่างๆ ให้คงทน ทำให้เกิดความสนุกสนานในขณะที่เรียน ทราบความก้าวหน้าของตนเองสามารถนำแบบฝึกมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองได้ นำมาวัดผลการเรียนหลังจากที่เรียนแล้วตลอดจนสามารถทราบข้อบกพร่องของนักเรียน และนำไปปรับปรุงแก้ไขได้ทันทีซึ่งจะมีผลทำให้ครูประหยัดเวลาค่าใช้จ่ายและลดภาระได้มาก ทำให้นักเรียนสามารถนำภาษาไปใช้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ชาญชัย อาจิณสมจาร (2540 : 98) ได้ให้ความสำคัญของแบบฝึกทักษะว่าเป็นส่วนหนึ่งของบทเรียน ที่จะทำให้นักเรียนทำให้สำเร็จผลที่ได้เป็นอย่างไรในอดีตแบบฝึกถูกมองว่าเป็นการบ้าน ปัจจุบันเป็นงานที่ทำในชั้นเรียนหรือที่บ้าน เป็นบทเรียนที่ต้องฝึกและเรียนรู้เป็น โครงการที่ต้องทำให้เสร็จ เป็นคำถามที่ต้องตอบหรือทบทวนการเรียนที่ผ่านมา กิจกรรมเหล่านี้เป็นหนึ่งวงจรของการเรียนการสอน

ความสำคัญของแบบฝึกที่กล่าวไว้ข้างต้นสรุปได้ว่า แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนและเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะทางภาษาเพื่อให้เกิดความชำนาญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแบบฝึกการเขียนสะกดคำจำเป็นต้องอาศัยการฝึกฝนอยู่เสมอจึงจะเขียนสะกดคำได้ถูกต้องแม่นยำและสามารถใช้ภาษาติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

3. ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

วิลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 131) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่า เป็นเทคนิคการสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง เพราะการให้ผู้เรียน ทำแบบฝึกหลายๆ จะช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น เพราะผู้เรียนนำความรู้ที่เรียนมาแล้ว ฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น การฝึกทำบ่อย ๆ ย่อมทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะความชำนาญ สามารถจดจำเรื่องราวนั้นได้อย่างคงทนอีกด้วย

สุเทวี แก้วนิมิตติ (2547 : 40) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่า ประโยชน์ของแบบฝึก ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น มีความเชื่อมั่น มีความรับผิดชอบต่องาน ทำให้นักเรียนสามารถใช้บททวนบทเรียนและเห็นความก้าวหน้าของตนเองด้วย ตลอดจนช่วยลดภาระการสอนของครู ใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียน ทำให้ครูทราบจุดเด่นจุดด้อยของนักเรียน ได้ชัดเจนอันเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป

นิลาภรณ์ ธรรมวิเศษ (2546 : 1) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่าแบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพ ช่วยทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะทางภาษา แบบฝึกที่ดีเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่สำคัญของครู ทำให้ครูลดภาระการสอนลงได้ ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่และเพิ่มความมั่นใจในการเรียนได้เป็นอย่างดี

ถวัลย์ มาศจรัส (2546 : 21) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึก ดังนี้

1. เป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน
2. ผู้เรียนมีสื่อสำหรับฝึกทักษะด้านการอ่าน การคิด การวิเคราะห์ และการเขียน
3. เป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับการแก้ไขปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียน
4. พัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน

วิไล พิพัฒน์มงคลพร (2544 : 42) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ว่า

1. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาไปทั่วให้คงทน
2. ใช้เป็นเครื่องมือวัดความก้าวหน้าและประเมินผลของนักเรียน โดยหลังจากที่เรียนจบบทเรียนแต่ละครั้ง สามารถมองเห็นจุดเด่น จุดด้อยของผู้เรียน ได้อย่างชัดเจน
3. เป็นประโยชน์ในด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถทางภาษาไม่เท่ากัน การให้แบบฝึกหัดที่สามารถตอบสนองความสามารถแต่ละบุคคลจะทำให้เกิดประโยชน์อย่างมากกับผู้เรียน
4. ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียน

5. แบบฝึกทักษะมีหลายรูปแบบ ถ้าผู้เรียนมีโอกาสฝึกบ่อย ๆ จะทำให้เกิดความคิดที่หลากหลาย ช่วยฝึกฝนสติปัญญาให้เกิดความคล่องแคล่วและชำนาญ
 6. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรอบรู้ รู้จักเหตุผล รู้จักแก้ปัญหาเฉพาะหน้า จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
 7. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในตนเอง ได้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ได้ปรับปรุงการทำงานอยู่เสมอ
 8. ฝึกให้นักเรียนได้ทำงานตามลำพัง ทำให้มีความรับผิดชอบ
- ยูพา ยิมพงษ์ (2542 : 27) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะดังนี้
1. เป็นส่วนเพิ่มเติม หรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียน
 2. ช่วยเสริมการใช้ภาษาให้ดีขึ้น แต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริม และการเอาใจใส่จากผู้สอนด้วย
 3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะการที่ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จทางด้านจิตใจมากขึ้น
 4. แบบฝึกทักษะช่วยเสริมทักษะทางภาษาคงทน ลักษณะการฝึกที่จะช่วยให้เกิดผลได้แก่ฝึกทันทีหลังจากที่ให้นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องนั้น
 - 4.1 ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
 - 4.2 เน้นเฉพาะในเรื่องที่ฝึก
 5. การให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ ช่วยให้ผู้ครูมองเห็นข้อเด่น ข้อบกพร่องของนักเรียนอย่างเด่นชัด ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการพัฒนาแก้ไขปัญหานั้นอย่างทันที
 6. แบบฝึกทักษะที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้วจะช่วยให้ครูประหยัดแรงงานและเวลาในการเตรียมสร้างแบบฝึกทักษะ ในด้านผู้เรียนที่ไม่ต้องเสียเวลาในการคัดลอก
- จากประโยชน์ของแบบฝึกที่กล่าวมา สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะ เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะ สามารถที่จะทบทวนด้วยตนเองและเห็นความก้าวหน้าของตนเอง ซึ่งนอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียน มีความคงทนในการเรียนรู้แล้ว ยังช่วยแบ่งเบาภาระของครูและยังทำให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองได้ตามความสามารถอีกด้วย
- #### 4. หลักการสร้างแบบฝึกทักษะ
- ถวัลย์ มาศจรัส (2546 : 20) ได้กล่าวถึงการสร้างและจัดทำแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาสาระสำหรับการจัดทำแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะ
2. วิเคราะห์เนื้อหาสาระโดยละเอียด เพื่อกำหนดจุดประสงค์ในการจัดทำ
3. ออกแบบการจัดทำแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะตามจุดประสงค์
4. สร้างแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะ และส่วนประกอบอื่น ๆ เช่น แบบทดสอบก่อนฝึก บัตรคำสั่ง ขั้นตอนกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติ แบบทดสอบหลังเรียน
5. นำแบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะ ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
6. ปรับปรุง พัฒนา ให้สมบูรณ์

กุสยา แสงเดช (2545 : 6 - 7) ให้คำแนะนำผู้สร้างแบบฝึกให้ยึดลักษณะแบบฝึกที่ดี ดังนี้

1. แบบฝึกที่ดีควรมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ คำสั่งหรือตัวอย่างแสดงวิธีทำที่ใช้ไม่ควรยากเกินไป เพราะจะทำให้ความเข้าใจยาก ควรปรับให้ง่ายและเหมาะสมกับผู้ใช้ เพื่อนักเรียนสามารถเรียนด้วยตนเองได้
2. แบบฝึกที่ดีมีความหมายต่อผู้เรียนและตรงตามจุดหมายของการฝึก ลงทุนน้อยใช้ได้ยาวนาน ทันสมัย
3. ภาษาและภาพที่ใช้ในแบบฝึกเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน
4. แบบฝึกที่ดีควรแยกเป็นเรื่อง ๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไปแต่ควรมีกิจกรรมหลายแบบเพื่อสร้างความสนใจ และไม่น่าเบื่อในการทำแบบฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งจนชำนาญ
5. แบบฝึกที่ดีมีทั้งแบบกำหนดคำตอบในแบบและให้ตอบโดยเสรี การเลือกใช้คำ ข้อความ รูปภาพในแบบฝึก ควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยและตรงกับความสนใจของนักเรียน ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินและพอใจแก่ผู้ใช้ ซึ่งตรงกับหลักการเรียนรู้ว่า นักเรียนจะเรียนได้เร็วในการกระทำที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ
6. แบบฝึกที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ให้รู้จักค้นคว้า รวบรวมสิ่งที่พบเห็นบ่อย ๆ หรือที่ตัวเองเคยใช้ จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องนั้น ๆ มากยิ่งขึ้น และรู้จักนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง มีหลักเกณฑ์และมองเห็นว่าสิ่งที่ได้ฝึกนั้นมีความหมายต่อเขาตลอดไป
7. แบบฝึกที่ดีควรตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันในหลายๆด้าน เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความพร้อม ระดับสติปัญญา และประสบการณ์ เป็นต้น ฉะนั้นการทำแบบฝึกแต่ละเรื่องควรจัดทำให้มากพอและมีทุกระดับ

ตั้งแต่ง่าย ปานกลาง จนถึงระดับค่อนข้างยาก เพื่อว่านักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อนจะได้เลือกทำได้ตามความสามารถ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนทุกคนประสบความสำเร็จในการทำแบบฝึก

8. แบบฝึกที่จัดทำเป็นรูปเล่ม นักเรียนสามารถเก็บรักษาไว้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองต่อไป

9. การที่นักเรียนได้ทำแบบฝึก จะช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่างๆ ของนักเรียนชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ปัญหานั้น ๆ ทันทีทันที

10. แบบฝึกที่จัดขึ้น นอกจากมีในหนังสือเรียนแล้ว จะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่

11. แบบฝึก ที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยให้ครูประหยัดแรงงานและเวลา ในการที่จะต้องเตรียมแบบฝึกอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนไม่ต้องเสียเวลาในการลอกแบบฝึกจากตำราเรียนหรือกระดานดำ ทำให้มีเวลาและโอกาสได้ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ได้มากขึ้น

12. แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย เพราะการพิมพ์เป็นรูปเล่มที่แน่นอนลงทุนต่ำ การที่ใช้พิมพ์ลงกระดาษทุกครั้งไป นอกจากนี้ยังมีประโยชน์ที่ผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนได้อย่างมีระบบและมีระเบียบ

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า หลักในการสร้างแบบฝึกควรสร้างให้ตรงกับจุดประสงค์ที่ต้องการฝึก มีความเหมาะสมต่อพัฒนาการของผู้เรียน สนองความสนใจและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดทำให้ง่ายเป็นเรื่อง ๆ การประเมินผลแจ้งผลความก้าวหน้าในการฝึกให้ผู้เรียนทราบทันทีทุกครั้ง ในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC มี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียม ขั้นสอน ขั้นกิจกรรมกลุ่ม ขั้นประเมินผล มอบรางวัล โดยแบบฝึกทักษะจะนำมาใช้ในขั้นกิจกรรมกลุ่มเพื่อสนับสนุนให้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันและมุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านไปพร้อมกับการเขียน

5. ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี

การจัดทำแบบฝึกหัดให้บรรลุตามวัตถุประสงค์นั้นจำเป็นต้องอาศัยลักษณะและรูปแบบของแบบฝึกที่หลากหลายแตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับทักษะที่เราจะฝึก ดังที่มีนักการศึกษาได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

จิตรา สมพล (2547 : 20) กล่าวไว้ว่า แบบฝึกที่ดีต้องมีหลากหลายรูปแบบ มีคำชี้แจงที่ชัดเจนจุดมุ่งหมายว่าต้องการฝึกด้านใดสำนวนง่ายเร้าความสนใจและฝึกใช้ความคิดตรงตามเนื้อหาในหลักสูตรไม่มากหรือน้อยเกินไปเหมาะสมกับเวลาและความสามารถของนักเรียน และทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานความพอใจในการเรียน

นิลาภรณ์ ธรรมวิเศษ (2546 : 19) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

1. มีรูปแบบที่น่าสนใจใช้แบบฝึกสั้นๆตามลำดับความยากง่าย
2. ตรงตามเนื้อหา เหมาะสมกับวัยเวลาความสามารถความสนใจ และสภาพ

ปัญหาของนักเรียน

3. มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าจะฝึกด้านใดกำหนดเวลา และแบบฝึกควร

ทันสมัยอยู่เสมอ

มนทิรา ภักดีณรงค์ (2540 : 99 - 100) การสร้างแบบฝึกที่ดีจะทำให้นักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้ที่ดี ต้องมีองค์ประกอบต่อไปนี้

1. นักเรียนต้องได้ฝึกกระทำบ่อยๆ
2. นักเรียนได้ลงมือกระทำเอง
3. เกิดความสนุกสนานในการทำแบบฝึกหัด

จันทร์ชัย มหาโพธิ์ (2535 : 20) แบบฝึกที่ดีควรประกอบด้วยสิ่งเหล่านี้

1. เนื้อหาที่ตรงกับวัตถุประสงค์
2. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับวัยหรือความสามารถของนักเรียน
3. มีภาพประกอบ มีการวางฟอร์มดี
4. มีที่ว่างเหมาะสมสำหรับการฝึกฝน
5. ใช้เวลาที่เหมาะสม
6. ทำทายความสามารถของผู้เรียนและสามารถนำไปฝึกได้ด้วยตนเอง

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดี ควรเป็นแบบฝึกสั้น ๆ ฝึก

หลาย ๆ ครั้ง มีหลายรูปแบบ การฝึกควรฝึกเฉพาะเรื่องเดียว และควรเป็นสิ่งที่ผู้เรียนพบเห็นอยู่แล้ว คำชี้แจงสั้น ๆ ใช้เวลาเหมาะสม เป็นเรื่องที่ทำทายให้แสดงความสามารถ เมื่อผู้เรียนได้ฝึกแล้วก็สามารถพัฒนาตนเองได้ดี จึงจะนับว่าเป็นแบบฝึกที่ดีและมีประโยชน์

การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

ในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เป็นการนำแบบฝึกทักษะไปทดลองใช้เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้มีประสิทธิภาพ แล้วนำไปทดลองสอนจริง หลังจากนั้นนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขแล้วจึงผลิตออกมาเป็นจำนวนมากก่อนที่จะนำไปใช้ ต้องมั่นใจว่าแบบฝึกทักษะนั้นมีประสิทธิภาพในการช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้จริงและเปลี่ยนพฤติกรรมไปตามที่ผู้สอนมุ่งหวังไว้

หลังจากการผ่านกระบวนการและขั้นตอนของการสร้างสื่อทั้งหลายตามหลักวิชาแล้ว ขึ้นต่อไปที่สำคัญ คือ การหาประสิทธิภาพของสื่อที่สร้างขึ้น กล่าวคือในการหาประสิทธิภาพของสื่อการสอนใด ๆ มีกระบวนการสำคัญอยู่ 2 ขั้นตอนได้แก่ การหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) และขั้นตอนการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) ทั้งสองวิธีนี้ ควรทำความเข้าใจไปจึงจะมั่นใจ ได้ว่า สื่อหรือเทคโนโลยีการเรียนการสอนที่ผ่านกระบวนการหาประสิทธิภาพจะเป็นที่ยอมรับได้ (เผชิญ กิจระการ 2545 : 47 - 50)

1. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล

กระบวนการนี้เป็นการหาประสิทธิภาพโดยใช้หลักของความรู้และเหตุผลในการพิจารณาตัดสินคุณค่าของสื่อการเรียนการสอน โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญ (Panel of Expert) เป็นผู้พิจารณาตัดสินคุณค่า ซึ่งเป็นการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมในด้านความถูกต้องของการนำไปใช้ (Usability) ผลจากการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะนำมาหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตรดังนี้

$$CVR = \frac{2 - N_c}{N} - 1$$

เมื่อ CVR แทน ประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational approach)

N_c แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับ (Number of Panclists Who Had Agreement)

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด (Total Number of Panelists)

ผู้เชี่ยวชาญจะประเมินสื่อการเรียนการสอนตามแบบประเมินที่สร้างขึ้นในเนื้อหาของแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า (นิยมใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ) ค่าเฉลี่ยที่ได้จากแบบประเมินของแต่ละคนไปแทนค่าในสูตร สำหรับค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับจะต้องอยู่ในระดับมากขึ้นไปคือ อัตราเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 - 5.00 ค่าที่คำนวณได้ต้องสูงกว่าค่าที่ปรากฏในตารางตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญ จึงจะยอมรับว่า สื่อมีประสิทธิภาพ ถ้าได้ค่าไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดจะต้องปรับปรุงและแก้ไขสื่อและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาใหม่

2. วิธีหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์

วิธีการนี้จะนำสื่อไปทดลองกับกลุ่มนักเรียนเป้าหมาย การหาประสิทธิภาพของสื่อ เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) บทเรียนโปรแกรม ชุดการสอน แผนการสอน แบบ

ฝึกทักษะ เป็นต้น ส่วนมากใช้วิธีการหาประสิทธิภาพด้วยวิธีนี้ ประสิทธิภาพส่วนใหญ่จะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์ การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการเรียนหรือแบบทดสอบย่อย โดยแสดงเป็นค่าตัวเลข 2 ตัวเช่น $E_1/E_2 = 80/80$, $E_1/E_2 = 85/85$, $(E_1/E_2) = 90/90$ เป็นต้น

เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) มีความแตกต่างกันในลักษณะ ในที่นี้จะยกตัวอย่าง $E_1/E_2 = 80/80$ ดังนี้

2.1 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัด หรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง E_2 คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบฝึกหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนการหาค่า E_1/E_2 ใช้สูตร ดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum x$ แทน คะแนนของแบบฝึกหัดหรือของแบบทดสอบย่อยรวมกัน
 A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum F}{N} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum x$ แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2.2 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 2 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนร้อยละ 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียน ได้คะแนนร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนครั้งนั้นได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 เช่น มีนักเรียน 40 คน ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด คือ 32 คน แต่ละคนได้คะแนนจากการทดสอบหลังเรียนถึงร้อยละ 80 (E_1) ส่วน (E_2) คือ ผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด (40 คน) ได้คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 80

2.3 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 3 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือจำนวนนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนทำเพิ่มขึ้นจากแบบทดสอบหลังเรียน โดยเทียบกับคะแนนที่ได้ก่อนการเรียน

2.4 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 4 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือจำนวนนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละข้อถูก มีจำนวนร้อยละ 80 (ถ้านักเรียนทำข้อสอบข้อใดถูก มีจำนวนนักเรียนไม่ถึงร้อยละ 80 แสดงว่าสื่อ ไม่มีประสิทธิภาพ และชี้ให้เห็นว่าจุดประสงค์ที่ตรงกับข้อนั้นมีความบกพร่อง)

กล่าวโดยสรุป เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอน จะนิยมตั้งเป็นตัวเลข 3 ลักษณะ คือ 80/80, 85/85, 90/90 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชาและเนื้อหาที่นำมาสร้างสื่อ นั้น ถ้าเป็นวิชาที่ค่อนข้างยากก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80 หรือ 85/85 สำหรับวิชาที่มีเนื้อหาว่างก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 เป็นต้น นอกจากนี้ยังตั้งเกณฑ์ เป็นค่าความคลาดเคลื่อนไว้เท่ากับร้อยละ 2.5 นั่นคือ ถ้าตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 90/90 เมื่อคำนวณแล้ว ค่าที่ถือว่าใช้ได้คือ 87.5/87.5 หรือ 87.5/90 เป็นต้น ประสิทธิภาพของสื่อและเทคโนโลยีการเรียนการสอนจะมาจากผลลัพธ์ของการคำนวณ E_1 และ E_2 เป็นตัวเลขตัวเลขแรก หลังตามลำดับ ถ้าตัวเลขเข้าใกล้ 10 มากเท่าไร ยิ่งถือว่ามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เกณฑ์ที่ใช้พิจารณาการรับรองประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอน

3. ดัชนีประสิทธิผล

เผชิญ กิจระการ (2545 : 1 - 2) ได้เสนอดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index) ซึ่งคำนวณได้จากการหาค่าความแตกต่างของการทดสอบก่อนการทดลอง การทดลองหลังการทดลองด้วยคะแนนสูงสุดที่สามารถทำเพิ่มขึ้นได้ ฮอฟแลนด์ เสนอว่า ความสัมพันธ์ของการทดลองจะสามารถทำได้ถูกต้องแม่นยำ ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของคะแนนพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) และคะแนนที่สามารถทำได้สูงสุด ดัชนีประสิทธิผลจะเป็นตัวชี้ถึงขอบเขตและประสิทธิภาพสูงสุดของสื่อ ในการหาพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียน โดยอาศัยการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) มีสูตรดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล (E.I.)} = \frac{\text{คะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

$$\text{หรือ E.I.} = \frac{P_2 - P_1}{\text{total} - P_1}$$

เมื่อ	P_1	แทน	ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน
	P_2	แทน	ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน
	Total	แทน	ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับคะแนนเต็ม

การหาค่า E.I. เป็นการพิจารณาพัฒนาการในลักษณะที่ว่าเพิ่มขึ้นเท่าไร ไม่ได้ทดสอบว่าเพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือได้หรือไม่ ซึ่งค่าที่แสดงคะแนนที่เพิ่มขึ้นนั้นเรียกว่า หาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) และเพื่อให้สื่อความหมายกันง่ายขึ้นจึงเปลี่ยนคะแนนให้อยู่ในรูปของร้อยละ เช่น จากดัชนีประสิทธิผล (E.I.) 0.6240 คิดเป็นร้อยละ 62.40

ศุภกิจ ศรีพรหม (2544 : 70) ได้แบ่งการนำผลจากการหาประสิทธิภาพของแบบฝึก ไปใช้สำหรับส่วนที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. สำหรับหน่วยงานผลิตแบบฝึก เป็นการประกันคุณภาพของชุดการฝึกว่าอยู่ในขั้นสูงเหมาะสมที่จะผลิตออกมา
2. สำหรับผู้ใช้แบบฝึก ซึ่งแบบฝึกจะทำหน้าที่สอน โดยที่ช่วยสร้างสภาพการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่มุ่งหวัง แบบฝึกที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้จริง
3. สำหรับผู้ผลิตแบบฝึก การทดสอบประสิทธิภาพ จะทำให้ผู้ผลิตมั่นใจว่า เนื้อหาสาระที่บรรจุลงในแบบฝึกเหมาะสมต่อการเข้าใจ ซึ่งจะทำให้ผู้ผลิตมีความชำนาญสูงขึ้น

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2543 : 55) ได้กล่าวถึง การคำนวณหาประสิทธิภาพโดย คำนวณธรรมชาติ หาค่า E_1 และ E_2 ดังนี้

การหาค่า E_1 หมายถึง ค่าประสิทธิภาพของงานหรือแบบฝึกหัด กระทำได้โดยการเอาคะแนนทุกชิ้นของนักเรียนแต่ละคนมารวมกัน แล้วหาค่าเฉลี่ยและเทียบส่วนเป็นร้อยละ

การหาค่า E_2 หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์จะไม่มีปัญหาในการคำนวณมากนัก เพราะอาจทำได้จากการเอาคะแนนของนักเรียนทั้งหมดมารวมกันหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบส่วน เพื่อหาค่าร้อยละ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพ เป็นขั้นตอนที่สำคัญของการผลิตแบบฝึก ทำให้ทราบว่าแบบฝึกนั้นมีคุณภาพตามจุดประสงค์ที่มากน้อยเพียงใด ทั้งนี้เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ความพึงพอใจ

การศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ ของผู้ทำการศึกษา ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกหรือความคิดเห็น ซึ่งเป็นผลจากประสบการณ์ความเชื่อ ซึ่งมีความหมาย แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ความหมายของความพึงพอใจ

นักวิชาการและนักการศึกษาได้พัฒนาทฤษฎีเพื่ออธิบายความหมายของความพึงพอใจเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจยิ่งขึ้น ดังนี้

ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ซึ่งจะไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับบุคคลว่าจะคาดหวังกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมาก เมื่อได้รับการตอบ สนองจะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พอใจ เป็นอย่างยิ่งเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้หรือได้รับน้อยกว่าที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อย

วัชรภรณ์ กองมณี (2546 : 52) ได้ให้ความหมาย ความพึงพอใจ หมายถึง ความพอใจของบุคคลจากการได้พบปะกับพฤติกรรมการให้สิ่งต่าง ๆ เป็นระดับความพึงพอใจของบุคคลที่เกิดจากการได้รับสิ่งต่าง ๆ ว่าหลังจากได้รับสิ่งนั้นแล้วสามารถตอบสนองความต้องการ หรือแก้ปัญหา รวมทั้งลดปัญหาและทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจมากน้อยเพียงใด

ชวลิต เหล่ารุ่งกาญจน์ (2545 : 8) กล่าวว่า ระบบความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองหรือบรรลุจุดมุ่งหมายในระดับความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงหรือไม่เกิดขึ้น หากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นได้รับการตอบสนอง หรือจะเกิดขึ้นเมื่อความรู้สึกทางบวกมีค่ามากกว่าความรู้สึกทางลบ

วิยะดา เสรีวิชัยสวัสดิ์ (2545 : 9) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีของบุคคลที่ได้รับการตอบสนอง เมื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะทำให้รู้สึกดี ชอบ และสบายใจ

รัตนา แสงแก่นเพชร (2543 : 8) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง สภาพของสภาวะจิตที่ปราศจากความเครียด ทั้งนี้เพราะธรรมชาติของมนุษย์นั้นมีความต้องการ ถ้าความต้องการนั้นได้รับการตอบสนองทั้งหมดหรือบางส่วน ความเครียดจะลดน้อยลง ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นและในทางกลับกัน ถ้าความต้องการนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง ความเครียดและความไม่พอใจจะเกิดขึ้น

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่รับรู้ด้วยจิตใจโดยอาศัยแรงจูงใจ ภายในแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมต่าง ๆ และแสดงให้บุคคลรอบข้างรับรู้ในทางบวกหรือทางที่ดีขึ้น เป็นทัศนคติที่เป็นนามธรรม เกี่ยวกับจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่สามารถมองเห็นรูปร่างได้ นอกจากนี้ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกด้านบวกของบุคคล ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจเกิดขึ้นจากความคาดหวัง หรือเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลได้ซึ่งความพึงพอใจที่เกิดขึ้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตาม ค่านิยมและประสบการณ์ของตัวบุคคล

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

นักวิชาการ ได้พัฒนาทฤษฎีที่อธิบายองค์ประกอบของความพึงพอใจและอธิบายความสัมพันธ์ ระหว่างความพึงพอใจกับปัจจัยอื่น ๆ ไว้หลายทฤษฎี

Maslow (1954 : 35 - 46) ได้ตั้งทฤษฎีทั่วไปเกี่ยวกับการจูงใจ โดยมีสมมติฐานว่ามนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอและไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการอย่างอื่นก็จะเข้ามาแทนที่ ความต้องการของคนเราอาจจะซ้ำซ้อนกัน ความต้องการอย่างหนึ่งอาจจะยังไม่ทันหมดไป ความต้องการอีกอย่างหนึ่งก็จะเกิดขึ้นได้ ซึ่งความต้องการจะเป็นไปตามลำดับดังนี้

1. ความต้องการด้านสรีระ (Physiological Need) เป็นความต้องการขั้นมูลฐานของมนุษย์และเป็นสิ่งจำเป็นที่สุดสำหรับการดำรงชีวิต ได้แก่ อาหาร อากาศ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้องการการพักผ่อน และความต้องการทางเพศ
2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Need) เป็นความรู้สึกที่ต้องการความมั่นคงปลอดภัยในชีวิต ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งรวมถึงความก้าวหน้าและความอบอุ่นใจ
3. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Love and Belonging) เมื่อความต้องการทางร่างกายและความต้องการความปลอดภัย ได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของก็จะเริ่มเป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญต่อพฤติกรรมของบุคคล ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ หมายถึง ความต้องการที่จะเข้าร่วมและได้รับการยอมรับ ได้รับความเป็นมิตรและความรักจากเพื่อนร่วมงาน
4. ความต้องการการเห็นตนเองมีคุณค่า (Esteem Need) ความต้องการด้านนี้เป็นความต้องการระดับสูงที่เกี่ยวกับ ความอยากเด่นในสังคม ต้องการให้บุคคลอื่น รวมถึงความเชื่อมั่นในตนเอง ความรู้ ความสามารถ ความเป็นอิสระ และเสรีภาพ

5. ความต้องการที่จะทำความเข้าใจตนเอง (Need For Self Actualization) เป็นความต้องการที่จะเข้าใจตนเองตามสภาพที่ตนเองเป็นอยู่ เข้าใจถึงความสามารถ ความสนใจ ความต้องการของตนเอง ยอมรับได้ในส่วนที่เป็นจุดอ่อนของตนเอง

3. ลักษณะความพึงพอใจ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2539 : 24 - 37) กำหนดว่า ความพึงพอใจมีความสำคัญต่อการดำเนินงานบริการให้เป็นที่ไปอย่างประสิทธิภาพ ซึ่งมีลักษณะทั่วไป ดังนี้

1. ความพึงพอใจเป็นการแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกในทางบวกของบุคคลต่อ สิ่งหนึ่งสิ่งใด บุคคลจำเป็นต้องปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมรอบตัวการตอบสนองความต้องการส่วนบุคคลด้วยการโต้ตอบกับบุคคลอื่นและสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ทำให้แต่ละคนมีประสบการณ์การ รับรู้สิ่งที่จะได้รับตอบแทนแตกต่างกันไปในสถานที่บริการก็เช่นเดียวกัน ไม่ว่าจะ เป็นด้านความสะดวก ปลอดภัยและคุณภาพการใช้ประโยชน์ซึ่งประสบการณ์ที่ได้รับจากการสัมผัสต่างๆ หากเป็นไปตามความต้องการของผู้รับบริการย่อมก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีและพึงพอใจ

2. ความพึงพอใจเกิดจากการประเมินความแตกต่างระหว่างที่คาดหวังกับสิ่งที่ได้รับจริง ในสถานการณ์หนึ่งในสถานที่บริการก่อนที่ลูกค้าจะมาใช้บริการใดก็ตาม มักจะคาดหวังไว้ในใจอยู่ก่อนแล้ว ซึ่งอาจมีแหล่งอ้างอิงมาจากสถานที่ดั้งเดิมที่เคยใช้บริการบอกเล่าจากผู้อื่น เป็น ปัจจัยที่ผู้รับบริการใช้เปรียบเทียบสิ่งที่ได้รับรู้จริงกับสิ่งที่คาดหวังเอาไว้หากสิ่งที่ได้รับเป็นไปตามคาดหวัง ถือว่าเป็นการยืนยันที่ถูกต้อง ย่อมเกิดความพึงพอใจต่อการใช้บริการดังกล่าวแต่ถ้าไม่เป็นไปตามที่คาดหวังอาจจะสูงกว่าหรือต่ำกว่า นับเป็นการยืนยันที่คลาดเคลื่อนจากความคาดหวังดังกล่าว ทั้งนี้ช่วงความแตกต่างที่เกิดขึ้น จะชี้ให้เห็นถึงระดับความพึงพอใจหรือความไม่พึงพอใจมากน้อยได้ ถ้าข้อยืนยันไปในทางบวกแสดงถึงความพึงพอใจ ถ้าในทางลบแสดงถึงความไม่พึงพอใจ

4. องค์ประกอบของความพึงพอใจ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2539 : 26 – 27) กล่าวถึง องค์ประกอบของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจเกิดขึ้นในกระบวนการระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการเป็นผลของการรับรู้ในสิ่งที่ผู้รับบริการคาดหวังว่าควรจะได้รับ ทั้งนี้ความพึงพอใจจะประกอบด้วย องค์ประกอบ 2 ประการคือ

1. องค์ประกอบด้านการรับรู้คุณภาพของผลิตภัณฑ์บริการ
2. องค์ประกอบด้านการรับรู้คุณภาพของสิ่งทีนำเสนอบริการ

สุวนิช ศิลาอ่อน (2538 : 23) กล่าวว่า องค์ประกอบของความพึงพอใจมีด้านต่าง
ได้แก่

1. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) เป็นลักษณะทาง
ความรู้สึกหรือ ทางอารมณ์ของบุคคล องค์ประกอบทางความรู้สึกมี 2 ลักษณะ คือ ความรู้สึก
ทางบวกเช่น ชอบ พอใจ เห็นใจ และความรู้สึกทางลบ ไม่ชอบ ไม่พอใจ กลัว รังเกียจ เป็นต้น
2. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นความพร้อมที่
จะกระทำหรือ พร้อมที่จะตอบสนองต่อที่มาของความพึงพอใจ
3. องค์ประกอบด้านความคิด (Cognitive Component) เป็นการที่สมองของ
บุคคลรับรู้และวินิจฉัยข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับ เกิดขึ้นเป็นความรู้ความคิดเกี่ยวกับวัตถุ บุคคล
สถานที่ว่า ดีหรือไม่ดี

5. ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึกในทางบวกของผู้มาใช้บริการ ซึ่ง
ปัจจัยที่มีผลต่อความ พึงพอใจของผู้มารับบริการที่สำคัญ ๆ ดังนี้

1. ผลลัพธ์บริการ ความพึงพอใจของผู้รับบริการจะเกิดขึ้นเมื่อได้รับ
บริการคุณลักษณะ คุณภาพและระดับการให้บริการตรงกับความต้องการ
2. ราคาค่าบริการความพึงพอใจของผู้รับบริการ ขึ้นอยู่กับราคาค่าบริการที่
ผู้รับบริการยอมรับว่าเหมาะสมกับคุณภาพของการบริการเต็มใจที่จะจ่าย
3. สถานที่ให้บริการการเข้าถึงสถานที่บริการได้สะดวก ปลอดภัย สะอาด
เป็นระเบียบ ย่อมก่อให้เกิดความพึงพอใจต่อการบริการ
4. ผู้ให้บริการผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงานล้วนเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญต่อ
การปฏิบัติงาน ทำให้ผู้มารับบริการมีความพึงพอใจทั้งสิ้น
5. สภาพแวดล้อมของสถานที่บริการ สภาพแวดล้อมและบรรยากาศของ
สถานที่บริการ มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของผู้รับบริการ มักจะชื่นชมสภาพแวดล้อมของการ
บริการที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบอาคารสถานที่ ความสวยงามของการตกแต่งอาคารการจัด
พื้นที่อาคารเป็นสัดส่วน ตลอดจนการออกแบบวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างหรือตกแต่ง เป็นต้น

ความพึงพอใจเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ตามปัจจัยสภาพแวดล้อมและสถานการณ์
ที่เกิดขึ้น ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ผันแปรได้ตามปัจจัยที่มาเกี่ยวข้องกับ
ความคาดหวังของผู้รับบริการ นอกจากนี้ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่สามารถแสดงออกใน

ระดับมากน้อยได้ขึ้นอยู่กับความแตกต่างของการประเมินสิ่งที่คาดไว้ส่วนใหญ่จะใช้เวลาเป็น
 สิ่งเปรียบเทียบความคาดหวังต่าง ๆ

6. ระดับของความพึงพอใจ

ศิริพร ดันติพลูวินัย (2538 : 5) กล่าวว่า ผู้รับบริการมีความต้องการและความ
 คาดหวัง ในการไปรับบริการทุกครั้ง เมื่อไปรับบริการได้ประทับใจกับสถานการณ์ที่เป็นจริง
 เปรียบเทียบความต้องการก่อนไปรับบริการและแสดงออกมาเป็นระดับของความพึงพอใจ
 ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ

1. ความพึงพอใจที่ตรงกับความคาดหวัง เป็นการแสดงความรู้สึกยินดีมี
 ความสุขของผู้รับ บริการเมื่อได้รับบริการที่ตรงกับความคาดหวังที่มีอยู่
2. ความพึงพอใจที่เกินความคาดหวัง เป็นการแสดงความรู้สึกปลาบปลื้ม
 ประทับใจ ของผู้รับบริการ เมื่อได้รับบริการที่เกินความคาดหวังที่มีอยู่

แนวคิดความพึงพอใจที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ เป็นทัศนคติที่
 เป็นนามธรรมเกี่ยวกับจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่สามารถมองเห็น
 รูปร่างได้ นอกจากนี้ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกด้านบวกของบุคคล ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
 อาจเกิดขึ้นจากความคาดหวัง หรือเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถ ตอบสนองความต้องการ
 ให้แก่บุคคลได้ซึ่งความพึงพอใจที่เกิดขึ้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามค่านิยมและ
 ประสบการณ์ของตัวบุคคล

บริบทของโรงเรียน

1. ข้อมูลทั่วไป

ชื่อโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 ที่ตั้ง 317 หมู่ 7 ตำบลบ้านเป็ด อำเภอเมือง จังหวัด
 ขอนแก่นสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 โทรศัพท์ 043-325-672
 โทรสาร 043-325-672 e- mail : knw2.spm25@gmail.com Website : <http://www.knw2.ac.th>
 เปิดสอนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เนื้อที่ 17 ไร่ 2 งาน
 57 ตารางวา เขตพื้นที่บริการ ตำบลบ้านเป็ด ประกอบด้วย บ้านกอก บ้านคำไฮ บ้านขามเจริญ
 บ้านหนองขาม และบ้านหัวทุ่ง

2. ข้อมูลนักเรียน

- 2.1 จำนวนนักเรียนในเขตพื้นที่บริการทั้งสิ้น 353 คน
- 2.2 จำนวนนักเรียนในโรงเรียนทั้งสิ้น 256 คน ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวนห้องเรียนและจำนวนนักเรียน โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2

ระดับชั้นเรียน	จำนวนห้อง	เพศ		รวม
		ชาย	หญิง	
ม.1	1	20	16	36
ม.2	2	28	20	48
ม.3	2	31	32	63
ม.4	2	15	10	25
ม.5	2	24	18	42
ม.6	3	17	27	44
รวม	7	56	55	111
รวมทั้งหมด	13	135	121	256

3. การจัดการศึกษา

การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 จัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านครูผู้สอนจะปรับเปลี่ยนวิธีการสอนสม่ำเสมอ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย ด้านกิจกรรมนอกห้องเรียนก็มีการส่งเสริมด้านกีฬาเป็นสำคัญเพื่อผู้เรียนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง และมีสมรรถภาพทางกายตามเกณฑ์ ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ และ เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงร่วมกับผู้อื่นทั้งในและนอกสถานศึกษาปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี สถานศึกษามีผลการพัฒนาตามปรัชญา วิสัยทัศน์ ที่ส่งผลเป็นเอกลักษณ์ของโรงเรียน จนเป็นที่ยอมรับขององค์กรหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการพัฒนาความสามารถการเขียน คำศัพท์ยากภาษาไทย โดยใช้เกมภาษาประกอบแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลวิธีต่างๆ ซึ่งมีนักวิจัยนำเสนอไว้หลายท่าน ดังนี้

1. งานวิจัยในประเทศ

อัมพวรรณ โคนโตสี (2550 : 93) วิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการสะกดคำกลุ่มสระ การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลศรีวิไล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3 พบว่า การนำแบบฝึกทักษะมาใช้เป็นสื่อการเรียนการสอน ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น และมีความคงทนในการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะมีความเป็นไปได้ที่ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่สูงขึ้น นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ มีความพึงพอใจต่อแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการสะกดคำกลุ่มสระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 ซึ่งมีความพึงพอใจในระดับมาก

คำนิง จันทะนัน (2554 : 35) วิจัยการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโพธิ์เงินผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.83/83.89 ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6027 คิดเป็นร้อยละ 60.27 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิรานันท์ วิไลรัตนกุล (2555 : 130) วิจัยการพัฒนาแบบฝึกเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ ระดับกลางในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชาวต่างประเทศระดับกลาง โรงเรียนนานาชาติในเขตบางกะปิ จังหวัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 ได้ค่าประสิทธิภาพ 81.08/81.53 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศระดับกลาง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกเพื่อแก้ไข ข้อผิดพลาดการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศระดับกลางอยู่ในระดับมาก

เกสร สุทธิปัญญา (2556 : 173) วิจัยการพัฒนาการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัย พบว่าแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 84.50/82.50 มีค่าดัชนีประสิทธิผล 0.5821 มีทักษะการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนเฉลี่ย 2.65 อยู่ในเกณฑ์ระดับมาก

อัจฉรา เจตบุตร (2556 : 157) วิจัยการพัฒนาบทเรียนสื่อประสม เรื่อง การเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการพัฒนาบทเรียนสื่อประสม เรื่อง การเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พัฒนาบทเรียนสื่อประสม ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการวิจัยประกอบด้วย บทเรียนสื่อประสม เรื่อง การเขียนสะกดคำ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนสะกดคำ และ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้บทเรียนสื่อประสมวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย พบว่า ครูและนักเรียนต้องการให้มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนสื่อประสม ที่ประกอบด้วย เกม หนังสือสามมิติ บัตรคำ รูปภาพ และ สื่อผ่านคอมพิวเตอร์ 2) บทเรียนสื่อประสม เรื่อง การเขียนสะกดคำ มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 82.66/84.44 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ การทดลองใช้บทเรียนสื่อประสมพบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้น สนใจในการเรียน ร่วมมือกันทำกิจกรรม ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และมีความสุขในการเรียนเป็นอย่างมาก ส่วนครูผู้สอนคอยช่วยเหลือ และแนะนำเมื่อนักเรียนมีปัญหาเวลาใช้สื่อผ่านคอมพิวเตอร์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนสื่อประสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้บทเรียน สื่อประสมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

เพชรรัตน์ ยูรี (2558 : 14) ศึกษาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนวัดแสมดา สังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557

จำนวน 32 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มได้ 1 ห้องเรียน ใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ในภาพรวมพบว่านักเรียนเห็นด้วยในระดับมาก

วีรวรรณ เพ็งสมบัติ (2558 : 97 - 98) ศึกษาการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สร้างขึ้นจำนวน 5 ชุด ได้แก่ การเขียนคำในมาตราแม่กด การเขียนคำในมาตราแม่กน การใช้ ศ ษ ส การใช้วรรณยุกต์และการใช้คำพ้อง มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.60/83.40 ซึ่งสูงกว่าตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์เป้าหมายที่กำหนดไว้ร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำ อยู่ในระดับดีมาก

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Nath (1996 : 124) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาการใช้รูปแบบวิธีสอนโดยเพื่อนสอนเพื่อนสำหรับกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ : กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือซึ่งใช้นักเรียนเป็นผู้ช่วยสอนเพื่อนคนอื่น ๆ ในกลุ่ม รูปแบบที่ใช้สอน คือ CIRC ประชากรคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 6 จำนวน 6 ห้อง โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มควบคุม จะได้รับการสอนแบบปกติ กลุ่มทดลองจะได้รับการอบรมทักษะด้านการสอน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีทักษะด้านการอ่านอยู่ในระดับปานกลางหรือเกณฑ์ต่ำ ยังจำเป็นต้องใช้เวลาเพื่อฝึกทักษะเหล่านั้นมากกว่านักเรียนที่มีทักษะการอ่านอยู่ในระดับเกณฑ์สูงและวิธีการสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อน

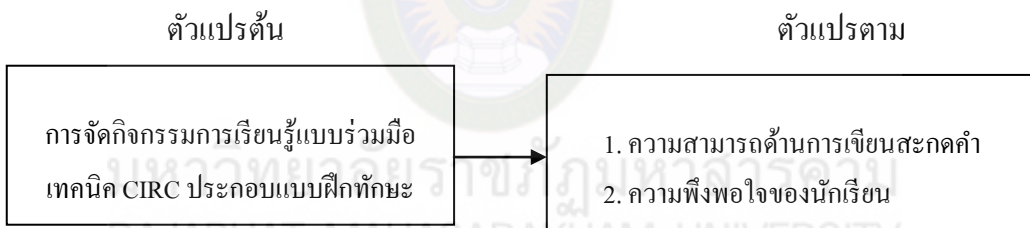
Bramiett (1994 : 67 - 84) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้โปรแกรม CIRC กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 198 คน จาก 6 ห้องเรียน เมื่อวัดแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ จากกลุ่มที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่างกัน พบว่ากลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ มีความพอใจในโปรแกรม CIRC

Steals (1990 : 1564) ได้ศึกษาการอ่านและการเขียน โดยใช้ยุทธวิธีการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC กับนักเรียนเกรด 9 และ 11 จำนวน 81 คน ผลการทดลองพบว่า คะแนนทดสอบมาตรฐานในการอ่าน และเขียนของนักเรียนกลุ่มเกรด 9 เป็นที่น่าพอใจ ส่วนกลุ่มทดลองเกรด 11 มีคะแนนเพิ่มขึ้นในด้านการอ่าน คะแนนของกลุ่มควบคุมของนักเรียนกลุ่มเกรด 11 ลดลงทั้งการอ่านและการเขียน

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC เป็นวิธีที่สามารถพัฒนาการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนให้สูงขึ้น ด้วยกระบวนการสอนที่เป็นลำดับขั้นตอน เน้นการพัฒนาศักยภาพตนเองและการช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างเพื่อนในกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียน ได้แลกเปลี่ยน ถ่ายทอดความรู้ เรื่องราวและประสบการณ์ มีการตัดสินใจร่วมกัน สามารถแก้ปัญหา สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และนำไปประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ดังแผนภาพ

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. วิธีดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 36 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2 ตำบลบ้านเป็ด อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น เขต 5

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC จำนวน 5 แผน เวลารวม 10 ชั่วโมง
2. แบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำ จำนวน 5 ชุด
3. แบบวัดความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 30 ข้อ
4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคCIRC จำนวน 5 แผน ผู้วิจัย
ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย

1.1.2 ศึกษาทฤษฎี หลักการ และรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิค CIRC

1.1.3 ศึกษาทฤษฎี หลักการ แนวคิด เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเทคนิคCIRC โดย
ศึกษาจากเอกสารตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1.2 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และเวลาเรียน

1.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคCIRC โดยมีลำดับขั้นตอน คือ
ขั้นเตรียม ขั้นสอน ขั้นกิจกรรมกลุ่ม ขั้นประเมินผล มอบรางวัลตามหนังสือ แผน จำแนก
หมวดหมู่ของคำศัพท์ตามหลักภาษาไทยเพื่อความสะดวกในการจัดทำแบบฝึกทักษะ ซึ่งใช้เวลา
แผนละ 2 ชั่วโมงดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แผนการจัดการเรียนรู้และเวลาเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เรื่อง	เวลา (ชั่วโมง)
1	การเขียนสะกดคำมาตราแม่กด	2
2	การเขียนสะกดคำมาตราแม่กน	2
3	การเขียนสะกดคำนาม	2
4	การเขียนสะกดตัวการ์ตูน	2
5	การเขียนสะกดคำไวพจน์	2
รวม		10

1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC จำนวน 5 แผน ที่ผู้วิจัยสร้าง
ขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้พิจารณาตรวจสอบเสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุง
แก้ไขตามข้อเสนอแนะ

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคCIRC จำนวน 5 แผน ที่ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมของเนื้อหา การวัดผลและประเมินผลการศึกษา ความสอดคล้องในรายละเอียดต่าง ๆ ในแต่ละองค์ประกอบของแผน โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50	เหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50	เหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50	เหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ประกอบด้วย

1.5.1 อาจารย์อติษา เล็กวานิชย์(ศศ.ม.) ภาษาไทย อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

1.5.2 อาจารย์พยงค์ มุลวาปี(ศศ.ม.) ไทยศึกษา ประธานหลักสูตรสาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

1.5.3 อาจารย์สุพัฒนา อภารัตน์(ศษ.ม.) หลักสูตรและการสอน อาจารย์ประจำวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย

1.5.4 อาจารย์สุวรรณี บุญบรรลุ(ค.ม.) วิจัยและประเมินผลการศึกษา อาจารย์ประจำวิชาคณิตศาสตร์ โรงเรียนป่าติ้ว

1.5.5 อาจารย์นภาพร เคนคำภา(ศศ.ม.) ภาษาไทย อาจารย์ประจำวิชาภาษาไทย โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย 2

1.6 คะแนนการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC โดยผู้เชี่ยวชาญเรียงลำดับจากมากไปน้อย รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านสาระการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ย 4.31 เหมาะสมมาก รองลงมาคือ ด้านกระบวนการมีคะแนนเฉลี่ย 4.24 เหมาะสมมาก ถัดมาคือด้านการวัดและการประเมินผลมีคะแนนเฉลี่ย 4.17 เหมาะสมมาก และลำดับสุดท้ายคือด้านสื่อการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ย 4.13 เหมาะสมมาก โดยรวมเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 อยู่ในระดับเหมาะสมมากดังที่ปรากฏในภาคผนวก ก

2. แบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำ จำนวน 5 ชุด ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการสร้างแบบฝึกทักษะ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหาและสร้างแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำ

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำ จากงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ

2.3 สร้างแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำ จำนวน 5 ชุด โดยใช้คำศัพท์จากหนังสือเรียนพื้นฐานรายวิชาภาษาไทย วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรื่องรอให้น้ำลายไหลเสียก่อน จำนวน 20 คำ คำในบทที่ 6 เรื่องเก็บมาเล่าเอามาคุย จำนวน 15 คำ คำในบทที่ 7 เรื่องเข้าเมืองตาหลิ่วต้องหลิ่วตาตาม จำนวน 5 คำ คำในบทที่ 8 เรื่องเสียงเพลงกับเสียงกรี๊ด จำนวน 15 คำ คำในบทที่ 9 เรื่องเที่ยวท่าเรือ จำนวน 20 คำ และคำในบทที่ 10 เรื่องคิดต่างแต่อยู่รวมกันได้ จำนวน 5 คำ เลือกเฉพาะคำที่เน้นตัวอักษรเอียง นำมาทดสอบให้นักเรียนเขียนสะกดคำในแต่ละบท รวบรวมคำศัพท์ที่นักเรียนสะกดผิดมากที่สุด จำนวน 50 คำ สร้างแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำ จำนวน 5 ชุด ดังนี้ ชุดที่ 1 การเขียนสะกดคำ มาตราแม่กด ได้แก่ ปราบปราม บริบท อุดสาหกรรม วรรษนะ มัชยัสถ์ โทรทศน์ สุภายิต วิเศษณ์ พหูพจน์ กษาด ชุดที่ 2 การเขียนสะกดคำ มาตราแม่กน ได้แก่ ปณิธาน พิกุล อุทาน พรรณนา สรรหา สัญจร สัญญาณ ไวยากรณ์ เผ่าพันธุ์อาจารย์ ชุดที่ 3 การเขียนสะกดคำนาม ได้แก่ รัชฎีพชมหรรสพ ประชาธิปไตย สุขลักษณะ สรรพสินค้า สุพรรณบุรี อุบัติภัยนิทรรศการ พจนานุกรม สดางค์ ชุดที่ 4 การเขียนสะกดคำตัวกรันต์ ได้แก่ พฤติการณ์ วรรณศิลป์ นัยน์ตา มัชยัสถ์ หิมพานต์ พระมหากษัตริย์พระราชวงศ์รามเกียรติ์ สร้างสรรค์ ไปรยณีย์ ชุดที่ 5 การเขียนสะกดคำ ไวยากรณ์ ได้แก่ พิสมัช สมณะ อนุญาต สันนิษฐาน กาลเทศะ ขวักไขว่ เกษตรกร สันติภาพ สูญหาย กาลเวลา

2.4 นำแบบฝึกทักษะเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้พิจารณา ตรวจสอบความถูกต้อง เสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

2.5 แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม พิจารณาและประเมินความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมและปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.6 นำผลการประเมินความเหมาะสมโดยผู้เชี่ยวชาญ มาคำนวณโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50	เหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50	เหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50	เหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

2.7 ผลการประเมินความเหมาะสมโดยผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำปรากฏว่ามีความเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 4.38$) (S.D. =0.36)

3. แบบวัดความสามารถด้านการเขียนสะกดคำผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

3.2 ศึกษาวิธีเขียนข้อสอบแบบเลือกตอบจากเอกสาร ตำรา เทคนิคการสอน และรูปแบบการเขียนข้อสอบแบบเลือกตอบ ศึกษาการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถ

3.3 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อสร้างแบบวัดความสามารถให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

3.4 สร้างแบบวัดความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 วิเคราะห์จำนวนข้อสอบแบบวัดความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ

เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้						จำนวนข้อสอบ	
	1. นักเรียนสามารถจำแนกคำในบทเรียนได้		2. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำในบทเรียนได้		3. นักเรียนสามารถนำคำในบทเรียนไปใช้ได้ถูกต้องและเหมาะสม		ทั้งหมด	ใช้จริง
	ทั้งหมด	ใช้จริง	ทั้งหมด	ใช้จริง	ทั้งหมด	ใช้จริง		
มาตราแม่กด	4	2	4	3	2	1	10	6
มาตราแม่กน	4	2	2	2	4	2	10	6
คำนาม	2	2	4	2	4	2	10	6

เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้						จำนวนข้อสอบ	
	1. นักเรียนสามารถจำแนกคำในบทเรียนได้		2. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนสะกดคำในบทเรียนได้		3. นักเรียนสามารถนำคำในบทเรียนไปใช้ได้ถูกต้องและเหมาะสม		ทั้งหมด	ใช้จริง
	ทั้งหมด	ใช้จริง	ทั้งหมด	ใช้จริง	ทั้งหมด	ใช้จริง		
ตัวการ์ตูน	3	1	4	3	3	2	10	6
คำไวพจน์	2	1	4	3	4	2	10	6
รวม	15	8	18	13	17	9	50	30
	15		18		17			

3.5 นำแบบวัดความสามารถด้านการเขียนสะกดคำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (IOC) โดยกำหนดเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่ได้วัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้

3.6 นำผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องโดยใช้สูตร IOC (สมนึก ภูทธิชนี 2546 : 219 - 221) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 - 1.00 และค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20 - 0.80 จำนวน 30 ข้อ

3.7 นำแบบวัดความสามารถด้านการเขียนสะกดคำที่ปรับปรุงแล้วไป Tryout นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 จำนวน 35 คน โรงเรียนมิตรภาพ ตำบลมิตรภาพ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคามซึ่งเรียนเรื่องนี้แล้ว นำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนนผู้ที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ผู้ที่ตอบผิดให้ 0 คะแนน

3.8 นำผลคะแนนของกลุ่ม Tryout วิเคราะห์หาคุณภาพโดยใช้วิธีของ Brennan (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 90 - 91) ผลปรากฏว่าแบบวัดความสามารถด้านการเขียนสะกดคำมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.25 - 0.90 ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.23 - 0.77 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.97

3.9 จัดพิมพ์เป็นแบบวัดความสามารถฉบับจริงเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

4. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคCIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

4.1 ศึกษาข้อความที่แสดงถึงความพึงพอใจ และสร้างแบบสอบถามเป็นแบบวัดความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยใช้เกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด(2545 : 121)

พึงพอใจมากที่สุด	5 คะแนน
พึงพอใจมาก	4 คะแนน
พึงพอใจปานกลาง	3 คะแนน
พึงพอใจน้อย	2 คะแนน
พึงพอใจน้อยที่สุด	1 คะแนน

ใช้เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 - 5.00	พึงพอใจมากที่สุด
3.51 - 4.50	พึงพอใจมาก
2.51 - 3.50	พึงพอใจปานกลาง
1.51 - 2.50	พึงพอใจน้อย
1.00 - 1.50	พึงพอใจน้อยที่สุด

4.2 สร้างแบบวัดความพึงพอใจ โดยกำหนดระดับความพึงพอใจ เป็น 5 ระดับ

4.3 นำแบบวัดความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนออาจารย์ศึกษาดูตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อเรื่อง ความครอบคลุมของเนื้อหา ประเด็นคำถาม ครอบคลุมเหมาะสมและสอดคล้องกับข้อมูลของแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบฝึกทักษะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ

4.4 นำแบบวัดความพึงพอใจเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพิ่มเติมเพื่อพิจารณาความเหมาะสมของข้อความ และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4.5 จัดพิมพ์เป็นแบบวัดความพึงพอใจฉบับจริงเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบ One Group Pretest - Posttest Design ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลอง โดยมีลักษณะการทดลองดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest - Posttest Design

กลุ่ม	Pretest	Treatment	Posttest
ทดลอง	T ₁	X	T ₂

T₁ หมายถึง การทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)

X หมายถึง การทดลองสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

T₂ หมายถึง การทดสอบก่อนการทดลอง (Posttest)

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ระยะเวลาของการวิจัย

ผู้วิจัยให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ โดยผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมด้วยตนเอง จำนวน ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง รวมเป็น 10 ชั่วโมง

2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายด้วยแบบวัดความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ

2.2.2 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ ใช้เวลาทำการทดลอง 5 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมงทำการเก็บคะแนนแบบฝึกทักษะและการทดสอบแต่ละแผน จำนวน 5 ครั้ง

2.2.3 เมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบวัดความสามารถ หลังจากนั้นทดสอบหลังเรียน (Posttest) จำนวน 30 ข้อ กับนักเรียนและตรวจเก็บคะแนน

2.2.4 สอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ

2.2.5 นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ ด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ โดยใช้การวิเคราะห์เกณฑ์ประสิทธิภาพ $E1/E2 = 80/80$
2. วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ ด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 โดยใช้การวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผล E.I
3. เปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ T - Test (Dependent Samples)
4. วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC โดยใช้สถิติหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.1 ร้อยละ (Percentage) มีสูตรที่ใช้คำนวณดังนี้(บุญชม ศรีสะอาด 2545 : 104)

$$p = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) มีสูตรที่ใช้คำนวณดังนี้(บุญชม ศรีสะอาด 2545 : 105)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดของกลุ่ม

N แทน จำนวนของคะแนนในกลุ่ม

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มีสูตรที่ใช้คำนวณดังนี้(บุญชม ศรีสะอาด 2545 : 106)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

X แทน คะแนนแต่ละตัว

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

Σ แทน ผลรวมของคะแนน

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 84)

2.1 ทดสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบวัดทักษะการอ่านภาษาไทย โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) มีสูตรที่ใช้คำนวณ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด 2545 : 70)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหาหรือข้อสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

2.2 การหาความยากง่าย (p) (Difficulty) ของแบบวัดทักษะการอ่านภาษาไทยมีสูตรที่ใช้คำนวณดังนี้

$$P = \frac{PU+PL}{2}$$

เมื่อ p แทน ระดับความยาก

PU แทน สัดส่วนของนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง

PL แทน สัดส่วนของนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ

2.3 การหาค่าอำนาจจำแนก(Discrimination)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

- เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
 N_1 แทน จำนวนคนรอบรู้(หรือสอบผ่านเกณฑ์)
 N_2 แทน จำนวนคนไม่รอบรู้(หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์)
 U แทน จำนวนคนรอบรู้(หรือสอบผ่านเกณฑ์) ตอบถูก
 L แทน จำนวนคนไม่รอบรู้(หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์) ตอบถูก

2.4 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ มีสูตรที่ใช้คำนวณดังนี้

$$r_t = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right\}$$

- เมื่อ r_t แทน สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่จับ
 n แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ
 p แทน สัดส่วนของผู้เรียนที่ทำข้อสอบข้อนั้น ถูกกับผู้เรียนทั้งหมด
 q แทน สัดส่วนของผู้เรียนที่ทำข้อสอบข้อนั้น ผิดกับผู้เรียนทั้งหมด
 S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนสอบที่จับ
 N แทน จำนวนผู้เรียน

2.5 การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ใช้สูตรดังนี้

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x}{N}}{A} \times 100$$

- เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum x$ แทน คะแนนของแบบฝึกหัดหรือของแบบทดสอบย่อยรวมกัน
 A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

- เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์
 Σx แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2.6 สถิติหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) โดยใช้สูตรหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ (เผชิญ กิจระการ 2545 : 1 - 2)

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล (E.I.)} = \frac{\text{คะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

หรือ $E.I. = \frac{P_2 - P_1}{\text{total} - P_1}$

- เมื่อ P_1 แทน ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน
 P_2 แทน ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน
 Total แทน ผลคูณของจำนวนนักเรียนกับคะแนนเต็ม

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยทดสอบค่าที่แบบไม่อิสระ (t-test Dependent) (บุญชม ศรีสะอาด 2545 : 12) ตามสถิติ

T - Test (Dependent Samples)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

- เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤต เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
 D แทน ความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่
 N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิจัยดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- × แทน จำนวนคะแนนเต็มในกลุ่ม
- \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
- S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- n แทน จำนวนนักเรียน
- E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
- E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
- $\Sigma \times$ แทน ผลรวมของคะแนนในกลุ่มทั้งหมด
- t แทน ค่าสถิติที่ใช้ T- T- Test Dependent Samples

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ ด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ ด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังตารางที่ 8 -9

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ

กิจกรรมการเรียนรู้	คะแนนการทดสอบท้ายแผนและประเมินพฤติกรรมกรเรียน					รวม (E ₁)	ผลการสอบหลังเรียน (E ₂)
	1	2	3	4	5		
คะแนนเต็ม	30	30	30	30	30	150	30
ΣX	934	946	958	946	956	4740	946
\bar{X}	25.94	26.28	26.61	26.28	26.56	131.67	26.28
S.D.	1.62	1.75	1.57	1.52	1.71	43.52	1.43
เฉลี่ยร้อยละ	86.48	87.59	88.70	87.59	88.52	87.78	87.59
E1/E2	87.78						87.59

จากตารางที่ 8 พบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบท้ายแผนทุกชุดและแบบประเมินพฤติกรรมกรเรียนเท่ากับ 131.67 คิดเป็นร้อยละ 87.78 เมื่อพิจารณาแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 25.61 กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 มีค่าเฉลี่ย 26.56 กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 และกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 มีค่าเฉลี่ย 26.28

กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ย 25.94 และ ได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบวัดความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ 126.28 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.59

ตารางที่ 9 ประสิทธิภาพ E_1/E_2 ของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ ด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่

n	คะแนนการทำแบบทดสอบท้าย แผนกับประเมินพฤติกรรม		คะแนนการทำแบบวัด ความสามารถ	
	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
	5400	4740	1080	946
36	$E_1 = 87.78$		$E_2 = 87.59$	

จากตารางที่ 9 พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 87.78/87.59 ข้อมูลโดยละเอียดปรากฏในภาคผนวก จ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่

ตารางที่ 10 ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่

การ ทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	ผลคูณของ จำนวนนักเรียน กับคะแนนเต็ม	ผลรวมของ คะแนน	E.I.
ก่อนเรียน	36	30	1080	420	0.7970
หลังเรียน	36	30	1080	946	

จากตารางที่ 10 พบว่า นักเรียน 36 คน ทำข้อสอบที่มีคะแนนเต็ม 30 คะแนน ผลการทดสอบหลังเรียนมีคะแนนรวม 946 คะแนน มีคะแนนรวมของการทดสอบก่อนเรียน 420 คะแนน มีค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 0.7970 คิดเป็นร้อยละ 79.70 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนร้อยละ 79.70

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ

การทดสอบ	\bar{X}	S.D.	t	df	Sig
ก่อนเรียน	11.67	2.255	36.44	35	.00*
หลังเรียน	26.28	1.427			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 11 พบว่า ความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียน มีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ย 11.67 และมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ย 26.28 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนสอบทั้งสองครั้งพบว่า คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะนักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านเนื้อหา			
1. เนื้อหาน่าสนใจ	4.14	0.87	มาก
2. เนื้อหาไม่ยากจนเกินไป	4.36	0.76	มาก
3. ความรู้ที่ได้รับนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.14	0.83	มาก
4. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับความรู้ของนักเรียน	4.31	0.86	มาก
5. เนื้อหาที่เรียนเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	4.25	0.81	มาก
รวมการประเมินด้านเนื้อหา	4.24	0.82	มาก
ด้านการจัดการเรียนการสอน			
6. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน	4.19	0.82	มาก
7. ได้เรียนรู้และทำแบบฝึกด้วยตนเอง	4.25	0.84	มาก
8. รู้สึกภูมิใจในผลงานของตนเอง	4.36	0.87	มาก
9. มีความสนุกสนานกับการร่วมกิจกรรมในชั่วโมงเรียน	4.17	0.87	มาก
10. มีการพูดโน้มน้าว ชูใจให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของกิจกรรมที่เรียน	4.11	0.88	มาก
รวมการประเมินด้านการจัดการเรียนการสอน	4.21	0.85	มาก
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน			
11. แบบฝึกทักษะที่น่าสนใจ	4.13	0.82	มาก
12. แบบฝึกทักษะมีกิจกรรมที่หลากหลาย	4.25	0.73	มาก
13. เนื้อหา มีความชัดเจน	4.36	0.64	มาก
14. แบบฝึกทักษะทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียน	4.36	0.80	มาก
15. เป็นสื่อที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.25	0.81	มาก
รวมการประเมินด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน	4.27	0.76	มาก

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านวัดผลและประเมินผล			
16. พพอใจคำแนะนำการใช้กิจกรรม	4.14	0.87	มาก
17. พพอใจข้อคำถามในแบบทดสอบ	4.14	0.76	มาก
18. นักเรียนมีโอกาสได้ทราบคะแนนของผลงานที่ทำ	4.25	0.81	มาก
19. นักเรียนรู้ผลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ	4.22	0.83	มาก
20. ประเมินผลการเรียนรู้ด้วยความยุติธรรม	4.36	0.87	มาก
รวมการประเมินด้านวัดผลและประเมินผล	4.22	0.82	มาก
เฉลี่ยรวม	4.25	0.54	มาก

จากตารางที่ 12 พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.25$, S.D.=0.54) ด้านเนื้อหา มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X}=4.25$, S.D.=0.82) ด้านการจัดการเรียนการสอน มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X}=4.21$, S.D.=0.85) ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ($\bar{X}=4.27$, S.D.=0.76) ด้านวัดผลและประเมินผล ($\bar{X}=4.22$, S.D.=0.82) แสดงว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.25$, S.D.=0.54)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และมีข้อเสนอแนะในทวิวิจัยไว้ ตามลำดับ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ตามลำดับดังนี้

1. ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 87.78 / 87.59 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้
2. คำนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.7970 แสดงว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 79.70
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ มีความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ ในระดับมาก (\bar{X} = 4.25, S.D. = 0.54)

อภิปรายผลการวิจัย

จากสรุปผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยพบว่ามีข้อค้นพบที่น่าสนใจ ซึ่งควรแก่การนำมาอภิปรายผลตามลำดับดังนี้

1. ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ ด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ มีประสิทธิภาพ 87.78/87.59 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80 / 80 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นได้ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบโดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารตำราที่เกี่ยวข้องวิเคราะห์หลักสูตรเนื้อหาสาระการเรียนรู้ก่อนทำการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบฝึกทักษะตลอดจนผ่านการวิเคราะห์และตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาจุดบกพร่องให้คำแนะนำแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอีกทั้งแบบฝึกทักษะแต่ละชุดจะเรียงกิจกรรมจากง่ายไปหายาก นักเรียนสามารถฝึกทักษะได้ด้วยตนเองมีรูปแบบที่หลากหลาย ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ มีความกระตือรือร้นสนุกสนานในการเรียน ส่งผลให้การเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น และในการจัดทำแบบฝึกทักษะนั้น จะต้องคำนึงถึงความสามารถของผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนได้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับแนวคิดของฉวี มาศจรัส (2546 : 18) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะเป็นกิจกรรมพัฒนาทักษะที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีความหลากหลาย และปริมาณเพียงพอที่สามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะกระบวนการคิด สามารถนำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอดและหลักการด้วยตนเองได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของคานิง จันทะนัน(2554 : 35) ที่ได้วิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ โรงเรียนบ้านโพธิ์เงินผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.83/83.89 และสอดคล้องกับงานวิจัยของนิรันดร์ วิไลรัตนกุล(2555 : 130) วิจัยการพัฒนาแบบฝึกเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศระดับกลางในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชาวต่างประเทศระดับกลาง โรงเรียนนานาชาตินิวา เขตบางกะปิ จังหวัด กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 ได้ค่าประสิทธิภาพ 81.08/81.53 และสอดคล้องกับงานวิจัยของเกสร สุทธิปัญญา(2556 : 173) การพัฒนาการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 84.50/82.50 และสอดคล้องกับงานวิจัยของอัจฉรา เจตบุตร(2556 : 157) ซึ่งได้วิจัย การพัฒนาบทเรียนสื่อประสมเรื่องการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการพัฒนาบทเรียนสื่อประสม เรื่องการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พัฒนาบทเรียนสื่อประสมให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการวิจัยประกอบด้วยบทเรียนสื่อประสม เรื่อง การเขียนสะกดคำ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำและ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้บทเรียนสื่อประสมวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า ครูและนักเรียนต้องการให้มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนสื่อประสมที่ประกอบด้วยเกม หนังสือสามมิติ บัตรคำ รูปภาพ และ สื่อผ่านคอมพิวเตอร์ 2) บทเรียนสื่อประสม เรื่อง การเขียนสะกดคำ มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 82.66/84.44 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ ด้านการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.7970 แสดงว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ ทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 79.70 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีกิจกรรมที่หลากหลายมีความสวยงามดึงดูดความสนใจของผู้เรียนและเหมาะสมกับวัยทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความเข้าใจในเนื้อหาดี สอดคล้องกับแนวคิดวัลย์ มาศจรัส(2546 : 21) ซึ่งกล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกว่าเป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน สำหรับฝึกทักษะด้านการอ่าน การคิด การวิเคราะห์ และการเขียน แก้ไขปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียน และพัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติด้านต่างๆ ของผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของจันทิณี จันทะนัน(2554 : 35) ซึ่งได้วิจัย การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโพธิ์เงิน ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6027 คิดเป็นร้อยละ 60.27 และสอดคล้องกับงานวิจัยของเกสร สุทธิปัญญา(2556 : 173) วิจัยการพัฒนาการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าดัชนีประสิทธิผล 0.5821

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ มีความสามารถในการเขียนสะกดคำ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านการสร้างอย่างเป็นระบบ และได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจึงทำให้แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ สามารถใช้ในการเรียนการสอนได้ นักเรียนได้เรียนรู้และทำกิจกรรมตามลำดับขั้นตอน โดยแบบฝึกทักษะ เรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายากและนักเรียนสามารถเรียนรู้และฝึกทักษะได้ด้วยตัวเองพร้อมทั้งทราบความก้าวหน้าและข้อบกพร่องของตนเองได้ทันทีทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และมีความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของวิวรรตม์เพ็งสมบัติ (2558 : 97 - 98) ซึ่งได้ศึกษา การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สร้างขึ้นจำนวน 5 ชุด ได้แก่ การเขียนคำในมาตราแม่กด การเขียนคำในมาตราแม่กน การใช้ ศ ษ ส การใช้วรรณยุกต์และการใช้คำพ้องนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์เป้าหมายที่กำหนดไว้ร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ สอดคล้องกับงานวิจัยของเพชรรัตน์ ยูริ (2558 : 14) ศึกษาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนวัดแสมดา สังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 32 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่มได้ 1 ห้องเรียน ใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมงรวมทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง ผลการวิจัยพบว่าความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ สอดคล้องกับงานวิจัยของอัจฉรา เจตบุตร (2556 : 157) วิจัยการพัฒนาบทเรียนสื่อประสมเรื่อง การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 4 การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการพัฒนาบทเรียนสื่อประสม เรื่อง การเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พัฒนาบทเรียนสื่อประสม ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียนสื่อประสมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.54) เมื่อวิเคราะห์ในแต่ละด้านพบว่า ด้านเนื้อหา มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.82) ด้านการจัดการเรียนการสอน มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.85) ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.76) ด้านวัดผลและประเมินผล ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.82) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC เป็นกิจกรรมที่เน้นให้สมาชิกในกลุ่มเกิดความร่วมมือกัน เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุขและสนุกสนาน ครูผู้สอนใช้เทคนิคเสริมแรงด้วยการ ให้อาหารรางวัลนักเรียนได้เรียนรู้วิธีการในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองเป็นประสบการณ์ตรงและการจัดกิจกรรมยังสอดคล้องกับการพัฒนาสติปัญญาของนักเรียนทั้งยังอยู่ในวัยที่สติปัญญา กำลังพัฒนากระบวนการคิด ยังอยู่ในขั้นการคิดสิ่งที่เป็นรูปธรรมโดยการใช้ฝึกทำใบงานที่หลากหลายร่วมกันค้นหาคำตอบจึงทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมและมีความรู้ความเข้าใจ สอดคล้องกับแนวคิดของจอห์นสันและจอห์นสัน (1987 : 13 - 14) อ้างถึงใน ไสว พักขาว (2544 : 193 - 194) กล่าวว่า การที่สมาชิกในกลุ่มทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน มีการทำงานร่วมกันโดยที่สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงานนั้น มีการแบ่งปันวัสดุ อุปกรณ์ ข้อมูลต่างๆ ในการทำงาน ทุกคนมีบทบาท หน้าที่และประสบความสำเร็จร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มจะมีความรู้สึกว่าคุณประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จด้วย สมาชิกทุกคนจะได้รับผลประโยชน์ หรือรางวัลผลงานกลุ่มโดยเท่าเทียมกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกสร สุทธิปัญญา (2556 : 173) วิจัยการพัฒนาการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนเฉลี่ย 2.65 อยู่ในเกณฑ์ระดับมากและสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพชรรัตน์ ยุริ (2558 : 14) ซึ่งศึกษาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ผลปรากฏว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

เทคนิค CIRC ในภาพรวมพบว่านักเรียนเห็นด้วยในระดับมากสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมพวรรณ โคโตสี (2550 : 81-115) ที่พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่2 โรงเรียนอนุบาลศรีวิไล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคายเขต 3 มีความพึงพอใจต่อแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบฝึกทักษะการสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 ซึ่งมีความพึงพอใจในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ โดย ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ครูผู้สอนควรศึกษา ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เข้าใจ มีการวางแผน กำหนดกิจกรรมที่แน่นอน ฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง จึงจะทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง

1.2 ครูผู้สอนต้องตรวจผลงานของนักเรียนทุกครั้ง ที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมและแบบทดสอบที่เขียน และแจ้งผลคะแนนทุกครั้ง เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน

1.3 ควรมีการเสริมแรงให้กับนักเรียนด้วยคำพูดที่เหมาะสมและต่อเนื่อง เช่น การยกย่องชมเชยหรือมอบรางวัล

2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การสอนเขียนสะกดคำบางครั้ง คำศัพท์บางคำที่ยากเกินไปสำหรับผู้เรียนที่มีพัฒนาการช้า ครูจึงต้องปรับเวลาให้มากกว่าปกติ และหากิจกรรมสนุกๆ เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย ทำให้ผู้เรียนที่จะเรียนรู้

2.2 ในการทำแบบฝึกทักษะไม่ควรกำหนดเวลาให้ผู้เรียนทำให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนด ควรให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะนอกเวลาด้วย

2.3 ควรมีการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เนื่องจากเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องสอนควบคู่กับการอ่าน เพราะถ้าผู้เรียนอ่านได้ถูกต้องแล้ว ก็จะเขียนได้ถูกต้องเช่นกัน

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฎ
สารบัญแผนภาพ	ฏ
บทที่ 1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย	5
ขอบเขตการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551	8
การเขียนสะกดคำ	24
การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC	33
แผนการจัดการเรียนรู้	53
แบบฝึกทักษะ	60
การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ	67
ความพึงพอใจ	72
บริบทของโรงเรียน	76
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	78
กรอบแนวคิดในการวิจัย	81

หัวเรื่อง	หน้า
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	82
กลุ่มเป้าหมาย	82
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	82
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	83
วิธีดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล.....	89
การวิเคราะห์ข้อมูล	90
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์	90
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	94
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	94
ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	94
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	95
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ	100
สรุปผลการวิจัย	100
อภิปรายผลการวิจัย	101
ข้อเสนอแนะ	105
บรรณานุกรม.....	106
ภาคผนวก ก ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้แบบประเมินคุณภาพและผลการประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้	115
ภาคผนวก ข แบบฝึกทักษะแบบประเมินแบบคุณภาพของแบบฝึกทักษะผลการประเมิน แบบฝึกทักษะ.....	143
ภาคผนวก ค แบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำแบบประเมินคุณภาพของแบบฝึก ทักษะและผลการประเมินแบบฝึกทักษะ	164
ภาคผนวก ง แบบสอบถามความพึงพอใจ แบบประเมินความสอดคล้อง และผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC)	189

หัวเรื่อง	หน้า
ภาคผนวก จ คณะแนวร่วมของแบบทดสอบท้ายแผนกับแบบประเมินพฤติกรรมเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ.....	195
ภาคผนวก ฉ หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ.....	198
ประวัติผู้วิจัย.....	206

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่1 การอ่าน	11
2	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่2 การเขียน	12
3	ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง สาระที่4 หลักการใช้ภาษา	14
4	จำนวนห้องเรียนและจำนวนนักเรียน โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย	77
5	แผนการจัดการเรียนรู้และเวลาเรียน.....	83
6	วิเคราะห์จำนวนข้อสอบแบบวัดความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ.....	86
7	แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pretest - Posttest Design	89
8	ค่าเฉลี่ย ร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ	95
9	ประสิทธิภาพ E_1/E_2 ของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบ แบบฝึกทักษะ ด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่	96
10	ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบ ฝึกทักษะ ด้านการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่	96
11	ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคCIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ	97
12	ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ที่มีต่อกิจกรรม การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ	98
13	ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่1 การพัฒนาความสามารถด้านการเขียน สะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ โดยผู้เชี่ยวชาญ	133
14	ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่2 การพัฒนาความสามารถด้านการเขียน สะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	135

15	ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 การพัฒนาความสามารถด้านการเขียน สะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	137
16	ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การพัฒนาความสามารถด้านการเขียน สะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	139
17	ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 การพัฒนาความสามารถด้านการเขียน สะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	141
18	ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) ระหว่างแบบวัดความสามารถด้าน การเขียนสะกดคำกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....	157
19	ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัด ความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ.....	159
20	ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบฝึกทักษะด้านการเขียน สะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ชุดที่ 1 เรื่อง มาตรการแม่กด.....	184
21	ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบฝึกทักษะด้านการเขียน สะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ชุดที่ 2 เรื่อง มาตรการแม่กด.....	185
22	ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบฝึกทักษะด้านการเขียน สะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ชุดที่ 3 เรื่อง คำนาม.....	186
23	ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบฝึกทักษะด้านการเขียน สะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ชุดที่ 4 เรื่อง ตัวการ์นต์.....	187
24	ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบฝึกทักษะด้านการเขียน สะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชุดที่ 5 เรื่อง คำไวพจน์.....	188
25	ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) ระหว่างข้อคำถามกับแบบชี้วัด พฤติกรรม ความพึงพอใจหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถ ด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ.....	194

ตารางที่	หน้า
26 คะแนนรวมของแบบทดสอบท้ายแผนกับแบบประเมินพฤติกรรมเรียนรู้การ พัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดย ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ.....	196

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่

หน้า

1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	81
---	----------------------------	----

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC
ประกอบแบบฝึกทักษะ

จิราวรรณ มีมาก
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางสาวจิราวรรณ มีมาก แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(อาจารย์ ดร.สมปอง ศรีกัลยา) (ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิไลน์ จุมปาแฝด) (ผู้ทรงคุณวุฒิ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช) (อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชมพูนุท เมฆเมืองทอง) (อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรวาท ทองบุ)
คณบดีคณะครุศาสตร์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนิท ติเมืองซ้าย)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ได้รับทุน งบบำรุงการศึกษา (วิจัยนักศึกษาระดับปริญญาตรี-โท-เอก)
ทุนอุดหนุนจากสถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปีงบประมาณ 2559

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางสาวจิราวรรณ มีมาก แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
(อาจารย์ ดร.สมปอง ศรีกัลยา) ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสัน จุมปาแฝด) กรรมการ
(ผู้ทรงคุณวุฒิ)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช) กรรมการ
(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชมพูนุท เมฆเมืองทอง) กรรมการ
(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรวาท ทองบุ)
คณบดีคณะครุศาสตร์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนิทา ดีเมืองซ้าย)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
01 ต.ค. 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม